James

BOND

Ian Fleming

Altın Tabancalı Adam

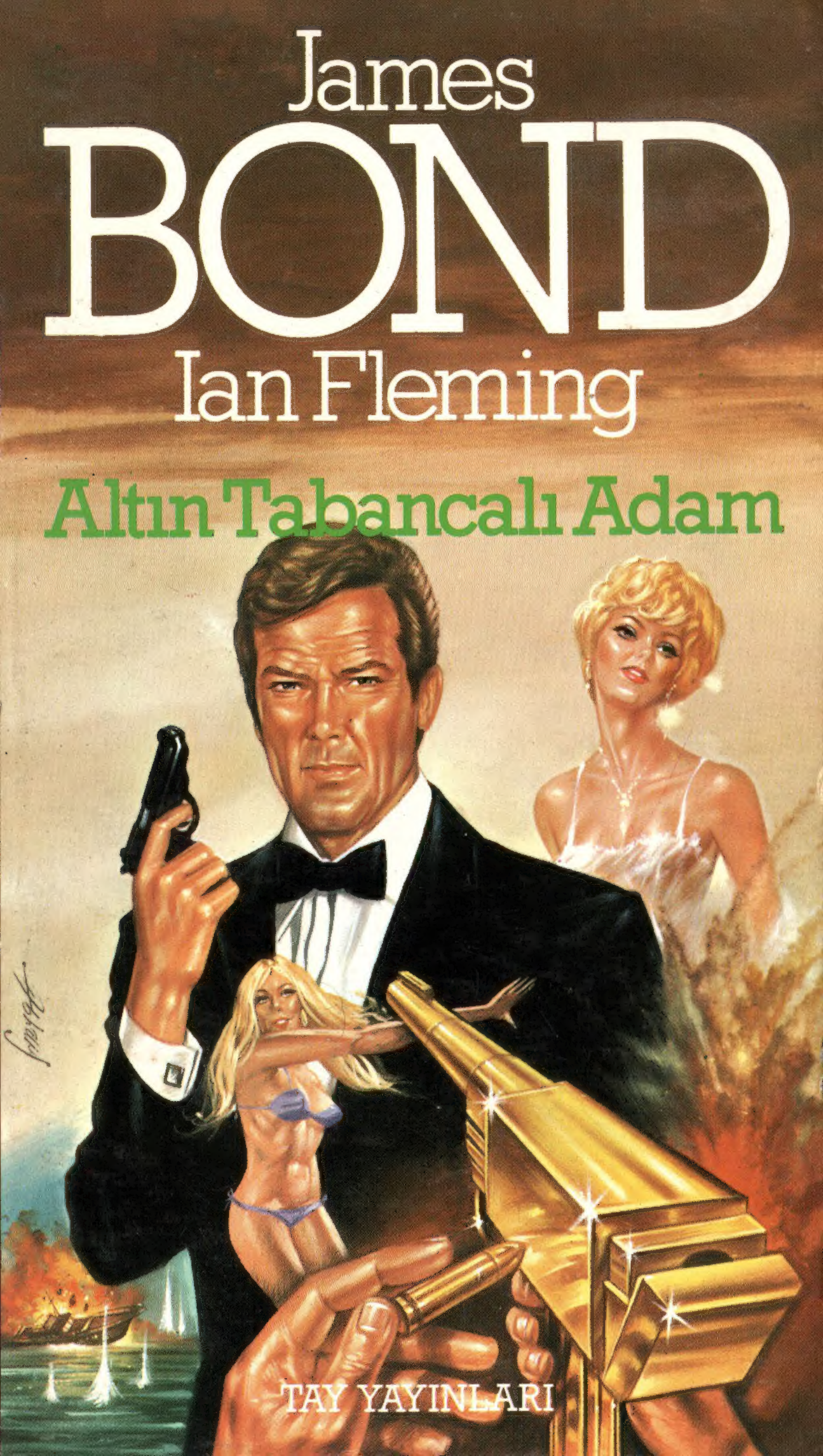

TAY YAYINLARI

James

BOND

Ian Fleming

Altın Tabancalı Adam

TAY YAYINLARI

JAMES BOND: 3

Tay Yayınları, Klodfarer Cad. 16 Kat: 3
Türbe-İstanbul (1984) Telefon: 528 43 84

Orijinal adı: THE MAN WITH THE GOLDEN GUN

Türkçesi:
Gülay ÖZBATI

Dizgi : Eldim Ofset /Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı : Alner-Gündüz Ofset/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

"SİZE YARDIM EDEBİLİR MİYİM?"

Gizli Servis'in sırlarının çoğu, serviste çalışan en yetkili kişilerden bile gizlidir. Servis'in bütün sırlarını bilenler yalnızca M. ile yardımcısıdır. "Savaş Kitabı" adıyla anılan ve en gizli sırları içeren dosyayı tutmak M.nin yardımcısının işidir. Her ikisinin de ölümü halinde, yerlerine gelecek kişilerin bu dosyayı inceleyerek Servis'in bütün gizli işlerini öğrenmeleri amaçlanmıştır.

Örneğin James Bond gibi Gizli Servis'e yıllarını vermiş bir ajan bile, Servis'in halkla ilişkilerinin nasıl yürüdüğünü, Servis'in içine sızmaya kalkışan düşman ajanlarına ya da Gizli Servis elemanlarına karşı girişilebilecek suikast girişimlerine karşı ne gibi önlemler alındığını bilmez.

Bond, Gizli Servis'in bu savunma mekanizmalarının nasıl döndüğünü ancak, kasım ayının o soğuk sabahında görecekti.

Savunma Bakanlığı santralındaki kız, bağlantıda olduğu hattı beklemeye aldı ve yanındaki arkadaşına:

— James Bond olduğunu söyleyen bir manyak daha, dedi. Hatta kod numarasını bile biliyor. M. ile

bizzat görüşmekte ısrar ediyor.

Santral şefi olan kız omuz silkti. James Bond'un Japonya'daki bir görev sırasında öldüğü basında açıklanalı bir yıl olmuştu. Ve bu bir yıl boyunca sık sık bu tür iddialarla karşılaşmışlar, çok sayıda telefon almışlardı. Bunlardan biri de her ay arayan kaçık bir kadındı. Kadın, her ayın dolunay zamanında, cennete giderken Satürn gezegeninde takılıp kaldığını iddia ettiği Bond'dan aldığı mesajları Gizli Servis'e iletmesi için santrala bildiriyordu. Santral şefi yanındakine:

— Onu irtibata bağla, dedi.

İrtibat Servisi, Gizli Servis'in halkla ilişkilerinde ilk elemenin yapıldığı yerdi. Santral memuru, tekrar hatla ilişkiye geçti:

— Bir dakika efendim, sizi birine bağlayacağım. Belki bir yardımı olabilir, dedi.

Yatağının kenarında oturmakta olan James Bond:

— Teşekkür ederim, dedi kısaca.

Bu uzun ve esrarengiz ayrılıktan sonra kimliğini Gizli Servis'e kabul ettirmesinin oldukça güç olacağını tahmin ediyordu zaten. Leningrad'ın Nevsky Prospekt Bulvarı'ndaki modern klinikte kendisini aylarca tedavi eden sevimli "Albay Boris" de bu konuda kendisini uyarmış, bu tür güvenlik önlemleri ve gecikmelerle karşılaşacağını hatırlatmıştı. Hattın öbür ucundan bir erkek sesi geldi:

— Yüzbaşı Walker konuşuyor. Size nasıl yardım edebilirim?

James Bond, sabırla, tane tane konuşmaya başladı:

— Binbaşı James Bond konuşuyor. Kod numaram 007. Lütfen beni M.ye ya da sekreteri Moneypenny'ye bağlar mısınız? Bir randevu almak istiyorum.

Yüzbaşı Walker telefonun yan tarafındaki iki

düğmeye bastı. Bunlardan biri telefon konuşmasını banda alır, diğeri de Scotland Yard'ın Özel Şube Harekât Odası'ndaki nöbetçi subayına alarm verirdi. Böylece Özel Şube'nin telefon eden kişinin yerini saptaması ve derhal peşine bir adam takması mümkün olurdu. Ancak bu saptamanın yapılabilmesi için telefon konuşmasının en az beş dakika sürdürülmesi gerekliydi. Şimdi bu iş de, Askeri Haberalma'da savaş esirlerini sorguya çekmekle ün yapmış ve çok zeki bir kişi olan Yüzbaşı Walker'e düşüyordu.

— Korkarım ki, sözünü ettiğiniz kişilerin ikisini de tanımıyorum, dedi. Yanlış numaraya telefon etmediğinizden emin misiniz?

James Bond, Gizli Servis'in dışarıyla haberleşmesini sağlayan başlıca ana hat olan Regents Park numarasını bir kez daha sabırla tekrarladı. Aslında birçok şeyi olduğu gibi, o numarayı da unutmuştu. Ona unutmaması için Frank Westmacott adına düzenlenmiş sahte İngiliz pasaportunun birinci sayfasına çok küçük harflerle yazdıran da Albay Boris'ti.

Yüzbaşı Walker samimi bir ses tonuyla:

— Evet, dedi. Numarada bir yanlışlık olmadığı anlaşıldı. Fakat yine de kendisiyle konuşmak istediğiniz o iki kişiyi hatırlayamıyorum. Kimdi bu kişiler? Şu M. dediğiniz kişi örneğin? Burada, Bakanlık'ta o isimde bir kişinin bulunduğunu hiç sanmıyorum.

— Harf harf kodlamamı ister misiniz? Unutmayın ki, herkese açık genel bir hattan konuşuyorum.

Yüzbaşı Walker, karşı tarafta konuşan adamın sesindeki güvenden epey etkilenmişti. Bond duysun diye başka bir düğmeye bastı, bir zil çaldı. Sonra:

— Bir dakika bekleyebilir misiniz acaba? dedi. Öbür hattan arıyorlar da.

Ardından hemen kendi şubesinin şefiyle ilişkiye geçti:

— Rahatsız ettiğim için özür dilerim efendim. Fakat karşımda James Bond olduğunu söyleyen biri var. M. ile görüşmek istiyor. Ben gerekli bütün önlemleri aldım, telefonu Özel Şube'ye de bağladım. Mümkünse siz de bir dakika dinleyebilir misiniz? Teşekkür ederim, efendim.

İki oda ötede, Gizli Servis'in Güvenlik Şubesi Şefi yığılan işlerden bunalmıştı. "Tanrı cezasını versin" diyerek bir düğmeye bastı. Masasının üzerindeki hoparlör derhal canlandı. Güvenlik Şefi masasında taşlaşmış gibi oturdu. Şu anda tek istediği şey bir sigara içmekti. Ama şimdi, odası Yüzbaşı Walker'e ve kendine James Bond süsü veren o deliye açıktı. Yüzbaşı Walker'in sesi net bir şekilde duyuldu mikrofondan.

— Çok üzgünüm efendim, beklettiğim için özür dilerim. Şimdi konumuza dönelim. Hani şu randevu istediğiniz M.ye yani. Güvenlik konusunda kaygılanmanıza hiç gerek yok. Bize onun hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

James Bond kaşlarını çattı. Bunun farkında değildi ve biri neden kaşlarını çattığını sorsa açıklayamazdı. Nedenini bilmeden sesini alçalttı ve:

— M. dediğim kişi, Amiral Sir Miles Messervy' dir, dedi. Kendisi Savunma Bakanlığı'nda bir şubenin başında bulunuyor. Odası sekizinci katta. Numarası da hatırladığım kadarıyla on ikiydi. Moneypenny adında bir sekreteri vardı. Güzel bir kız. Esmer güzeli. M.nin yardımcısının adını da vereyim mi? Hayır mı? Peki, devam edelim. Bugün, günlerden çarşamba. Örneğin, Servis kantinindeki yemeğin ne olacağını da söyleyebilirim. Mutlaka biftek ve böbrek ızgara vardır.

Güvenlik Şefi, kendisini Yüzbaşı Walker'e bağlayan direkt telefonun ahizesini aldı. Yüzbaşı Walker aynı anda James Bond'a:

— Bir dakika, yine öteki telefondan arıyorlar. Bir dakika sürmez efendim, dedi ve yeşil telefonu alıp şefiyle konuşmaya başladı:

— O ızgara böbrek ve biftek hikâyesi hiç hoşuma gitmedi, dedi Güvenlik Şefi. Sert'e bağlayın onu. Hayır hayır, iptal edin ilk emri. Yumuşak'a bağlayın. Zaten 007'nin ölümünde baştan beri bazı gariplikler sezmiştim. Bir kere ölümüne ait hiçbir kesin kanıt yok elimizde. Sonra son defa görüldüğü o Japon adaşının halkı da hep bir şeyler saklıyor gibi. James hakkındaki bütün soruşturma boyunca hep, hiçbir şey bilmiyorlar gibi bir tutum takındılar. Her şey mümkündür. Beni gelişmelerden sürekli haberdar edin, tamam mı?

Yüzbaşı Walker tekrar James Bond'la bağlantıya geçti:

— Beklettiğimiz için bağışlayın. Bugün çok yüklü bir gün. Neyse, konumuza dönelim. Yani sözünü ettiğiniz soruşturma işine. Korkarım size bizzat yardım edemeyeceğim. Daha doğrusu bizim şubemiz yardım edemeyecek. Ama size yardım edebileceğini sandığım kişinin adresini vereceğim. Binbaşı Townsend aradığınız kişi hakkında size bilgi verebilir umarım. Kaleminiz var mı? Yazın,Kensington Cloisters, No 44. Bana beş dakika izin verin, kendisiyle görüşüp size yardımcı olmasını rica edeyim. Kabul mü?

James Bond canı sıkılmış bir halde:

— Peki, çok teşekkür ederim, dedi.

Ahizeyi yerine koydu ve dakikası dakikasına tam on dakika bekledi. Sonra ahizeyi aldı, tekrar numarayı istedi.

Bond Ritz Oteli'nde kalıyordu. Orada kalmasını da Albay Boris istemişti. Bond'un KGB arşivindeki dosyası onu son derece lüks bir hayat yaşayan biri olarak tanıtıyordu. Dolayısıyla da Londra'da kaldığı otel bu tanıma uygun olmalıydı.

Bond asansörle otelin Arlington Caddesi'ne bakan kapısına indi. Hemen az ileride bir gazete satıcısının yanında duran adam, ceketinin altına gizlediği minicik bir Minox fotoğraf makinesiyle profilden bir fotoğrafını çekti. Bond birkaç basamak inip otel kapıcısına kendisine bir taksi çağırmasını söylediği zaman da az ilerdeki bir dükkânın önünde duran "Kırmızı Güller" Firması'na ait bir çamaşır kamyoneti içine gizlenmiş teleobjektifli bir Canonflex fotoğraf makinesi "çık" etti. Bond taksiye binip hareket edince kamyonet de ardından takibe başladı. Kamyonetin içindeki bir adam durumu telsizle sürekli olarak Özel Şube Harekât Odası'na bildiriyordu.

Kensington Cloisters, 44 no'lu yapı kırmızı tuğladan, Viktoria üslubunda eski bir binaydı. Bir zamanlar İmparatorluk Gürültüyle Mücadele Derneği tarafından kullanılmıştı. Kapısında hâlâ çoktan feshedilen o derneğin tabelası bulunuyordu. Gizli Servis boş binayı İngiliz Milletler Topluluğu İlişkiler Bürosu kanalıyla satın almıştı. Binanın geniş ve eski tip bir bodrumu vardı. Bu bodrum restore edilerek tutuklu hücreleri bölümü haline getirilmişti. Binanın arka kapısı sakin ve bahçeli evlerin bulunduğu bir mahalleye açılıyordu.

Kırmızı Güller Firması'nın kamyonetindekiler James Bond'un binanın ön kapısından girdiğini gördüler. Sonra, Canonflex ile çekilen filmler içindeki karanlık odada banyo edilirken, kamyonet normal bir hızla Scotland Yard'ın yakınlarındaki garajına yollandı.

Bond:

— Binbaşı Townsend ile randevum var, dedi.

— Buyurun efendim, sizi bekliyorlar. Yağmurluğunuzu alabilir miyim?

İriyarı kapıcı Bond'un trençkotunu bir askıya

astı, askıyı da kapının yanındaki bir sıra kancadan birine taktı. Bond, Binbaşı Townsend'in odasına alındıktan sonra, yağmurluğu derhal birinci kattaki laboratuvara gidecek, kumaşı dikkatle incelenerek nerenin malı olduğu saptanacaktı. Bu arada ceplerden de toz ve hav örneği alınacak ve daha sonra araştırılmak üzere kaldırılacaktı.

— Lütfen beni izler misiniz efendim?

Yeni boyanmış, duvarları ahşap kaplama daracık bir koridordan yürüdüler. Bu koridordaki tek pencerenin ardında bir flüoroskop gizliydi. Yerdeki halının üzerine basılır basılmaz flüoroskop harekete geçer ve koridordan geçen kişinin üzerinde herhangi bir silah olup olmadığını saptardı. Koridor, üzerlerinde "A" ve "B" yazan iki kapıyla son buluyordu. Kapıcı "B" kapısını vurdu, sonra Bond'un içeri girmesi için yana çekildi.

Burası, hoş manzaralı, ferah ve tabanı gri halıyla kaplı bir odaydı. Krem rengi duvarlara asılı askeri fotoğrafların pahalı çerçeveleri vardı. Şöminenin üzerinde çeşitli yarışmalarda kazanılmış çok sayıda kupa göze çarpıyordu. Ayrıca biri hoş bir kadına, öbürü de üç sevimli çocuğa ait iki fotoğraf vardı kupaların yanında. Bir bürodan çok sevimli bir lobi gibi döşenmiş olan odada bir vazo, yazı masası, ve dosya dolabı vardı. Odanın ortasındaki masada bir vazo dolusu çiçek, şöminenin önünde de rahat iki koltuk bulunuyordu. En az oda kadar sempatik ve rahat olan uzun boylu bir adam, Bond'u görünce yerinden kalktı ve elindeki The Times Gazetesi'ni halının üzerine bırakarak dudaklarında tatlı bir gülüşle Bond'a doğru yürüdü, dostça bir havayla elini sıktı.

Yumuşak adam dedikleri buydu.

— Buyurun, şöyle koltuğa oturun lütfen, dedi. Sigara almaz mısınız? Fakat yanlış hatırlamıyorsam

sizin kullandığınız markadan yok. Sadece Senior Servis var şu anda.

Binbaşı Townsend, Bond'un üç yaldız halkalı Morland Special sigaralarına olan düşkünlüğüne laf arasında değinmiş gibi yaptıktan sonra genç adamın tepkisini izlemiş ve Bond'un yüzünde beliren kayıtsız ifadeyi de gözden kaçırmamıştı. Bond bir sigara aldı ve binbaşının uzattığı ateşte yaktı. Sonra iki koltuğa karşılıklı oturdular. Bond koltukta dimdik duruyordu.

Binbaşı Townsend:

— Eh, dedi. Size nasıl bir yardımda bulunabilirim?

Oysa Bond koridorun öbür tarafındaki "A" odasına alınmış olsaydı, gördüğü muamele çok daha farklı olacaktı. Odada, tıslayarak yanan bir gaz sobası çirkin bir masa ve masanın iki yanına konulmuş iki tahta sandalye ile çıplak floresan ampullerinden başka bir şey yoktu. Eski emniyet müfettişi olan Sert Adam'ın (Bir Glaskow Karakolu'nda, bir sanığa yapılan çok ağır muameleden dolayı iftiraya uğradıktan sonra resmi polislikten ayrılmıştı) Bond'a karşı davranışı mutlaka çok farklı olacaktı. Eğer Bond o odaya alınmış olsaydı, Bay Robson olarak tanınan adam orada kendisini korkutmak ve ürkütmek için bütün yolları deneyecekti. Son derece haşin, zorbaca bir sorgu, tehdit. Hatta Bond inatçı davranırsa bodrum katına indirilip hafif tertip dayak ve işkence yoluna başvurulması da mümkündü.

Gizli Servis'e sızmak isteyenleri ve düşman ajanlarını iyi niyetlilerden ayırabilmek için başvurulan son eleme işte buydu. Binada bulunan bazı görevliler de gelen mektupları ayırmak ve değerlendirmekle görevliydiler. Kurşun kalemle ya da çeşitli renkte mürekkeplerle yazılmış olan ve içlerinde birer fotoğraf bulu-

nan mektuplar cevapsız kalıyordu. Tehdit ya da hakaret mektupları Özel Şube'ye devrediliyordu. İçlerinde ciddiye alınması gereken bilgiler bulunan mektuplar, İngiltere'nin en yetenekli yazı uzmanı tarafından hazırlanmış bir raporla birlikte "gereği yapılmak üzere" Gizli Servis'in İrtibat Şubesi'ne yollanıyordu. Gelen koliler önce hızlı bir şekilde Knightsbridge Kışlaları'ndaki Bomba Demonte Ekibi'ne yollanıyordu. Kısacası binada kılı kırk yaran bir çalışma vardı. Gizli Servis'in güvenliği ve çeşitli sızmaların önlenmesi için elden gelen her şey yapılıyor, ne emekten, ne de paradan tasarruf düşünülüyordu. Elbette ki, Gizli Servis'in daha çok yurtdışındaki işlerde görevlendirdiği bir elemanı olan James Bond'un bütün bu güvenlik çalışmalarından haberi yoktu. Haberi olması için bir neden de yoktu. Fakat Albay Boris, Gizli Servis'in bu çalışmalarını bütün ayrıntılarıyla biliyordu. Çünkü dünyanın bütün büyük ülkelerinin gizli servisleri rakipleri olan gizli servislerin halkla ilişkilerini incelerlerdi. Albay Boris de James Bond'un "temiz" kâğıdını alıp eski şefinin bürosuna girmesine tekrar izin verilinceye kadar geçmesi gereken aşamaları ve uğrayacağı muameleleri bir bir anlatmıştı.

Bu yüzden James Bond Binbaşı Townsend'in kendisine nasıl yardım edebileceği sorusuna cevap vermeye hazırlanırken, bir an duraladı. Yumuşak Adam'a baktı, sonra bakışlarını şöminedeki alevlere çevirdi. Binbaşı Townsend'in dış görünüşü kendisine verilen bilgilere tıpatıp uyuyordu. Kendisine o an söylemesi için ezberletilmiş şeyleri söylemeden önce Albay Boris'e bu aşamanın hazırlığı için yüz üzerinden doksan puan verdi. O ablak, dost bakışlı yüz, soluk ela gözler, askeri bıyıklar, ince siyah bir kordonun ucunda göğsünden aşağıya sarkan çerçevesiz monokl, geriye doğru taranmış seyrek kır saçlar, iyi dikilmiş

kruvaze mavi ceket ve pantolon, yakası kolalı bir gömlek ve tümen hatırası bir kravat. Albay Boris'in yaptığı tarif tam tamına tutuyordu. Bir nokta dışında. Albay Boris, o dost görünümlü gözlerin bir çifte namlusu kadar soğuk ve sert bakışlı olduğunu ve dudaklardaki ince ve zalim ifadeyi söylemeyi unutmuştu.

James Bond sabırsızlandı:

— Son derece basit bu. Kimim diyorsam oyum. Doğal olarak ne yapmam gerekiyorsa, onu yapıyorum. Görevim, döndüğümü M.ye bildirmektir, dedi.

— Buna kuşku yok. Fakat şunu da anlamalısınız ki, hemen hemen bir yıla yakın bir süredir örgütle haberleşmeniz kesilmiş bulunuyor. Ve dosyanıza resmen "kayıp, muhtemelen öldü" kaydı düşüldü. Hatta ölüm haberiniz The Times Gazetesi'nde bile yer aldı. Kimliğinizi kanıtlayacak herhangi bir belge ya da kanıt var mı elinizde? Fotoğraflarınıza çok benzediğinizi itiraf etmeliyim. Fakat sizi daha üst makamlarla ilişkiye geçirmeden önce durumdan kesin olarak emin olmamız gerekiyordu. Beni anlayacağınızı umarım.

— Sekreterim Mary Goodnight adında bir genç kızdı. Beni görürse derhal tanıyacaktır. Ayrıca Gizli Servis'te çalışan yüzlerce insan tanır beni.

— Miss Goodnight yurtdışında bir göreve atandı. Bana Gizli Servis Merkezi'nin iç yapısını ana hatlarıyla şöyle kabaca tarif edebilir misiniz?

Bond istenileni yaptı.

— Tamam, peki Bayan Maria Freudenstadt kimdir?

— Daha doğrusu kimdi diye sormak istiyorsunuz?

— Evet, Bayan Freudenstadt öldü gerçekten.

— Ben de çok yaşayacağını ummuyordum zaten. İki taraflı çalışan bir casustu. Bize çalışıyormuş gibi görünürken KGB hesabına casusluk yapıyordu. 100.

Şube'ye bağlı idi. Size bundan fazlasını söylersem teşekkür almam sanırım.

Binbaşı Townsend bu son derece gizli bilgiler karşısında yenik düşmüştü. İstediği cevabı almıştı. Dosyayı kapatan bir cevaptı bu. James Bond olması lazımdı karşısındaki adamın.

— Eh, yavaş yavaş anlaşmaya başladık, dedi. Şimdi sadece nereden geldiğinizi ve bunca zaman nerede olduğunuzu öğrenmek kaldı. Ondan sonra sizi fazla alıkoymayacağım.

— Çok özür dilerim. Bu sorularınızın cevabını ancak M.ye verebilirim.

— Yaa, dedi, Binbaşı Townsend. Yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. Eh, izin verin de bir iki yere telefon edeyim. Bakalım yapabileceğimiz bir şey var mı?

Ayağa kalktı ve konuşmasını sürdürdü:

— Bugünkü Times'i gördünüz mü?

Gazeteyi alıp Bond'a verdi. Parmak izlerinin gazete kâğıdının üzerinde net bir şekilde kalabilmesi için kâğıt özel bir kimyasal işlemden geçirilmişti. Bond gazeteyi aldı.

— Sizi daha fazla bekletmeyeceğim, dedi binbaşı ve çıktı.

Binbaşı Townsend odanın kapısını kapadı ve koridoru geçti. Bay Robson'u yalnız bulacağını bildiği "A" odasına girdi.

— Rahatsız ettiğim için kusura bakma Fred. Şu zımbırtını kullanabilir miyim?

Masanın gerisinde oturan iriyarı adam dişlerinin arasındaki pipoyu çıkarmadan homurdandı, sonra yine elindeki Evening-Standart Gazetesi'nin at yarışları sayfasına daldı.

Binbaşı Townsend yeşil telefonun kulaklığını aldı, kendisini laboratuvara bağladılar.

— Ben Binbaşı Townsend. Herhangi bir haber var mı?

Dikkatle dinledi, sonra teşekkür ederim, dedi. Kendisini Güvenlik Şefi'ne bağladılar.

— Bana sorarsanız efendim, bu adamın 007 olması gerekir. Fotoğraflarından biraz daha zayıfça. Parmak izlerini en kısa zamanda size yollayacağım. Her zamanki gibi... Koyu mavi tek düğmeli ceket ve aynı kumaştan pantolon, beyaz gömlek, ince siyah örme kravat, siyah makosen... Fakat giydiklerinin hepsi de yeni alınmış. Sırtındaki yağmurluk dün Burbery'den alınmış. Freudenstadt hakkındaki soruyu sordum, doğru cevap verdi. Fakat bundan sonraki soruların cevaplarını ancak M.ye verebileceğini söylüyor. Fakat ne olursa olsun hoşlanmadım bu işten. Sigaranın birini söndürmeden birini yakıyor. Gözleri cam gibi.Dalgın, donuk bir ifade var gözlerinde.Koridordan geçerken farkettirmeden aldığımız radyoskopi de ceketinin sağ dış cebinde bir tabanca taşıdığını gösteriyor. Garip bir silah, sanki kabzası yok gibi. Bana kalırsa bu adamın hasta bir hali var. M.nin onu kabul etmesini kendi adıma doğru bulmuyorum. Fakat o zaman da onu nasıl konuştururuz bilemem.

Sözlerine ara verdi bir süre dinledi ve:

— Çok iyi, efendim, telefon başında bekleyeceğim, Robson'un paralelindeyim,diye cevap verdi.

Odaya derin bir sessizlik çöktü. İki adamın araları pek iyi sayılmazdı. Binbaşı Townsend dalgın bakışlarını gaz sobasının alevine dikti, bitişik odada bekleyen adamı enikonu merak ediyordu. Biraz sonra telefon çaldı.

— Evet efendim, tamam efendim. Sekreteriniz servis garajından bir araba yollayabilir mi efendim? Çok teşekkür ederim, efendim.

Bond koltuğunda hâlâ aynı şekilde dimdik oturu-

yordu. The Times Gazetesi de açılmamış halde kucağındaydı. Binbaşı Townsend neşeli bir sesle:

— Eh, bu işi de hallettik, dedi. M.den mesaj getirdim. Senin sağsalim olmandan dolayı son derece memnun olmuş. Yarım saate kadar seni kabul edebilecek. Yardımcısı da M. ile konuştuktan sonra öğle yemeğini birlikte yiyip yiyemeyeceğinizi soruyor.

James Bond ilk defa olarak gülümsedi, ama gözlerindeki donuk bakışı aydınlatmayan cılız bir gülüştü bu.

— Büyük incelik göstermiş. Ama korkarım ki, serbest olamayacağım. Kendisine söyler misiniz? dedi.

II. BÖLÜM

GİRİŞİM

M.nin yardımcısı şefinin masasının önünde durdu, kararlı bir ses tonuyla:

— Sizin yerinizde olsam, bunu kesinlikle yapmazdım efendim, dedi. Ben görüşebilirim onunla, veya bir başkası. Ama sizinle görüşmesi hiç hoşuma gitmiyor. Bu işte bir bityeniği seziyorum. Kanımca 007 öbür tarafa geçmiş. Bu adamın Bond olduğuna kuşku yok. Güvenlik Şefi az önce parmak izlerinin ona ait olduğunu bildirdi. Sonra çekilen resimlerdeki kişi de tanıdığımız Bond... Banda alınan ses de onun. Fakat mide bulandıran şeyler var. Örneğin Ritz Oteli'ndeki odasında bulduğumuz sahte pasaport. Tamam, hadi buraya sessiz sedasız dönmek için böyle bir çareye başvurdu diyelim. Fakat elindeki son derece profesyonelce hazırlanmış bir pasaport. Tipik bir KGB ürünü. Sonra pasaportun üzerindeki son kayıt da Batı Almanya'ya ait. Önceki gün düşülmüş. Neden Batı Almanya'ya gitdiği zaman B ya da W İstasyonlarına başvurmamış? Her iki şubenin şefi de Bond'un eski dostlarıdır. Özellikle Berlin'de bulunan 016. Sonra neden Londra'ya gelince doğru evine gitmemiş? Ora-

da May adında yarı kahya yarı hizmetçi bir kadın vardı. May onun öldüğüne hiçbir zaman inanmadı. Bond kaybolduğundan bu yana kadın kendi biriktirdiği paraları harcayarak, evi her an onun dönüşüne hazır tuttu. Neden Ritz Oteli'ne gidip kalıyor? Sonra üzerindeki yepyeni elbiseler. Ne diye gerek duymuş onlara? Pekâlâ üstündekilerle buraya gelebilirdi. Eğer üstü başı çok berbat durumdaysa, en normali bana bir telefon etmesiydi. Evimin numarasını biliyor. Karşılıklı bir iki kadeh bir şeyler içer, konuşurduk. Anlatacağı hikâyeyi gözden geçirir, sonra da gelir raporumu verirdim. Ama o bütün bunları yapmıyor. Davranışları örgüte sızmak isteyenlerin davranışlarını anımsatıyor insana. Bilmelisiniz ki, Güvenlik Örgütü de fena halde kaygıda.

M.nin yardımcısı sözlerine ara verdi. Şefine laf anlatmasının olanaksız olduğunu anlamıştı. Daha konuşmaya başladığı anda, M. koltuğu ile yana dönmüş ve pencereden Londra'nın siluetini seyretmeye koyulmuştu. Ama yardımcısı sözlerini inatla sürdürdü:

— Bu işi bana bıraksanız, diyorum. İki dakikada Sir James Molony'i buraya çağırabilir, 007'yi de gözlem ve tedavi için Park'a kaldırtabilirim. Hem de hiç kimseyi rahatsız etmeden yapabiliriz bunu. 007'ye "Önemli Kişi" muamelesi yaparak filan.Kendisine aniden bir toplantıya çağırılmış olduğunuzu söyleyebilirim. Güvenlik Örgütü 007'nin epeyce zayıflamış olduğunu bildiriyor. Bir nekahet dönemi geçirirse hem biraz kilo alır, hem de kendisini toparlardı. Bu da sizden uzak tutmak için pekâlâ bir özür olabilirdi. Zorbalık filan etmeye kalkarsa yatıştırıcı iğneler yaptırabiliriz. James çok iyi dostumdur benim. İleride bütün bunları onun iyiliği için yaptığımızı anlayacaktır. Tabii yapabilirsek bu işi demek istiyorum.

M. koltuğunda ağır ağır öne döndü. Gizli Servis'

te on yıldan fazla bir süredir iki numaralı adam olarak çalışmanın yarattığı gerginliği, yorgunluğu açığa vuran yüzdeki ifadeye baktı. Sonra gülümsedi:

— Teşekkür ederim, dedi. Fakat bu iş sandığın kadar kolay değil korkarım. Ben 007'yi son görevine özel hayatındaki bazı dertlerden uzaklaştırmak için yollamıştım. İş ne şekilde sonuçlandı, hatırlıyorsundur. O kadar basit bir işin Blofeld ile bir meydan savaşı şeklinde sonuçlanacağı hiç aklımıza gelmemişti. 007'nin o işten sonra bir yıla yakın zaman ortadan kaybolacağı da. Şimdi aradan geçen bu bir yılda neler olup bittiğini öğrenmemiz gerekiyor. Aslında 007 yerden göğe kadar haklı. Kendisini o göreve ben gönderdim. Görev dönüşü raporunu doğrudan bana vermek istemesinden daha doğal bir şey olamaz. Ben onu tanırım. Çok inatçıdır. Benden başka kimseyle konuşmayacağını söylüyorsa, konuşmaz. Konuşmamızı sen de dinlersin, bitişik odadan. Bir iki becerikli adamımızı da tetikte bulundur. Bir zorbalığa kalkışırsa içeri girin ve yakalayın. Silahına gelince, o konuyu ben hallederim. Şu Tanrının cezası şeyi denediniz mi?

— Denedik efendim, kusursuz çalışıyor. Fakat...

M. elini kaldırdı:

— Özür dilerim dostum. Bu bir emirdir.

Dahili telefonun üzerinde bir ışık yanıp söndü.

— Herhalde o. Hemen içeri yolla, olur mu?

— Emredersiniz efendim.

M.nin yardımcısı dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapattı.

James Bond ayakta Bayan Moneypenny'ye belli belirsiz gülümseyerek bekliyordu. Genç kızın yüzü kaygılıydı. James Bond bakışlarını M.nin yardımcısına kaydırıp, "Merhaba Bill" dediği zaman da yüzünde yine o dalgın gülümseme vardı. Elini de uzatmadı eski dostuna. Bill Tanner de kendisine son derece ya-

pay gelen bir içtenlikle:

— Merhaba James, dedi. Epey oldu görüşmeyeli.

O sırada gözünün ucuyla Bayan Moneypenny'nin Bond'a belli etmeden olumsuz bir işaret yaptığını gördü. Sonra sekreterin gözlerinin içine dimdik baktı.

— M. derhal 007'yi görmek istiyor.

Bayan Moneypenny son bir çabayla umutsuz bir yalan söyledi:

— Ama M.nin beş dakikaya kadar Başbakanlık'taki toplantıda bulunması gerek, biliyorsunuz, dedi.

— Evet, fakat M. bir özür bulup o toplantıya katılamayacağını bildirmeni istiyor.

M.nin yardımcısı Bond'a döndü:

— Peki James, gir içeri. Öğle yemeğini benimle yiyemeyeceğin için üzüldüm. M. ile işini bitirdikten sonra gel de beş on dakika dedikodu yapalım.

Bond:

— Hayhay, dedi ve omuzlarını geri attı, sonra üzerinde meşgul ışığı yanmaya başlayan kapıdan içeri girdi.

Kapı Bond'un arkasından kapanır kapanmaz Bayan Moneypenny hıçkırarak elleriyle yüzünü örttü. Umutsuzca:

— Oh Bill, dedi, çok garip bir hali var. Nasıl korktum, bilemezsin.

Bill Tanner:

— Sakin ol Penny, dedi. Ne mümkünse yapacağız.

Çabucak bürosuna girerek kapıyı kapadı. Masasının başına geçip, bir düğmeye bastı. Kendisini M.nin odasına bağlayan sistem çalışmaya başladı. Odanın içi M.nin sesiyle doldu.

— Hoşgeldin James, tekrar aramıza dönmen ne güzel. Hele şöyle karşıma otur da, anlat bakalım.

Bill Tanner telefonu açıp Güvenlik Şefi'ni istedi.

James Bond M.nin masasının ön tarafında her zaman oturduğu koltuğa kuruldu. Bir anılar fırtınası beyninin içinde tıpkı bozuk bir film makinesinden fena halde çizilip kesilmiş bir film şeridi gibi döndü.

Bond beynini bu anılar fırtınasından kurtarmaya çalıştı. Bütün dikkatini söylemesi ve yapması gereken şeylerde yoğunlaştırmalıydı. Hiçbir şey dikkatini dağıtmamalıydı.

— Korkarım ki, hâlâ hatırlayamadığım çok şey var, efendim. Japonya'daki son görevim sırasında kafama (Sağ şakağına dokundu) çok şiddetli bir darbe yedim. Sonra Vladivostok rıhtımlarında polis tarafından yakalandığım ana kadar bilincim bütünüyle karanlık. Hiçbir şey hatırlamıyorum. Oraya nasıl geldiğimi hiç bilmiyorum. Bana oldukça sert davrandılar. O arada kafama ikinci bir defa daha vurmuş olmalılar. Çünkü birdenbire gerçek kimliğimi ve sandığım gibi bir Japon balıkçısı olmadığımı hatırlayıverdim. Tabii o zaman mahalli polis beni KGB'ye devretti. Parmak izlerimi telefotoyla Moskova'ya geçip hakkımda soruşturmaya başladıkları zamanki heyecanlarını görmeliydiniz. Beni hemen şehrin kuzeyindeki Vtoraya Reçka'daki askeri havaalanından bir uçağa koyarak yola çıkardılar. Orada haftalarca sürekli sorguya çektiler. Daha doğrusu sorguya çekmeye çalıştılar. Çünkü hiçbir şey hatırlayamıyordum. Ancak kendi bildikleri bazı şeyleri söyleyerek hatırlamama yardımcı oldukları zaman bir şeyler söyleyebiliyordum. Ancak bunlar da oldukça belirsiz ve ayrıntı niteliğinde bilgiler olabiliyordu. Tabii, canları çok sıkıldı buna.

M.nin kaşları hafifçe çatılmış, gözlerinin arasında da ince bir çizgi meydana gelmişti.

— Mutlaka öyle olmalı, dedi. Ve sen de hatırlayabildiğin her şeyi onlara söyledin mi? Doğrusu pek cömert davranmışsın.

— Bana her konuda gayet iyi davrandılar efendim. Daha iyisi can sağlığı. Sonra Leningrad'daki o enstitüye yolladılar. Orada da bana "Önemli Kişi" muamelesi yaptılar. En tanınmış beyin uzmanları en yeni teknikleri kullandılar üzerimde. Hayatım boyunca kendileri aleyhine çalışmış olmam, onlarda en küçük bir düşmanlık duygusu uyandırmamış gibiydi. Sonra başka kişiler de geldiler. Bana siyasi durum ve dünya şartları konusundaki görüşlerini anlattılar. Doğu ile Batı'nın dünya barışı için elele vermesi gerekliliğinden söz ettiler. Doğrusu anlattıkları çok mantıki şeylerdi. O güne kadar meseleyi hiç bu açıdan düşünmemiş olmama şaşırdım. Birçok konuda beni ikna ettiler.

Bond, masanın öbür tarafında, şimdi içlerinde birer öfke kıvılcımı taşıyan berrak mavi gözlere dimdik baktı:

— Söylemek istediğim şeyleri kavradığınızı sanmıyorum efendim, dedi.Siz bütün hayatınız boyunca birilerine karşı mücadele ettiniz.Hâlâ da aynı şeyi yapıyorsunuz. Ve bu savaşınızda beni de bir maşa gibi kullandınız. Çok şükür ki artık bu defter kapandı.

M. sert bir tonla:

— Kapandığı kesin, dedi. Herhalde Kore Savaşları'nda Çinlilerin eline esir düşüp beyinleri yıkanan savaş tutsaklarına ait raporlar da okumayı unuttuğun şeyler arasındaydı. Ruslar o kadar gönülden barış istiyorlarsa KGB'ye ne ihtiyaçları var? Son tahminlere göre, şu anda dünyada Sovyet Gizli Servisleri hesabına çalışan yüz binden fazla insan var. Leningrad'da senin gözlerini boyayan, bu örgüt işte. Geçen ay Münih'te öldürülen Horcher ile Stutz'dan söz ettiler mi sana?

— Ah, evet, söz ettiler efendim. (Bond'un sesinin tonu sabırlıydı.) Ne yapsınlar, batının gizli servislerine karşı kendilerini korumaları gerek. Siz bütün bu

faaliyetlere son verdiğiniz takdirde, onlar da KGB'yi derhal lağvetmekten memnun olacaklardır. Bu konuda gayet açık konuştular benimle.

— İki yüz tümenlerini, denizaltı filolarını ve kıtalararası füzelerini de beraber lağvedecekler herhalde, değil mi?

M. bunları hırıltılı bir sesle sormuştu.

— Tabii, efendim.

— Eh, o insanları o kadar makul ve sevimli bulduysan, neden orada kalmadın? Kalanlar var. Burgess öldü, fakat pekâlâ gidip Maclean ile kalabilirdin.

— Buraya dönüp barış için mücadele etmemin daha önemli olduğuna karar verdik, efendim. Siz ve ajanlarınız bana yeraltı çalışmasında çok işe yarayabilecek beceriler öğrettiniz. Onlar da bu becerileri barış uğruna nasıl kullanabileceğimi açıkladılar.

James Bond'un eli doğal bir şekilde ceketinin sağ dış cebine gitti. M.de aynı derecede rahat bir tavırla koltuğunu masasından biraz uzaklaştırdı ve sol eli koltuğun kolu altında bulunan bir düğmeye gitti.

M. ecelin odasına girip karşısında oturmakta olduğunu ve bu ölüm davetini kendi koltuğunda kabul etmesi gerekeceğini anlamıştı. Bunu bilerek:

— Mesela ne şekilde? diye sordu.

Bond'un bütün sinirleri gerilmişti. Dudakları bembeyazdı. Gri mavi gözleri donuk bakışlarla M.ye bakıyordu. Konuşurken, sözcükler kendi iradesi dışında gırtlağından kopup geliyor gibiydi.

— Mesela savaş tahrikçileri tasfiye edilebilirse iyi bir başlangıç olurdu, efendim. Listede bir numaralı adam da şu...

Bond'un sağ elinde siyah kısa namlulu tuhaf bir tabanca belirdi. Fakat sıvı zehir tabancanın namlusundan fışkırdığı anda, tavandaki yarıktan aşağıya kurşun işlemez camdan kocaman bir perde indi, hid-

rolik tıslamasıyla yerdeki yuvasına gömülerek durdu. Öldürücü kahverengi sıvı zararsız bir şekilde camın ortasına çarptı. Camın ardından M.nin yüzünü kapamak için refleksle kolunu kaldırdığı görüldü.

M.nin yardımcısı hızla odaya dalmıştı. Hemen ardından da Güvenlik Şefi geliyordu. Bond'un üzerine atıldılar. Fakat onun kollarını kavradıkları anda James Bond'un başı göğsüne düşmüştü bile. Tutmamış olsalardı koltuğundan yere kayacaktı. Bir hamleyle onu ayağa kaldırdılar. Bond tamamen baygın durumdaydı. Bir ölüden farkı yoktu. Güvenlik Şefi havayı kokladı. Telaşla:

— Siyanür kokusu bu, dedi. Derhal buradan çıkmalıyız. Çabuk olun.

Tabanca halının üstünde düştüğü yerde duruyordu. Güvenlik Şefi bir tekmede onu uzaklaştırdı. Sonra cam kalkanın arkasından çıkıp gelen M.ye kesin bir sesle:

— Lütfen burayı hemen terkeder misiniz, efendim? dedi. Derhal. Öğle yemeği saatinde burayı temizletirim.

Bu bir emirdi. M. açık kapıya gitti. Bayan Moneypenny perişan bir halde ayakta duruyordu. James Bond sürüklenerek M.nin yardımcısının odasına taşınırken dehşetle bu sahneyi seyretti.

— Kapatın şu kapıyı Bayan Moneypenny, dedi M. sert bir sesle. Nöbetçi doktoru da derhal çağırın gelsin. Çabuk tut elini kızım. Karşımda öyle aval aval durma. Kimse bu olayla ilgili tek kelime duymayacak, anlaşıldı mı?

Bir isteri nöbeti geçirmek üzere olan Bayan Moneypenny bu sesle birden toparlandı. Boğuk bir "peki efendim" den sonra kapıyı çekip kapattı ve derhal dahili telefona uzandı.

M. yardımcısının odasına girip kapıyı kapadı.

Güvenlik Şefi Bond'un başucunda diz çökmüştü. Bond'un boynundaki kravatla yaka düğmesini gevşetti. Bond kan ter içindeydi. Soluklar, kesik kesik hırıltıyla çıkıyordu boğazından.M. bir an başını eğerek Güvenlik Şefi'ne baktı. Sonra bakışları yerde yatan vücudun ötesindeki duvara kaydı. Tekrar yardımcısına döndü. Ne yapacağını bilen bir insanın ses tonuyla:

— Eh, hepsi bu kadar, dedi. Benden önceki Gizli Servis Şefi o koltukta öldü. Basit bir mermiyle hem de. O mermiyi de aşağı yukarı aynı şekilde çıldırmış bir servis elemanı atmıştı. Tabii, delirenlere karşı yasa koymak mümkün değil. Doğrusu o zırhlı cam çok iyi iş gördü. Neyse şimdi işimize bakalım. Bu konu kesinlikle dışımıza sızmayacak.

— Bana hemen Sir James Molony'yi bulun. 007'yi de Park'a kaldırtın. Bir ambülans çağırılsın. Muhafızlar mümkün olduğu kadar dikkat çekmesin. Ben durumu Sir Molony'ye öğleden sonra bizzat açıklayacağım. Durum kısaca şu: KGB, 007'yi ele geçirmiş. Beynini yıkamışlar. Zaten onların eline geçtiğinde hasta durumdaymış. Bir çeşit hafıza kaybına uğramış bir haldeymiş. Bütün bildiklerimi size daha sonra anlatırım. Şimdi 007'nin eşyalarını Ritz Oteli'nden aldırtın, hesabını da ödeyin. Ve basına da bir açıklama yapın. Şu tür bir açıklama: "Savunma Bakanlığı bir süre önce kaybolan ve geçen kasım ayında Japonya'da görevli bulunduğu sırada öldüğü sanılan James Bond'un Sovyetler Birliği'ndeki çok tehlikeli gezisinden son derece faydalı bilgilerle dönmüş olduğunu açıklamaktan memnun olduğunu...hayır hayır, kıvanç duyduğunu deyin, bildirir. Geçirdiği zor günlerden dolayı Binbaşı Bond'un sağlığı oldukça bozuktur. Halen doktorların gözetimi altında nekahet dönemini geçirmektedir."

M. sözünün burasında buz gibi bir yüzle gülüm-

seyerek:

— O "faydalı bilgiler" sözü Semicastni Yoldaş ile ekibinin hiç hoşuna gitmeyecektir. Sonra basın bülteninin altına bir de "Dikkat" notu ekleyin. Yazı İşleri Müdürleri için. "Güvenlik nedenleriyle yukarıdaki açıklamaya hiçbir ekleme yapılmaması ya da çok az yapılması ve Binbaşı Bond'un bulunduğu yerin saptanması için girişimde bulunulmaması özellikle rica olunur". Tamam mı? dedi.

Bill Tanner M.ye yetişebilmek için bütün hızıyla yazıyordu. Dikte işinin bitiğini anlayınca başını bloknotundan kaldırıp baktı. Şaşırmış bir hali vardı.

— Ama nasıl olur? 007 aleyhine hiçbir dava açmayacak mısınız? Vatana ihanet ve cinayet girişimi... Askeri Mahkeme'ye vermeyecek miyiz?

— Elbette vermeyeceğiz, dedi M. boğuk bir sesle. Unutmayın, 007 hastaydı. Davranışlarından sorumlu tutulamaz. Bir insanın beynini yıkamak mümkünse, o beyni yıkayıp tekrar eski haline getirmek de mümkün olmalı. Herhalde bu işi yapabilecek en uygun insan da Sir Molony'dir. 007'yi şimdilik yarım maaşla yine eski şubesinin kadrosuna alın. Ve geçen bir yıl içinde birikmiş maaşlarıyla bütün masraf ve tazminatlarını da almasını sağlayın. KGB'nin sinirleri, adamlarımdan birini benim aleyhime çevirebilecek kadar sağlamsa, benim sinirlerim de aynı adamı onların aleyhine çevirmeye kalkışacak kadar sağlamdır. Biliyorsunuz, 007 bir zamanlar çok iyi bir ajandı. Tekrar aynı derecede iyi olmaması için hiçbir neden yok. Öğle yemeğinden sonra Scaramanga hakkındaki raporu getirin bana. 007 tekrar eski haline gelebilirse Scaramanga tam onun dişine uygun bir rakip.

Bill Tanner karşı çıktı.

— Fakat bu düpedüz James'i ölüme yollamaktır efendim. Scaramanga'nın hakkından 007 bile gele-

mez.

M.nin sesi çok boğuktu.

— Bu sabah girişti̇ği suçtan mahkemeye verilse 007 ne ceza yerdi dersiniz? Yirmi yıl mı? En az demek istiyorum yani. Savaş meydanında düşmanla savaşırken ölsün daha iyi. Bu işi başarırsa tekrar eski mevki ve şerefini kazanmış olur. Biz de ona yeniden güvenebilir ve geçmişte olanları unutabiliriz. Kararım kesindir.

Kapı vuruldu, nöbetçi doktor odaya girdi. M. doktoru selamladı ve topuklarının üstünde kaskatı dönerek açık kapıdan hızlı adımlarla çıkıp uzaklaştı.

Bill Tanner, uzaklaşan adamın arkasından baktı. Hafifçe:

— Bu adamda kalp değil, taş var, dedi.

Sonra yine o her zamanki titizliği ve çalışkanlığıyla işinin başına döndü. O sadece verilen emirleri uygulardı. Neden diye sormak onun görevi değildi.

III. BÖLÜM

"PİŞTOV" SCARAMANGA

M. Blades Kulübü'nde her zamanki öğle yemeğini yedi. Izgara pisibalığı, ardından nefis bir şeftali. Ve her zamanki gibi yalnız başına pencere önündeki koltuklardan birine oturmuş, The Times Gazetesi'nin sayfaları arkasına gizlenmişti. Zaman zaman gazetenin sayfalarını çeviriyordu, ama tek bir kelime okuduğu yoktu. O sırada Porterfield, Blades Kulübü'nün övünç kaynağı olan güzel kadın başgarson Lily'ye eğilmiş:

— İhtiyarın bugün garip bir hali var. Mutlaka önemli bir derdi olmalı, diyordu.

Porterfield amatör bir psikolog olduğunu söyleyerek övünür dururdu. Kulüp üyelerinin çoğunun dostuydu, herkesin derdini, sırlarını dinlemeyi severdi. Bu yüzden de bütün müşterileri yakından tanırdı. Emektar uşakların birçoğu gibi, efendilerinin isteklerini ve duygularını çok çabuk anlardı. Lily ile dünyanın en zengin soğuk büfelerinden birinin ardında fısıldaşıyorlardı.

— Sir Miles'ın içtiği o korkunç içki nedir bilir misin? dedi bilgiç bir ifadeyle. Şarap Komitesi'nin şarap

listemize girmesine bile izin vermediği kırmızı Cezayir şarabı. O şarabı sadece Sir Miles'ın hatırı için kulüpte bulunduruyorlar. Neyse, bir keresinde bana donanmada iken o içkiye "Öfkelendiren" adını taktıklarını anlatmıştı. Bu şaraptan biraz fazlaca içilince son derece öfkelendirirmiş insanı. Her neyse, Sir Miles'a hizmet ettiğim şu on yıl boyunca hiçbir zaman o şaraptan yarım şişeden fazla ısmarlamamıştır.

Porterfield'in yüzünde sanki fala bakmış da orada korkunç bir felaket işareti görmüş gibi yapma bir ciddiyet ifadesi belirdi. Devam etti:

— Ama bugün ne oldu biliyor musun? İhtiyar bana "Porterfield," dedi. "Bir şişe öfkelendirici getir bana, anlıyor musun? Bir şişe dedim." Tabii ben bir şey demedim. Derhal gidip kendisine bir şişe getirdim. Fakat sözlerime mim koy, Lily. Bu sabah mutlaka Sir Miles'ı çok sarsan bir olay olmuş. Kalıbımı basarım çok kötü bir şey olmuş.

O sırada M. salonun dibinden bir elini kaldırdı ve Porterfield'e işaret ederek hesabını istedi. Porterfield sözünü yarıda keserek ona doğru yürüdü. M. her zamanki gibi hesap fişine dikkat etmeden hesabını beş sterlinlik bir banknotla ödedi. Çünkü parasının üstünü yepyeni banknotlar ve pırıl pırıl bozukluklarla almaktan çok hoşlanırdı. Blades Kulübü'nde üyelere daima yeni basılmış banknot ya da madeni paralarla ödeme yapmak köklü bir gelenekti.

Porterfield, M.nin masasını geri çekti. M. kalkıp hızlı adımlarla kapıya yürürken bir yandan da kendisini selamlayanlara dalgın baş işaretleriyle karşılık veriyordu.

Saat iki olmuştu. Eski siyah Phantom modeli Rolls Royce onu sessizce ve süratle kuzeye doğru götürdü. Berkeley Meydanı'nı geçtiler. Oxford Caddesi'ni katederek Wigmore Caddesi yoluyla Regent Park'a

geldiler. Yol boyunca M. pencereden dışarı hiç bakmadı. Başında melon şapkası, arka koltukta dimdik oturmuş dalgın gözlerini şoförün ensesine dikilmişti.

O sabah bürosundan çıktığından beri belki yüzüncü kez, verdiği kararın doğru olduğuna kendini inandırmaya çalıştı. James Bond'u yeniden eski haline döndürmek mümkün olursa, ki dünyanın en ünlü sinir uzmanı olan Sir Molony'nin bunu başaracağına emindi, onu tekrar Çifte Sıfır Şubesi'ndeki normal görevine vermenin saçma bir şey olacağını biliyordu. Geçmişte olanlar affedilebilinirdi ama unutulamazdı. En azından uzunca bir süre unutulamazdı. Bond'un hiçbir şey olmamış gibi Servis'te elini kolunu sallayarak dolaşması olayı bilenler için hiç de hoş olmayan bir durum yaratacaktı. Hele hele Bond'un M.nin karşısındaki koltuğa yeniden oturması olayı bilenler için en azından bir süre akıl alır iş değildi. Oysa James Bond, belirli bir hedefe yöneltilebilindiği takdirde son derece etkili bir silahtı. Eh, hedef de karşılarındaydı ve yok edilmek için kaşınıp duruyordu. Bond, M.yi kendisini bir maşa gibi kullanmakla suçlamıştı. Aslı aranırsa, bu Servis'te çalışan herkes gizli bir amaç uğruna kullanılan bir maşaydı. Şu anda önlerinde duran mesele ancak bir cinayetle halledilebilirdi. James Bond şimdiye kadar silahşör olarak büyük bir yetenek olduğunu kanıtlamış ve Çift Sıfırlı Ajan sıfatını kazanmıştı. İşte şimdi karşısında bu yeteneklerini kullanmak ve Servis'in güvenini yeniden kazanmak için bir fırsat vardı. Başarırsa eski konumuna ve şöhretine yeniden kavuşacaktı. Başaramazsa da hiç değilse şerefiyle ve görev başında ölmüş olacaktı. Kazansın ya da kaybetsin, bu plan bir çeşit sorunu çözmenin yoluydu. M. bunun üzerinde bir daha durmamaya karar verdi. Arabadan indi, asansörle sekizinci kata çıktı, koridorun sonuna yürüdü. Bürosuna yaklaştığında

hiç bilmediği bir koku geldi burnuna.

Koridorun sonundaki özel kapıdan girmek için anahtarını kullanmadı, sağa dönüp Bayan Moneypenny'nin kapısından girdi. Bayan Moneypenny her zamanki gibi işe gömülmüş durumdaydı. Ayağa kalktı.

— Nedir bu berbat koku Bayan Moneypenny?

— Adını bilmiyorum efendim. Güvenlik Şefi, Savaş Bakanlığı Kimya Savaşı Bürosu'ndan bir ekip getirtti. Büronuzu yeniden kullanabileceğinizi söyledi. Fakat bir süre daha pencerelerinizin açık kalması gerekliymiş. Onun için ben de kaloriferi biraz daha açtırdım. Bay Tanner henüz yemekten dönmedi, fakat talimatlarınızın hepsinin yerine getirilmiş olduğunu size bildirmemi istedi. Sir James saat dörde kadar bir ameliyattaymış. Dörtten sonra telefonunuzu bekleyecek. İstediğiniz dosya da burada efendim.

M. sağ üst köşesinde kırmızı bir yıldız bulunan kahverengi dosyayı aldı.

— 007 ne alemde? Kendisine gelebildi mi? diye sordu.

Bayan Moneypenny'nin yüzünde kıl kıpırdamıyordu.

— Sanırım gelmiş efendim. Nöbetçi doktor yatıştırıcı bir ilaç verdi. Öğle tatilinde de gelip bir sedyeyle götürdüler. Üzerini örtmüşlerdi. Servis asansöründen garaja indirdiler. Durumu hakkında herhangi bir şey sormadım.

— Güzel, neyse bana diğer evrakı getirin. Bugün epey vakit kaybettik zaten.

M. istediği dosya elinde, bürosuna girdi. Bayan Moneypenny evrakı getirip M.ye verdi. Günlük yazışmaları okuyup paraf atarken ve not alırken yanıbaşında durup bekledi. Yıllar yılı giyilen bahriyeli kasketlerinin cilaladığı öne eğilmiş saçsız kafaya baktı. Son on

yıldır birçok kez yaptığı gibi yine merakla düşündü: Bu adamı seviyor muydu? Yoksa ondan nefret mi ediyordu? Karar vermek güçtü. Ama bir konuda kesin emindi; Bu adama hayatında tanıdığı ya da duyduğu bütün erkeklerden daha fazla saygı duyuyordu.

M. dosyayı geri verdi.

— Teşekkür ederim. Şimdi bana bir çeyrek saat izin verin, sonra benimle görüşmek isteyenlerin hepsini kabul edeceğim. Sir James'e edeceğimiz telefon hepsinden önemli tabii.

M. kahverengi dosyayı uzanıp aldı ve açtı. Bir yandan da dalgın dalgın piposunu doldurmaya başladı. Bir kibrit çakıp çanağına tuttu, sonra koltuğunda geri yaslanarak okumaya başladı:

"FRANCİSCO (PACO) "PİŞTOV" SCARAMANGA" Bu başlığın altında, daha küçük puntolu harflerle şunlar yazıyordu: "KGB'nin kontrolu altında bulunan kiralık bir katildir. Küba'nın başkenti Havana'daki DSS idaresinde çalışır, fakat Karayip ve Orta Amerika devletlerindeki diğer örgütler hesabına da bağımsız olarak iş yapar. Özellikle SS, CIA ve diğer dost haberalma örgütlerine karşı cinayetler işlemiş, çok sayıda kişiyi yaralamıştır. Castro'nun iktidara geldiği 1959 yılından beri faaliyete devam etmektedir. Scaramanga'nın yıkıcı faaliyetlerini Castro'nun desteklediği anlaşılmaktadır. Polisce alınan bütün önlemlere rağmen tam bir hareket serbestisine sahip olduğu bilinmekte ve yukarda adı geçen bölgelerde kendisinden hem çok korkulmakta hem de hayranlık beslenmektedir. Faaliyetleriyle o bölgede bir efsane haline gelmiştir. Bölgede kendisine "Altın Tabancalı Adam" adı verilmiştir. Bu isimle anılmasının nedeni taşıdığı tabancadır. Bu tabanca, altın kaplama, uzun namlulu, yarı otomatik bir 45'lik Colt'tur. Özel kurşunlar kullanır. Bu kurşunların çekirdeği ağır, yumu-

şak 24 ayar altındır. Gömlekleri de gümüştür. Mermi uçları, etkiyi artırmak için dumdum kurşunlarında olduğu gibi haç şeklinde çizilmiştir. Bu cephaneyi Scaramanga bizzat kendisi imal etmektedir. 267 (İngiliz Guyanı), 398 (Trinidat), 843 (Jamaika) 768 ve 735 (Havana) numaralı ajanlarımızın ölümünden Scaramanga sorumludur. Bu kiralık katil ayrıca SS'ten 093 numaralı Bölge Teftiş Subayı'nı iki dizinden yaralayarak emekliye sevkine neden olmuştur. (Yukarıda anılan konularla ilgili olarak Scaramanga'nın Martinik, Haiti ve Panama'daki kurbanlarına ait kayıtlar için Merkez Arşivleri'ne başvurulabilinir.)

EŞKALİ: Yaş 42 civarında. Boy 1.95 m. İnce uzun, atletik yapılı. Gözleri açık ela. Saçları kısa kesilmiş, kızılımsı. Uzun favori bırakıyor. Uzun yüzlü, avurtları çökük, yüzü ciddi ifadeli, kumral, kaytan bıyıklı. Kulakları iri ve kafasına yapışık. İki elini de aynı ustalıkla kullanabiliyor. Elleri iri ve güçlü. Tırnakları son derece bakımlı, manikür yaptırıyor.

AYIRICI ÖZELLİKLERİ: Sol göğsünün altında üçüncü bir meme başı var. (Not: Vodu ve benzeri yerel mezheplerde vücutta üçüncü bir meme başı, o kişinin tehlikelere karşı korunduğuna ve olağanüstü bir cinsel güce sahip olduğuna işaret sayılır.) Doymak bilmeyen bir cinsel isteği vardır; fakat kadın seçmez, her tiple ilişki kurabilir. Çoğu kez adam öldürmeden önce cinsel ilişkide bulunur. Çünkü cinsel ilişkinin nişancılık yeteneğini geliştirdiğine inanır. (Not: Birçok profesyonel teniscinin, golfcünün, atıcının ve sporcunun da aynı inancı paylaştığı bilinmektedir.)

KÖKENİ: Aynı adı taşıyan Katalanyalı bir ailenin oğludur. Ailesi geçimini sirk yöneticiliği ile kazanmaktaydı. 16 yaşına kadar ailesiyle birlikte yaşamış, o yaşta, ilerde sözü edilecek olaydan sonra ABD'ye kaçmıştır. Orada çeşitli çetelerde ufak tefek işler

alarak bu alanda kendini ispatlamış ve sonunda Nevada'daki Spangled Çetesi hesabına çalışan profesyonel bir silahşör olmuştur. Scaramanga Las Vegas'taki Tiara Oteli'nde çetenin kumarhanesinde kumar masalarını gözetmekle görevli olarak çalışmıştır. Gerçekte yaptığı işse, kumarda hile yapanları, çetedeki anlaşmazlıklarda zararlı hale gelenleri temizlemektir. 1968 yılında Detroit'in Mor Çetesi'nden rakibi olan Ramon Rodriguez ile yaptığı bir düello sonunda ABD'den kaçmak zorunda kalmıştır. Bu düello Las Vegas'taki Thunderbird golf sahasının üçüncü bölgesinde ay ışığında yapılmıştır. Scaramanga rakibinin daha ilk kurşunu sıkmasına fırsat vermeden onu kalbinden iki kurşunla öldürmeyi becermiştir. Uzaklık 20 adım. Bu düellodan sonra kendisine 100 bin dolar ödül verildiği sanılıyor. Daha sonra Las Vegas'ta kazandıkları servetleri Karayip bölgesinde kârlı yatırımlara dönüştürmek isteyen çeteler hesabına bu bölgede uzun seyahatlere çıkmıştır. Gayrımenkul alım satımlarındaki ileri görüşlülüğü ve ticari konulardaki becerikliliği sayesinde bu alanda da dikkati çekmiş ve kısa bir süre sonra Dominik diktatörü Trujilo ve Küba diktatörü Batista hesabına çalışmaya başlamıştır. Sonra da Havana'ya yerleşmiş ve siyaset rüzgârlarının hangi yöne eseceğini sezerek Batista hesabına çalışmayı sürdürürken Castro ile de gizlice ilişki kurmuştur. Devrim öncesindeki bu sezgisi ve ikili oynaması sayesinde, devrimden sonra DSS (Küba Gizli Servisi) içinde önemli bir konum elde etmeyi başarmıştır. Küba Gizli Servisi'nde kazandığı bu konumun getirdiği yetki ve olanaklardan yararlanarak da yukarıda sözü edilen cinayetleri işlemiştir.

KULLANDIĞI PASAPORTLAR: Küba diplomatik pasaportu dahil çeşitli pasaportlar...

GİRDİĞİ KILIKLAR: Dış görünüşünü gizleme-

ye ve kılık değiştirmeye hiçbir zaman gerek duymaz. Adının etrafında yaratılan efsane,bir film yıldızı kadar ünlü oluşu ve hiç sabıkasının bulunmaması, ona kendi bölgesinde tam bir hareket serbestliği sağlamaktadır. Bu bölgedeki adalarda ve Orta Amerika'daki cumhuriyetlerde hayranları pek çoktur. (Örneğin Jamaika'da Rastafari) ve bu ülkelerdeki etkin baskı gruplarını kontrolü altına alarak kendisine gerekli yardım ve korunmayı sağlamaktadır. Bundan başka Scaramanga, yukarıda sözü edilen grup ve kişilerin kirli paralarıyla gayrımenkul alım satımlarına girişmekte ve dolayısıyla onların resmi temsilcisi sıfatıyla bölge dahilinde her yere rahatça girip çıkabilmektedir. Ayrıca diplomatik pasaport taşıması da bu konuda kendisine büyük kolaylık sağlamaktadır.

KAYNAKLAR: Sınırları kesin olarak bilinmemekle birlikte olanakları çok geniştir. Diners Kulüp cinsinden çeşitli kulüplerin kredi kartlarını kullanarak yolculuk etmektedir. Gerektikçe, Küba'nın aslında çok sınırlı olan döviz kaynaklarından da dilediği kadar döviz elde etmekte hiçbir güçlüğe uğramadığı görülmektedir.

DAVRANIŞLARINA YÖN VEREN DÜRTÜLER: (C.C.'nin yorumları) M.sönmüş piposunu tekrar doldurdu ve yaktı. O bölüme kadar okuduğu şeyler Scaramanga hakkında zaten bildiği şeylerdi. Pek yeni bir şey öğrendiği söylenemezdi. Asıl bundan sonraki kısım ilginçti. "C.C." rumuzu,Oxford Üniversitesi'nin eski bir tarih profesörünün kimliğini gizlemek için kullanılan bir rumuzdu. C.C. Gizli Servis Merkezi'nde, küçük ama M.ye göre fazla lüks olan bir büroya sahipti. Arada bir, aklına estikçe bürosuna geliyor ve Scaramanga dosyasına benzer dosyaları ele alıp inceliyor, bilgi topluyor, çeşitli yerlere yazılar yazarak sorular soruyor ve gerekli malzemeyi topladıktan son-

ra da oturup dosya hakkında bir çeşit bilirkişi raporu hazırlıyordu. M. profesörün pasaklı halinden, yaşama tarzından ve düzensiz çalışmasından pek hoşlanmazdı, ama keskin zekâsına, yorumuyla ve bilgisiyle olaylara getirdiği yeni boyutlara, yargılarındaki isabete saygı duymaktan da geri durmazdı. Dolayısıyla şimdi C.C.nin Scaramanga dosyasıyla ilgili değerlendirmesini de merak ediyordu. Dosyayı okumayı keyifle sürdürdü.

"Bu adam beni çok ilgilendirdi" diye yazıyordu C.C. "Dolayısıyla her zamankinden daha geniş bir soruşturma yaptırdım. Çünkü bir kiralık katilin, halk arasında böyle popüler olanına ve hayranlık toplayanına çok ender rastlanır. Scaramanga'nın hiç tanımadığı kişileri, sırf patronları düşman olduğu için emir karşılığında böylesine kılı kıpırdamadan, soğukkanlılıkla öldürebilmesinin, gençliğinde başından geçen korkulu bir olayla yakın ilgisi olduğu kanısındayım."

"Scaramanga gençliğinde, babası Enrico Scaramanga'nın yönettiği seyyar aile sirkinde ufak tefek rollere çıkıyordu. Daha o zamandan keskin bir nişancıydı. Akrobatlar ekibinde dublörlük yapıyor ve insan piramidi numarasında çoğu zaman en alttaki o oluyordu. Ayrıca, başında sarığı, hintli giysileriyle sirkin en önünde giden fil sürücüsü rolünü de oynuyordu.

Sürdüğü fil Max adında bir erkek fildi. Yaptığım araştırma sonucu öğrendiğime göre, erkek fillerin, yılın belli dönemlerinde kulaklarının arkasında bir salgı birikintisi oluşurmuş ve bu hayvanı oldukça huzursuz ettiği için bu birikintinin sık sık temizlenmesi gerekirmiş. Sirkin Trieste'ye yaptığı bir turne sırasında, Max'ın kulağının arkasında söz konusu salgı birikintisi oluşmuş,ancak ihmal sonucu farkedilip temizlenememiş. Sirkin büyük çadırı, sahili takip eden demiryolu kenarındaki bir kasabanın yakınında ku-

rulmuşmuş. İşte o gece, kanımca genç Scaramanga' nın ondan sonraki hayatını derinden etkileyen olay patlak vermiş. O gece Max birdenbire parlamış, genç Scaramanga'yı üzerinden atmış ve korkunç çığlıklarla önüne geleni çiğneyerek,etrafına ölüm saçarak seyircilerin arasından geçmiş ve demiryoluna doğru yokuş aşağı son sürat koşmaya başlamış. (O zamanın gazeteleri, filin koşuşunu, pırıl pırıl dolunayın altında tüyler ürpertici bir görüntü şeklinde anlatıyorlar.) Yerel polis derhal alarma geçmiş. Silahlı polisler arabayla filin peşinden gitmişler ve kısa bir süre sonra zavallı file yetişmişler. Bu sırada yorulmuş ve taşkınlığı geçmiş olan şanssız fil, sakin bir şekilde bekliyormuş. Oysa, sücüsü tarafından kuzu kuzu sirke döndürülebileceğini bilmeyen polisler derhal hayvana yaylım ateş açmışlar. Çeşitli yerlerinden yaralanan hayvan tekrar azmış ve koşmaya başlamış. Polisler de arabayla izleyerek ateşe devam etmişler. Fil nihayet sirkin kurulduğu meydana geldiğinde bir an yuvası olan büyük çadırı tanır gibi olmuş. Panik halinde kaçışan seyircilerin arasından ıssız sirk meydanına gelmiş, kan kaybından gücü tükenmiş bir halde pistin ortasında durmuş ve yarım kalmış numarasına kaldığı yerden devam etmiş. Müthiş acı çektiği için zaman zaman hortumunu kaldırarak korkunç çığlıklar atıyormuş. Bu sırada elinde tabancasıyla meydana gelen genç Scaramanga bir taraftan hayvanı yatıştırmak için "fil diliyle" emirler verirken, bir taraftan da boynuna kement geçirerek onu yere yıkmaya çalışıyormuş. Max bir an delikanlıyı tanır gibi olmuş (gerçekten de çok acıklı bir sahne olmalı).Gencin çıkıp başına oturması için hortumunu indirip önüne uzatmış. Fakat tam o sırada polisler ellerinde silahlarla ringe girmişler. Polislerin başındaki komiser hayvana iyice yaklaştıktan sonra birkaç karış uzaklıktan tabancasındaki bütün mermileri filin sağ

gözüne boşaltmış. Ve Max can çekişerek yere yığılmış. Gerçekten de gazeteler, fili çok sevdiği anlaşılan genç Scaramanga'nın tabancasını çektiği gibi komiseri tam kalbinden vurduğunu ve seyircilerin arasına dalıp kaçtığını yazdılar. Polisler, seyircileri vurma kaygısıyla Scaramanga'ya ateş edememişler. Önce güneye inerek Napoli'ye gelen Scaramanga oradan gizlice bir gemiye binerek Amerika'ya gitmiş.

"Özetlemek gerekirse, kanımca Scaramanga'nın son yılların en zalim silahşörü haline gelmesinde en önemli rolü oynayan, yaşadığı bu korkunç olaydır. Çok sevdiği filinin acımasızca öldürülmesi, bu genç insanın içinde bütün insanlıktan öç alma isteği uyandırmış ve bu istek hiç dinmemiştir. Yaşadığı acı olayla derinden yaralanmış olan genç, filin birçok masum insanı yaraladığını ve bu olayın asıl sorumlusunun hayvanın bakımını ihmal eden bakıcısı, yani kendisi olduğunu düşünmeyen ya da suçluluk duygusu içinde düşünmekten kaçınarak ruhsal dengesi bozuk bir insan haline gelmiştir. Bu tahlilimde gerçeklerden uzaklaşmamış ve fanteziye kaçmamış olduğumu umarım."

M. piposuyla düşünceli düşünceli burnunu kaşıdı. Yabana atılır bir tahlil değildi bu. Tekrar dosyaya döndü:

"Adı geçen kişinin" diye yazıyordu C.C. "cinsel gücüyle yaptığı iş arasındaki ilişki konusunda da bazı varsayımlar ileri sürülebilir. Hem amatör, hem de profesyonel için, tabancanın bir cinsellik sembolü olduğu şeklindeki teze dikkat çekmek isterim. Freud tarafından ileri sürülen bu teze göre, silahlara karşı duyulan aşırı ilgi bir tür fetişizmdir. Ben bu tezin ciddiye alınmasının gerekliliğine gerekliliğine inanıyorum. Scaramanga'nın özellikle gösterişli silahlara olan düşkünlüğü, gümüş ve altın mermiler kullanması, bu tezin etkisinde olduğunu açık bir şekilde göstermekte-

dir. Kanımca Scaramanga, hakkında söylenenlerin tersine cinsel bakımdan güçsüz ve sorunlu bir erkektir ve bu kompleksinin bir sonucu olarak silahlara bir fetiş derecesinde bağlılık duymaktadır. Scaramanga'nın cinsel bakımdan normal bir erkek olmadığı konusundaki inancımı destekleyen bir başka kanıt da Time Dergisi'nde yeralan bir biyografi yazısında bulunmaktadır. Time, Scaramanga'nın özelliklerini sayarken, adamın ıslık çalamadığını belirtiyor. Pek bilimsel bir teori olmasa da, ıslık çalamayan erkeklerde eşcinsel eğilimler olduğu yolunda halk arasında yaygın bir inanç vardır. (Bu inancın doğru olup olmadığına okuyucu karar verir. C.C.) (M. çocukluğundan beri ıslık çalmamıştı. Farkında olmadan dudaklarını büzdü. Ağzından berrak bir ıslık notası çıktı. Rahatlamış bir halde "hah" dedi ve okumayı sürdürdü.)

"Bu nedenle Scaramanga'nın halkın inandığı gibi bir Kazanova olmadığını öğrenirsem, bu benim için hiç de sürpriz olmayacak. Silahşörün ruhsal durumuyla ilgili incelememizi biraz daha genişletecek olursak, Adler psikolojisinin incelediği bir alana girmemiz gerekecek. Adler'e göre, bir insanın silahla etkinlik kurmak istemesinin ardında, aşağılık kompleksi yatmaktadır. Burada, Harold L. Peterson adlı bir yazarın Paul Hamlyn tarafından hazırlanan resimli "Silah Kitabı"na yazdığı önsözden bir bölüm aktarmak istiyorum:

İnsanlığın yarattığı bin bir türlü araç içinde insanoğlunu silah kadar büyüleyen, etkileyen pek az şey vardır. Aslında silah basit bir makinedir. Oliver Winchester'in söylediği gibi silah mermi atan bir makinedir. Fakat bu basit makinenin gittikçe daha etkili bir araç haline gelmesi ve gerek menzil uzunluğu gerekse hedefe tam isabet konusunda gittikçe artan gücü, ona olağanüstü bir psikolojik çekicilik kazandır-

mıştır.

Çünkü bir silaha ve onun ustalıkla kullanma yetisine sahip olmak, o kişinin gücünü ve etkisini artırır. Etkinlik alanını kolunun uzanabildiği uzaklığın bin katına çıkarır. Havada parlayan kılıç, gerilmiş bir kol ucundaki mızrak ve kiriş, sonuna kadar çekilmiş bir ok, onu kullanan insanın gücünün son sınırını gösterir. Silahın gücü ise kendi içindedir ve bu gücün serbest bırakılması için küçücük bir hareket yeterlidir. Namlu nereye yöneltilirse mermi oraya gider, silahı kullananın istek ve niyetleri de büyük bir hızla hedefe ulaşır. Ulusların rotasının ve insanlığın kaderinin çizilmesinde silah belki de bütün diğer araçlardan daha fazla rol oynamıştır.''

C.C.'nin yorumu şöyle son buluyordu:

''Freud'ün teorisine göre, silahı tutanın kol boyu erkek cinsel organının boyunu temsil eder. Konuyu daha fazla derinleştirmeden diyebiliriz ki, konumuz olan Scaramanga, kanımca baba sembolüne (Otoriteyi temsil eden makama karşı örneğin) bilinçaltında isyan eden bir paranoyak ve büyük olasılıkla eşcinsel eğilimleri olan bir fetişisttir. Sonuç olarak şimdiye kadar yürüttüğü yıkıcı faaliyeti de göz önüne alarak bu adamın faaliyetine gerekirse onun kullandığı insanlık dışı araçları da kullanarak ve en hızlı bir şekilde son verilmesini öneriyorum. Bu önerinin gerçekleşebilmesi için onun kadar cesur ve pervasız bir gizli ajan bulunması gerekiyor ki, sanırım oldukça güç bir iş.'' İmza C.C.

Raporun sonunda en altta Karayip ve Orta Amerika Şubesi Şefi C.A.'nın ''Aynı görüşteyim'' notu ve parafı vardı. M.nin yardımcısı da onun altına kırmızı mürekkeple ''görülmüştür'' notunu koymuş ve paraf etmişti.

M. belki beş dakika dalgın dalgın boşluğa baktı.

Sonra dolma kalemine uzandı, yeşil mürekkeple altına "Harekete geçilsin" diye yazdı, onun altına da italik harflerle otoriter bir "M" yazdı.

Beş dakika daha son derece sessiz bir şekilde oturdu. Acaba James Bond'un idam fermanını mı imzalamıştı?

IV. BÖLÜM

YILDIZ FALI

Sıcak bir öğleden sonrasını Jamaika'nın Kingston Havaalanı'nda geçirmekten daha iç sıkıcı pek az şey vardır. Eldeki ödeneğin tamamı pistin ek inşaatına harcanmış, transit yolcu salonunun konforu için pek az şey yapılabilmişti. James Bond bir BWIA uçağıyla bir saat önce Trinidad'dan gelmişti. Havana'ya uçmak için bineceği Cuban Airways aktarma uçağına daha iki saat vakit vardı. Ceketiyle kravatını çıkarmış, rahatsız sıranın üzerinde bir karış suratla oturuyordu. Öğle yemeğini uçakta yemişti, bu saatte içki de içilmezdi. Sıkıntılı bir şekilde karşısındaki turistik eşya satan dükkânın vitrinini süzdü. Dükkân pahalı parfümler, içkiler ve aşırı derecede süslü püslü bir sürü ıvır zıvırla doluydu. Hava çok sıcaktı. Kingston'a iki saatte gidip dönmesi imkânsızdı. Kısacası, bu salonda korkunç bir iki saat geçirmekten başka çaresi yoktu. Şimdiden sırılsıklam kesilmiş mendiliyle yüzünü gözünü sildi, içinden tumturaklı bir küfür etti.

Bond turistik eşya satan dükkana gitti. Oradan bir gazete alıp bekleme salonuna döndü. Sıkıntısını biraz olsun dağıtmak için gazeteyi baştan aşağıya oku-

du. Yıldız falında kendi burcuna bile baktı; "NEŞELENİN! Gün size hoş bir sürpriz getirecek ve çok istediğiniz bir şey gerçek olacak. Fakat şansınızı ele geçirmek için büyük fırsat karşınıza çıktığı zaman ona iki elle sıkıca sarılın, sakın kaçırmayın." Bond sıkıntılı bir şekilde güldü. Daha Havana'ya vardığı gece Scaramanga'nın izini bulacak değildi herhalde.

Bond gazetenin arka sayfasındaki ilanları çevirdi. Aniden bir ilan ilgisini çekti. Tipik bir "eski" Jamaika ilanıydı bu. İlanı okudu:

AÇIK ARTIRMA İLE SATILACAK.
LİMAN CADDESİ 77, KİNGSTON.

28 Mayıs
ÇARŞAMBA GÜNÜ, Saat 10.30'da
Cornelius Brown tarafından ipotek edilmiş
AŞK YOLU NO: 3 1/2
SAVANNAH LA MAR
Villası Açık artırma kanununa uygun şekilde
satışa çıkarılacaktır.

Mükellef bir malikâne ile etrafında geniş bir araziyi kapsayan SAVANNAH LA MAR'ın kuzey sınırı 4 numaralı Aşk Yolu'na açılır.

THE C.D. ALEXANDER CO. LTD.
LİMAN CADDESİ, 77 KİNGSTON.
TELEFON: 4896.

Saatine baktı, Gleaner'i baştan sona okumak bir saatini almıştı. Ceketiyle çantasını aldı. Ağır ağır yürüyerek "Concours" yazan bölüme girdi. Birçok havayolunun bürosu yanvana bomboş duruyor, tezgâhların üzerindeki reklam panoları ve firmaların küçük bayrakları bataklık melteminin getirdiği tozları topluyordu.

En ortada gelen giden yolculara ait mesajlarla

mektupların konulduğu bir banko duruyordu. Bond her zamanki gibi kendisine bir haber bırakılıp bırakılmadığını merak etti. Bütün hayatı boyunca hiçbir zaman havalanında bir mesaj ya da mektup almamıştı, ama yine de harf sırasına göre gruplandırılmış mektuplara bir göz attı. "B" harfi altında hiçbir şey yoktu. Takma adı olan "Mark Hazard" adına ait "H" harfinin altında da.

Bond'un bakışları diğer zarfların üzerinde gezindi. Birdenbire donakaldı. Belirsiz bir şekilde etrafına bakındı. Kübalı karı-koca görünürlerde yoktu. Başka kimse de kendisine bakmıyordu. Bond birden elini uzattı ve üzerine "Scaramanga, BOAC uçağıyla Lima'dan gelecek yolcu" adresi yazılı zarfı mendiliyle sardığı gibi cebine indirdi. Birkaç dakika daha olduğu yerde kaldı, sonra ağir ağır tuvaletin "erkekler" kısmına yürüdü.

İçeri girince kapıyı kitleyip oturdu. Zarfın ucu yapışık değildi. İçinde İngiliz Batı Hint Adaları Hava Yolları'na ait bir mesaj formu vardı. Formda düzgün bir el yazısıyla şöyle yazıyordu: "12.15'te Kingston' dan alınan mesajdır: Örnekler yarın öğleden itibaren S.L.M No: 3 1/2'de hazır olacaktır." İmza yoktu altında. Bond içinden kısa ve kesik bir zafer kahkahası attı. S.L.M... Savannah La Mar. Mümkün müydü bu acaba? Mutlaka o olmalıydı. Eh, işte sonunda tavlada düşeş gelmişti. Tam zamanında hem de. Ne yazıyordu Gleaner'deki burcunda? İşte, gökten zembille inmişti bu iz. Ve Bond burcunda yazdığı gibi bu ize dört elle sarılacaktı. Mesajı tekrar okudu, sonra dikkatle katlayarak zarfına yerleştirdi. Cebindeki ıslak mendili kahverengi zarfın üzerinde leke bırakmıştı. Ama bu sıcakta, o nem lekesi birkaç dakikada kururdu. Bond tuvaletten çıktı, sallana sallana mektupların bulunduğu bankoya gitti. Görünürde kimseler yoktu.

Mesajı tekrar "S" harfinin altındaki eski yerine koydu. Küba Hava Yolları Bürosu'na gitti, Havana'ya gidecek uçakta ayırttığı yerini iptal etti. Sonra da BOAC pavyonuna gitti. Oradaki tarifeyi gözden geçirdi. Evet uçak, ertesi günü 13.15'te gelecekti. Bu arada kendisinin de hazırlık yapması ve yardım bulması gerekiyordu. Birden J istasyonu şefinin adını hatırladı. Doğruca telefon kulübesine gitti ve Jamaika Yüksek Komiseri'nin bürosuna telefon etti. Binbaşı Ross ile görüşmek istediğini söyledi. Bir dakika sonra öbür uçtan bir kadın sesi duyuldu:

— Ben Binbaşı Ross'un yardımcısıyım. Yardım edebilir miyim?

Duyduğu ses tanıdık bir sesti, ama çıkaramadı Bond.

— Bizzat Binbaşı Ross ile görüşmek isterdim. Londra'dan bir arkadaşıyım.

Karşı taraftaki kızın sesi birdenbire heyecanlandı:

— Korkarım ki, Binbaşı Ross şu anda Jamaika'dan çok uzaklarda bulunuyor. Benim yapabileceğim bir şey var mı acaba? Bir duraklama oldu. İsminiz neydi demiştiniz?

— İsmimi falan vermedim, fakat aslında...

Öbür uçtaki ses, heyecanla kesti konuşmasını:

— Tamam tanıdım, James'sin sen!

Bond bir kahkaha attı:

— Vay anasını! İnanılır şey değil. Sensin ha, Goodnight! Ne arıyorsun burada?

— Ne yaptığımı tahmin edersin. Döndüğünü duydum, fakat hasta sanıyordum. Ne güzel bir sürpriz bu! Sen nereden telefon ediyorsun?

— Kingston Havaalanı'ndan. Şimdi beni dinle güzelim, yardıma ihtiyacım var. Sohbeti sonra yaparız. Hemen not alabilir misin?

— Tabii, bir saniye müsaade, kalemi alayım, evet hazırım.

— Her şeyden önce bir arabaya ihtiyacım var. Yürüsün de ne model olursa olsun. Ondan sonra da From'daki en önemli kişilerin adını öğrenmek istiyorum. Biliyorsun, Savannah La Mar'ın üst tarafındaki WISCO malikânesinin. Ayrıca o bölgenin ayrıntılı bir haritasını ve Jamaika parasıyla yüz paunda ihtiyacım var. Sonra da şu müzayedeci Alexander'a telefon et. Bugün Gleaner'in arka sayfasında o malikânenin satışıyla ilgili ilan hakkında ne öğrenebiliyorsan öğren. Villayı almayı düşündüğünü söyle. Aşıklar Yolu, No: 3 1/2. Açık artırmayla ilgili ayrıntıları gazeteden okursun. Ondan sonra da hemen Morgan Limanı'na gel. Geceyi orada geçirir ve birlikte akşam yemeği yeriz. Hem de sabaha kadar da oturur konuşunuz. Tamam mı?

— Tabii, fakat önemli bir konu var. Ne giyeyim gelirken?

— Dar bir elbise. Düğmeleri de fazla olmasın.

Mary Goodnight bir kahkaha attı.

— İşte şimdi kimliğin konusundaki bütün şüpheleri sildin, dedi. Şimdi şu söylediğin işlerle ilgileneyim. Yedi civarında görüşürüz. Hoşçakal.

James Bond boğulmak üzereydi.Ter içinde küçük kulübeden çıktı. Mendiliyle tekrar yüzünü ve boynunu sildi. Vay canına. Ne rastlantı! Mary Goodnight ha!"00" şubesinde çalıştığı eski günlerde sekreteri olan Mary. Gizli Servis Merkezi'nde kendisinin yurtdışında olduğunu söylemişlerdi. Daha fazla da soru sormamıştı. Belki de kendisi kaybolduğu sırada Mary bir değişiklik olsun diye yurtdışında bir görev istemişti. Fakat ne şanslı bir karşılaşmaydı bu! Şimdi bu yabancı diyarda güvenilir bir yardımcısı, bir müttefiki vardı. Hey gidi Gleaner hey! Bond çantasını Küba Hava

Yolları bölmesinden aldı, binadan çıktı. El sallayarak bir taksi çağırdı. Arabaya atladı ve şoföre "Morgan Limanı" dedi. Sonra arkasına yaslanarak terinin kurumasını bekledi.

Bond, Palisadoes Burnu'nun ucunda, Port Royal' de küçük,romantik bir otel biliyordu. Sahibi de bir zamanlar Haberalmada çalıştığı için Bond'u görmekten memnun olmuştu. Onu limana bakan ve havalandırma sistemi iyi çalışan bir odaya çıkardı. Sonra:

— Bu sefer neyin peşindesin? dedi. Kübalılarla mı, yoksa kaçakçılarla ilgili bir iş mi?

— İş için değil.Transit geçiyorum buradan. Istakozunuz var mı?

— Tabii.

— Öyleyse bir iyilik edin bana da akşam yemeğine iki istakoz ayırtın. Erimiş yağda kızartılacak. Sonra sizin o spesiyal ve çok pahalı ciğer ezmenizden de bir porsiyon istiyorum, tamam mı?

— Tamam. Bir ziyafet falan mı var? Buzlu şampanya da ister misiniz?

— Fena fikir değil. Şimdi bir duş yapıp biraz da kestirmem gerek. Şu Kingston Havaalanı denen yer insanı perişan ediyor doğrusu.

James Bond saat altıda uyandı. Önce nerede olduğunu anlayamadı. Sonra yattığı yerde düşündü ve hatırladı. Sir James Molony, bir süre hafızasının geç çalışacağını söylemişti. Park Kliniği'nde geçirdiği günler, uygulanan ECT tedavisi ve sonra kentte bir malikânede geçirdiği nekahet dönemi doğrusu çok çetin olmuştu. Otuz gün içinde siyah kutudan beynine yirmi dört darbe indirilmişti. Tedavi tamamlandıktan sonra Sir James,aslında Amerika'da on sekiz şoktan fazlasına izin verilmediğini itiraf etmişti. Bond kara kutuyu ve şakaklarına konan katodları ilk gördüğü zaman dehşet içinde kalmıştı. Şok tedavisi sırasında

hastaların yatağa kayışlarla bağlandığını, yüksek voltajın etkisiyle kasılan ve kıvranan vücudun yataktan fırladığını duymuştu. Fakat bu ilkel tedavi artık çok gerilerde kalmıştı. Şimdi soktan önce pentatolle denen iğne yapılıyordu. Bu iğne sayesinde şok sırasında vücutta küçük bir kıpırdanma dışında hiçbir hareket görülmüyordu. Tedavinin sonuçları düpedüz muciZeydi. O hoşsohbet psikoterapist, Bond'a Rusya'da neler yaptıklarını, beynini nasıl yıkadıklarını ve kendisinin M.yi öldürmesine ramak kaldığını etraflıca anlatmıştı. Bütün bu korkunç hikâyeleri dinleyince Bond'un KGB'ye karşı duyduğu kin yeniden alevlenmişti. Park'a girdikten altı hafta sonra, kendi canice planları için beynini esir almış olan o insanlarla bir an önce hesaplaşmaktan başka bir isteği yoktu. Beyni tedavi edildikten sonra sıra, vücudunu tekrar eski formuna sokmaya gelmişti. Günlerce Maidstone polis atış poligonunda sonu gelmeyen atış ve silah talimleri yapmıştı. Ve nihayet bir gün M.nin yardımcısı poligona gelip çalışmalarını seyretmiş ve onunla birlikte bir gün geçirdikten sonra altında yeşil mürekkeple parafı olan talimatı vermiş, ayrıca M.nin şans dileklerini iletmişti. Ondan sonra sıra, Londra Havaalanı'na doğru heyecanlı otomobil yolculuğuna gelmişti. Oradan bineceği uçak, kendisini dünyanın öbür yarısına götürecekti.

Bond bir duş daha yaptı, gömleğini, pantolonunu giydi, ayağına da sandaletlerini geçirdi, ağır ağır sahildeki bara gitti. Kendisine buzlu sek bir duble Walker de Luxe ısmarladı, sonra rıhtımda denizdeki balıklara pike yapan pelikanları seyre daldı. Bir duble daha ısmarladı. İçkiyi hafifletmek için suyla içti, sonra Aşıklar Yolu 3 1/2 numaralı köşkü, havaalanında okuduğu mesajda sözü geçen örneklerin neler olduğunu ve Scaramanga'yı nasıl haklayabileceğini düşünme

ye başladı. Emir aldığı dakikadan beri kendisini düşündüren bir konu vardı: "Şu adamı temizle" diye emir vermek gayet kolaydı, fakat Bond hiçbir zaman soğukkanlılıkla arkadan adam öldürmekten hoşlanmamıştı. Oysa dünyanın en hızlı silah çeken adamının karşısına geçip de "Silahına davran" demek de düpedüz intihardı. Neyse, bakalım gelişmeler ne gösterecekti. Yapılacak ilk iş büründüğü kimlikten kurtulmaktı. Diplomatik pasaportunu Goodnight'a teslim edecek ve "Transworld Consortium" elemanlarından Mark Hazard olacaktı. Bu firma kamuflaj için ideal bir firmaydı. Kendine Batı Hint Adaları Şeker Şirketi ile iş yapmaya gelmiş bir işadamı süsü verecekti. Çünkü Jamaika'nın nispeten ıssız batı bölgelerinde "Kaiser Bauxite" şirketinden başka faaliyette bulunan tek tesis oydu. Ayrıca Thunderbird Oteli'nin inşaatıyla işe başlayan ve dünyanın en güzel sahillerinden birini geliştirmeyi hedefleyen Negril Projesi de vardı. Kendisine pekâlâ inşaat için yer arayan zengin bir adam süsü de verebilirdi. Altıncı hissi kendisini yanıltmıyorsa, burcundaki kehanet gerçekten doğruysa ve o romantik Aşıklar Yolu'ndaki köşkte Scaramanga ile karşılaşırsa, duruma göre bu seçeneklerden birinde karar kılacaktı.

Chanel No 5 kokan çıplak bir kol Bond'un boynuna dolandı. Bond boynuna dolanmış kolu tutmak için uzandığı sırada kesik bir ses kulağına:

— Oh, James, özür dilerim, diye fısıldadı. Dayanamayıp sana sarıldım. Geri dönmen o kadar harika bir şey ki!

Bond elini yumuşacık çenenin altına koyup kaldırdı, kendine doğru yaklaştırdı, dudaklarını yarı aralık dudaklara gömerek onu bütün ihtirasıyla öptü, sonra:

— Neden bu işi yapmayı daha önce düşünmedik

Goodnight? dedi. Üç yıl aramızda bir kapıdan başka bir şey yoktu. Neler düşünüyorduk acaba o zaman?

Genç kız ondan uzaklaştı. Altın rengi saçları başını çevreliyor ve aşağılara inerek boynunu kucaklıyordu. Hiç değişmemişti Mary. Yine her zamanki gibi hafif bir makyaj yapmıştı. Fakat teni güneşten yanmıştı. Alev alev yanan mavi gözleri yine eskisi gibi pervasız bakıyordu. Bakmıyor, meydan okuyordu bu gözler. Sakinken bile insanı delirtecek kadar ateşli dudaklarda da yine aynı çılgın gülümseme vardı. Ancak üstündeki elbiseler çok farklıydı. Londra'dayken giydiği o ciddi ifadeli bluzla eteklik yerine, şeker pembesi kısa etekli bir elbise giymişti. Boynunda da bir dizi inci vardı. Elbisesi, göğüs ve kalça kısımlarında oldukça dardı. Bond'un kendisini alıcı gözle süzdüğünü görünce gülümsedi Mary.

— Düğmeler arkada aşağıda kuyruk sokumu hizasında, dedi. Tropik istasyonların tek tip üniforması bu.

— Çok iyi. Sana bir sorum var, ondan sonra gidip yemeğimizi yer ve birbirimize hayat hikâyelerimizi anlatırız. Hem unutmadan sorayım, şefin Ross nerelerde?

Mary Goodnight'in yüzünde tasalı bir ifade belirdi:

— Sana doğrusunu söyleyeyim, ben de bilmiyorum. Geçen hafta bir iş için Trinidad'a gitti. Scaramanga adında bir adamı bulup yerini tesbit edecekti. Scaramanga bu çevrede faaliyette bulunan bir kiralık katildir. Hakkında fazla bir şey bilmiyoruz. Merkez nedense kendisinin izlenmesini istiyor.

Mahzun bir ifadeyle gülümseyerek:

— Kimsenin bana bu tip konularda bilgi verdiği yok aslında. Akşama kadar masa başı işi yapıyorum. Binbaşı Ross'un iki gün önce dönmesi gerekirdi, fakat

hâlâ dönmedi. Servis Merkezi'ne kırmızı alarm yollamak zorunda kaldım. Kendisine bir hafta daha zaman tanımamı istediler, dedi.

— Neyse onun buralarda bulunmamasına memnun oldum. Yardımcısı daha çok işime yarar benim! Son bir soru; bu Aşıklar Yolu 3 1/2 numara hakkında neler öğrenebildin?

Mary Goodnight kızardı.

— Ne öğrendim ha? Ne işler açtın başıma o soru yüzünden. Açık artırmayı yapacak olan Alexander, ne kadar sıkıştırdıysam hiçbir şey söylemedi. Onun üzerine Özel Şube'ye başvurmak zorunda kaldım. Vallahi en azından birkaç ay bakamam onların yüzüne. Hakkımda neler düşünecekler, kimbilir. O köşk bir şey... bir şey. Nasıl diyeyim, bir genelevmiş.

Genç kızın bu utangaç halini görünce Bond bir kahkaha koyverdi. Sonra genç kızla alay etti.

— Kerhane miymiş yani?

— James, o ne biçim söz? Lütfen, bu kadar kabalık etmek şart mı?

V. BÖLÜM

AŞIKLAR YOLU NO 3 1/2

Jamaika'nın güney kıyıları kuzey kıyıları kadar güzel değildir. Kingston'dan Savannah La Mar'a kadar giden yolun 200 km.si son derece bozuktur. Mary Goodnight Bond'a yol göstermek ve ufak tefek arızalar olduğunda yardım etmek üzere birlikte gelmek istemiş, Bond da hayır diyememişti.

İspanyol şehri, May Pen, Timsah Gölü, Kara Nehir, öğle yemeğini yedikleri Beyaz Ev Hanı... Kızgın güneşte onca yolu katettikten sonra, nihayet öğleden sonra saat dört sularında dümdüz bir yola çıktılar ve o yol kendilerini bahçeleri leylaklarla dolu küçük villaların bulunduğu yere getirdi. Burası, halk dilinde Sav La Mar denilen mütevazi küçük kıyı kasabasının "şık" bir banliyösüydü.

Sahil boyundaki eski mahalle dışında Sav La Mar, tipik bir Jamaika kasabası değildi. Pek hoş bir yer olduğu da söylenemezdi. Şekerkamışı çiftliklerinin ileri gelenleri için inşa edilen villalar soğuk manzaralı olmasına karşın insanda saygı uyandıran binalardandı. Birbirleriyle dik kesişen dümdüz caddeler, Jamaika'nın kasaba ve şehirlerinin havasına hiç uyma-

yan bir planlamanın ürünüydü.

Bond ilk garajda durdu, depoya benzin doldurttu, sonra Mary Goodnight'a bir araba kiralayıp onu geri yolladı. Genç kıza görev konusunda hiçbir bilgi vermemişti. Sadece "Küba ile ilgili bir iş" gibilerinden belirsiz bir şey söylemiş, Mary de tek soru sormamıştı. Bond gerek duyduğu anda kendisiyle ilişkiye geçeceğini ve işini bitirince de hemen kendisini arayacağını söyledi. Mary, bundan fazla bilgi verilmeyeceğini bilirdi. İşini bilen bir insan tavrıyla tozlu yoldan hızla hareket etti. Bond da arabasını ağır ağır rıhtım boyuna sürdü. Aşıklar Yolu'nu buldu. Burası rıhtımdan dirsekler yaparak kıvrıla kıvrıla yukarı çıkan ve iki yanında harap dükkânlarla evler bulunan bir yoldu. Çevrenin coğrafi durumunu kafasına iyice yerleştirmek için o bölgede bir tur attı, sonra arabayı sahilde, balıkçı teknelerinin kızağa çekildiği bir kumsalda park etti. Kapıları kilitledi, kumlar üzerinde sarhoşlar gibi yalpalayarak yürüdü, Aşıklar Yolu'na geldi. Etrafta çok az insan vardı. Görünen üç beş kişi de fakir balıkçılardı. Bond baharat kokan küçük bir bakka dükkânından bir paket Royal Blend sigarası aldı. 3 1/2 numaranın nerede olduğunu sordu. Bu soruyu sorduğu adam kendisine biraz merakla baktı.

— Bu yol üzerinde, daha ilerde. Yüz metre kadar yukarda, sağ taraftaki büyük ev, dedi.

Bond caddenin gölgeli tarafına geçti, o taraftan ağır ağır yürümeye devam etti. Sigara paketini açtı ve kendine eski Jamaika'dan bir köşeyi seyre dalmış bir turist süsü vermek için sigara yakarak etrafına bakındı. Sağ tarafta sadece bir tek büyük ev vardı. Bond evi incelerken sigarayı yakmakta bir hayli oyalandı.

Bir zamanlar belki de bir tüccarın köşkü olan bu ev, mutlaka önemli bir yerdi. İki katlıydı. Balkonlar binayı çepeçevre sarıyordu. Ahşap bir yapıydı, fakat

damındaki kiremitler gümüş gibi parlıyordu. Pencerelerin boyası dökülmüştü. Köşkün cadde boyunca uzanan avlusunda ince uzun boyunlu tavuk sürüleri ve sıska üç Jamaika köpeği oynaşıyordu. Köpekler caddenin karşı tarafından Bond'a tembel tembel bakıp kaşınıyorlardı. Arka avlunun gerilerinde tamamen çiçek açmış çok güzel bir Lignum Vitae ağacı vardı. Bond, ağacın en azından ev kadar eski olduğunu tahmin etti. Belki de elli yaşında vardı. Ululuğuyla ve güzelliğiyle o köşkün malıydı. Ağacın gölgesinde melez bir kız yaylı bir koltuğa oturmuş, dergi okuyordu. Otuz metrè uzaklıktan bile kızın pek cici bici bir şey olduğu belliydi. Kız binanın arka tarafına doğru dönünceyè kadar Bond yürüdü. Kız gözden kaybolana durdu ve evi dikkatle inceledi.

Köşkün açık giriş kapısına ahşap bir merdivenle çıkılıyordu. Kapının üzerindeki pervazda o cadde üzerindeki evlerin pek azından bulunan kocaman beyaz bir plaka vardı. Plakada koyu mavi bir zemin üzerine beyaz rakamlarla 3 1/2 yazılmıştı. Kapının iki yanındaki kocaman iki pencereden sol taraftaki panjurluydu ve panjurları da kapalıydı. Sağ taraftaki pencerede ise panjur yoktu. Tozlu bir camdan başka bir şey görünmüyordu. Kapının üzerinde döner bir tabelada güneşten solmuş harflerle "Hülyalar Diyarı Kumarhanesi" yazılıydı. O pencerenin etrafına da Red Stripe birasının, Royal Blend, Four Aces sigaralarının ve Coca Cola'nın reklam afişleri yapıştırılmıştı. Elle boyanmış bir tabelanın üzerinde "Hazır Yemekler", onun altında da "her gün taze sıcak horoz çorbası bulunur" yazıları okunuyordu.

Bond yürüyüp caddeyi geçti, merdiveni çıktı, açık giriş kapısına asılı boncuklu perdeyi araladı. İçeri girince tezgâha yürüdü. Vitrinli tezgâhta bulunan bir tabak kurumuş tarçınlı çöreği, paketlenmiş muz cips-

lerini ve reçel kavanozlarını incelerken, dışardan ayak sesleri geldi. Bahçedeki ağacın altında oturan kız içeri girdi. Boncuklu perde kızın ardından şıngırtıyla kapandı. Genç kız bir melezdi. Bir tutam ipek siyah saçın altında çekik pervasız ela gözler vardı. Soyunda mutlaka bir Çinli olmalıydı. Sırtına son derece frapan pembe bir elbise geçirmişti. Bu renk, tenine çok uymuştu. El ve ayak bilekleri incecikti. Kibarca gülümsedi. Gözleri Bond'u okşar gibiydi.

— İyi akşamlar!

— İyi akşamlar, bir Red Stripe içebilir miyim?

— Hayhay.

Kız tezgâhın arka tarafına gitti. Buzdolabını açmak için eğildiğinde bir an güzel göğüsleri göründü. Bond, istese buna engel olabileceğini biliyordu genç kızın. Buzdolabının kapağını diziyle iterek kapadı, birayı açtı ve tezgâhın üzerine temizce bir bardağın yanına koydu.

— Bir şilin altı peni, efendim, dedi.

Bond parayı ödedikten sonra tezgâhın önüne bir tabure koyarak oturdu. Genç kız kollarını bankonun üzerine koyup ona bakarak:

— Transit mi geçiyorsunuz? diye sordu.

— Öyle sayılır. Dünkü Gleaner'de buranın satılık olduğuna dair bir ilan okudum. Bir gelip göreyim dedim. Güzel, kocaman bir ev. Sizin mi burası?

Kız güldü. O zaman güzelliğini bozan dişleri çıktı ortaya. Dişlerinin uçları ham şekerkamışı çiğnemekten sivrilmiş ve keskinleşmişti.

— Nerede o günler! Ben... nasıl diyeyim... buranın bir anlamda müdürüyüm. Bir kere bu kahve var, sonra daha başka numaralarımız da var. Belki duymuşsunuzdur.

Bond'un yüzünde saf bir ifade belirdi:

— Ne gibi numara bunlar?

— Kızlar. Altı yatak odası var yukarda. Gayet temizdir. Topu topu bir paund alıyoruz. Şimdi Sarah var yukarda. Çıkıp kendisiyle tanışmak ister misiniz?

— Hayır, bugün istemem, teşekkür ederim, Hava çok sıcak. Burada yalnızca bir tek kız mı bulunduruyorsunuz?

— Lindy de var. Ama nişanlandı. İri yapılı bir kızdır. Onun tipindeki kızlardan hoşlanıyorsanız yarım saate kadar işi biter. Saat altı sularında falan. O zaman ortalık da daha serinlemiş olur.

— Ben senin tipindeki kızlardan hoşlanırım, adın ne senin bakayım?

Kıkır kıkır güldü genç kız.

— Ben sadece sevdiğim erkekle yatarım, para için yapmam o işi. Burasını sadece idare ettiğimi söyledim size. Tiffy benim adım.

— Seyrek rastlanan bir isim. Nasıl böyle az rastlanan bir isim koymuşlar sana?

— Annemin altı kızı olmuş. Hepsine çiçek isimleri vermiş. Violet, Rose, Cherry, Pansy ve Lily diye. Sonra ben doğmuşum. Bana verecek çiçek ismi kalmamış. Bunun üzerine "Yapay çiçek" anlamına gelen "Artificial" adını koymuş.

Tiffy sözünü kesip Bond'un gülmesini bekledi. Bond gülmeyince hikâyesine devam etti:

— Okula başladığım zaman arkadaşlarım bunun komik bir isim olduğunu söyleyerek benimle alay etmeye başladılar. Nihayet ismimi kısaltıp Tiffy dediler. Ondan sonra da öyle kaldı.

— Yine de bence çok cici bir isim, dedi Bond. Benim adım da, Mark.

Tiffy fingirdeyerek:

— Yoksa o ismin asıl sahibi gibi siz de bir aziz misiniz? dedi.

— İlk defa böyle bir şeyle itham ediliyorum doğ-

rusu. Bir iş nedeniyle Frome'a gelmiştim. Adanın bu tarafı çok hoşuma gittiği için burada kiralık bir yer aramayı düşündüm. Fakat denize daha yakın bir yer istiyorum. Biraz dolaşıp araştırmam gerekecek anlaşılan. Odalarınızı geceliğine mi kiralıyorsunuz?

Kız düşündü.

— Tabii, o da mümkün. Neden olmasın? Fakat burayı biraz fazla gürültülü bulabilirsiniz. Bazen içkiyi kaçırmış müşterilerimiz olur. Sonra evin su tesisatı da çok eskidir.

Bond'a biraz daha yaklaştı, sesini alçalatarak:

— Burayı kiralamanızı kendi adıma tavsiye etmem. Ev berbat durumda. Kiremitler çok kırık. Damı aktarmak için en azından bir beş yüzlük, hatta binlik harcamanız gerekecek, dedi.

— Uyardığın için teşekkürler, Tiffy. Fakat niçin satıyorlar burayı? Polisle başları derde falan mı girdi?

— Hayır, öyle bir şey yok. Biz burada saygıdeğer bir yer işletiyoruz. Nedeni şu.. Gleaner'deki ilanda adı yazılı olan Bay Brown'ın, kendisi benim patronumdur, bir karısı var..

— Evet?

— Bayan Brown, daha doğrusu Bayan Agatha Brown daha önce protestandı. Kısa bir süre önce katolik oldu. Hem de koyu bir katolik. Onun için şimdi, ne kadar yasalara uygun ve dürüst bir şekilde yönetilirse yönetilsin, bizim burası gibi evlerden hoşlanmıyor. Caddenin karşı tarafında bulunan katolik kilisesinin damının da tıpkı bununki gibi aktarılması gerekiyor. Bayan Brown bir taşla iki kuş vurmuş olacak. Kocasına burayı kapatıp satmayı, buradan kendi hissesine düşecek parayla da katolik kilisesinin damını aktarmayı düşündüğünü söylemiş.

— Ne yazık. Halbuki gayet hoş ve sakin bir yere benziyor. Peki burası satılırsa sen ne olacaksın?

— Herhalde Kingston'a taşınırım. Oradaki kardeşlerimden birinin yanına giderim. Belki büyük mağazalardan birinde bir tezgâhtarlık bulurum. Sav La Mar'da hayat yok.

Ela gözleri biraz hüzünlendi.

— Fakat burayı çok arayacağım da kesin. Buranın halkı eğlenceye düşkündür, Aşıklar Yolu da sevimli bir caddedir. Bu yol üzerinde oturanların hepsi birbirleriyle dosttur. Nasıl diyeyim, burada bir, bir...

— Atmosfer var.

— Tamam. Herhalde öyle bir şey var. Tıpkı eski Jamaika gibi bir yer yani. Sanırım Jamaika da vaktiyle burası gibi bir yerdi. Herkes birbiriyle dosttu. Başları derde girdiği zaman birbirlerine yardım ederlermiş. Devamlı müşterilerimiz parasız kaldıkları zaman kızlarımız onlarla bedava bile yatarlar.

Ela gözler, soran bakışlarla Bond'a baktı.

— Çok düşünceli bir davranış doğrusu. Fakat iş açısından pek iyi olmasa gerek, değil mi?

Tiffy güldü:

— Eh, bizimki de tam anlamıyla iş sayılmaz aslında. Kamu hizmeti gibi bir şey. Su gibi, elektrik gibi, sağlık ve milli eğitim hizmetleri gibi...

Sözlerini yarıda kesip omuzunun üzerinden duvar saatine baktı. Saat 5.45'i gösteriyordu.

— Hey Tanrım! Öyle bir lafa daldım ki, May ile Joe'yu unuttum. Yemek saatleri geldi, dedi.

Hemen pencereye gidip camı aşağı indirdi. Birden iki siyah küçük kuş kahvehanenin içine girdi. Havada tur atarak ötmeye başladılar. Çığlıkları dünyada hiçbir kuşunkine benzemiyordu. Sonra tezgâhın üstüne Bond'un elinin az ötesine kondular.

Tiffy tezgâhın arka tarafına geçti, çantasından iki peni çıkardı, paraları kasaya koyup hesaba yazdı, sonra sinek pislikleriyle dolu camın gerisinde bulunan

raftan tarçınlı iki çörek aldı. Kuşlar kızın elinden çörek kırıntılarını kapıp yediler. Bu fasıl bittikten sonra da tezgâhın üzerine pislediler. Hallerinden çok memnun görünüyorlardı. Tiffy bir bez alıp bankonun üzerini temizledi. Sonra:

— Biz onlara kling-kling diye ad taktık ama buranın okumuşları onlara Jamaika sığırcığı diyorlar. Çok sokulgan hayvanlardır. Jamaika'nın ulusal kuşu uzun kuyruklu Doktor Kuşu'dur, fakat ben bunları daha çok seviyorum. O kadar güzel olmamalarına rağmen adanın en insana yakın kuşları bunlardır. Üstelik de çok komik şeyler. Bunu da biliyormuş gibi bir halleri var. Yaramaz siyah hırsızlar bunlar, dedi.

Kling-klingler gözlerini çöreklerin durduğu yerden ayırmıyor, yemekleri zamansız sona erdiği için de acı acı ötüyorlardı. James Bond cebinden iki peni çıkardı, kıza vererek:

— İlginç hayvanlar, dedi. Tıpkı oyuncaklara benziyorlar. Onlara bir ziyafet de benden çek olmaz mı?

Tiffy parayı kasaya kaydetti, iki çörek daha çıkardı tezgâhtan.

— Joe ve May. İkiniz de beni dinleyin şimdi. Bu kibar beyefendi demin Tiffy'ye çok nazik davrandı. Şimdi de size öyle davranıyor. Onun için parmağımı gagalamak yok. Tezgâhın üstünü de pisletmeyeceksiniz. Yoksa bir daha ziyaretimize gelmez.

Kuşları besleme faslının yarısına gelmişti ki, kız bir ses dinlermiş gibi başını yana eğerek kulak kabarttı. Yukarda bir yerde döşeme tahtaları gıcırdıyordu, sonra merdivenden inen ayak sesleri geldi. Anide Tiffy'nin canlı yüzünde bir gerginlik ve durgunluk belirdi.

Bond'a:

— İnen Lindy'nin dostudur, diye fısıldadı. Önemli bir adamdır. Buranın iyi müşterisidir. Fakat

kendisiyle yatmıyorum diye beni pek sevmez. Onun için kaba konuşur bazen, dedi.

Kuşları açık pencereye doğru kovaladı.

— Çok gürültü yapıyorlar diye May ile Joe'yu da sevmiyor.

Kuşlar, yarım çöreğin hâlâ tezgâhın üzerinde durduğunu görmüşlerdi. Şöyle bir havalandıktan sonra kanat çırparak yeniden indiler. Tiffy Bond'a döndü:

— Sizden çok rica ederim, gelen ne derse desin ses çıkarmayın. Sessiz sessiz oturun. Etrafındaki insanları çileden çıkarmaktan zevk duyar. Sonra da...

Bir an durdu, değişik bir ses tonuyla devam etti:

— Bir Red Stripe daha içer miydiniz bayım?

Odanın arka tarafındaki bir kapıyı kapayan boncuklu perde şıngırdadı. Bond çenesini sağ avucunun içine almış, tezgâhın önünde oturuyordu. Arkasına yaslandı. Pantolon kemerinin iç tarafındaki Walther PPK'nin varlığını hissedince rahatladı. Sağ eliyle silahının kabzasını kavramaya hazırdı. Sol ayağını taburenin ayaklığından yere kaydırdı.

— Fena olmaz, dedi.

Sol eliyle ceketinin düğmelerini açtı, yine aynı elle mendilini çıkardı, yüzünün terini sildi.

— Ölükaldıran rüzgârı esmeden önce saat altı sularında hava hep böyle bunaltıcı sıcak oluyor, dedi.

— Ölükaldıran geldi bile bayım. Rüzgârını alamadınız galiba.

James Bond başını ağır ağır konuşan kişiye çevirdi. Büyük salon alacakaranlıktı. Bond loş ışıkta uzun boylu adamın yalnızca siluetini görebildi. İçeri giren adam elinde bir valiz taşıyordu. Valizi yere bıraktı, tezgâha geldi. Pabuçlarının tabanı kauçuk olmalıydı, çünkü hiç ses çıkarmıyordu yürürken. Tiffy tezgâhın gerisinde sinirli sinirli kıpırdandı, sonra bir düğme

"çıt" etti. Duvarlardaki küflü duylara takılı yarım düzine kadar zayıf ampul yanıverdi.

Bond rahat bir ifadeyle:

— Yüreğimi ağzıma getirdiniz, dedi.

Scaramanga gelip tezgâha yaslandı. Gizli Servis' in arşiv bölümündeki fişten verilen eşkâl tam tamına doğruydu. Fakat o eşkâlde bu iri yapılı adamın kedi kadar çevik olduğundan, geniş omuzlarından, dar kalçalarından ve soğuk donuk bakışlardan söz edilmemişti. Sırtında gayet iyi dikilmiş tek düğmeli haki renk bir takım elbise, ayaklarında da kahverengili beyazlı bir ayakkabı vardı. Boynuna kravat yerine beyaz ipek bir fular bağlamış, fuları da gömleğine minyatür tabanca şeklinde altın bir kravat iğnesiyle tutturmuştu. Bu kıyafetin insana gülünç gelmesi gerekirdi, ama adam zarif yapısından dolayı hiç de öyle görünmüyordu.

— Ben bazen insanların yüreklerini değil de ayaklarını harekete geçiririm. Onları dans ettirir sonra da ayaklarından vururum.

Amerikan aksanıyla konuştuğu İngilizcesinde zerre kadar yabancı şivesi yoktu.

Bond:

— Oldukça katı bir önlem, dedi. Neden yapıyorsunuz bunu?

— Son keresinde beş bin dolar için yapmıştım. Galiba benim kim olduğumu bilmiyorsunuz. Şu ekşi suratlı kız adımı söylemedi mi size?

Bond Tiffy'ye baktı. Korkudan donakalmıştı.

— Neden söylesin, dedi Bond. Ben de neden bilmek isteyeyim?

Bir altın parıltısı hızla yanıp söndü Scaramanga' nın elinde. Şimdi elindeki tabancanın ucundaki ufak siyah namlu Bond'un göbeğine çevrilmişti.

— Bunun yüzünden. Hem sen burada ne aradığı-

nı anlat bakalım, yabancı. Senin gibi şehirli bir beyzadenin 3 1/2 numaraya gelmesi biraz garip bence. Aslına bakarsan Sav La Mar'a düşmesi de garip. Sakın polisten falan olmayasın? Veya polisin yakın dostlarından falan? Ha?

— Kamerad!

Bond yapma bir hayret ifadesiyle ellerini havaya kaldırdı. Tiffy'ye doğru dönerek:

— Kim bu adam? Silah zoruyla Jamaika'yı tek başına fethe kalkışmış biri mi? Sirkten kaçmış bir palyaço mu yoksa? Sor bakalım şuna ne içer? Kim olursa olsun o tabanca çekişi güzel numaraydı doğrusu.

Adamın bir dakika önce tetiği çekip vücudunu delik deşik etmesine ramak kaldığını biliyordu Bond. Silah yasasıyla yaşayan fedailerin gururuna dokunmamak gerekirdi. Bir an kendini karnına bir kurşun yemiş, elinde tabancasına uzanacak kadar hal kalmamış durumda yerde kıvranırken hayal etti. Tiffy'nin yüzünde artık deminki güzellikten eser kalmamıştı. Yüzü gerilmiş, donuk bakışlarla Bond'a bakıyordu. Bu meçhul erkek hoşuna gitmişti. Fakat deminki sözlerden sonra, adamı ölü farzediyordu. İdam fermanı çoktan hazırlanıp imzalanmıştı kızın gözünde. Klingklingler, Joe ile May de aynı elektrikli havayı sezmişlerdi. Kulakları sağır eden sesler çıkararak havalandılar, gecenin karanlığında kaybolmak isteyen hırsızlar gibi açık pencereye yöneldiler.

45'lik Colt'un uğultusu kulakları paraladı. İki kuş darmadağın oldu. Tüyleri ve pembe et parçaları ıssız caddeye şarapnel parçaları gibi dağıldı.

Bir an, kulakları donduran bir sessizlik çöktü odaya. James Bond bir milim bile kıpırdamadı. Gergin havanın dağılmasını bekleyerek olduğu yerde kaldı. Tiffy küfürle karışık bir çığlık atarak Bond'un Red Stripe şişesini kaptı ve beceriksiz bir hareketle fır-

lattı. Salonun arka tarafında bir cam şangırdadı. Tiffy o cılız isyan hareketinden sonra bankonun ardında dizlerinin üstüne çöktü ve hıçkırıklarla boğularak bir sinir nöbeti geçirmeye başladı.

James Bond birasının kalanını içti, ağır ağır ayağa kalktı, Scaramanga'ya doğru yürüdü. Tam onun yanından geçerken, adam sol kolunu ağır bir hareketle uzattı, Bond'u pazısından yakaladı. Tabancasının namlusunu burnuna doğru kaldırdı, zarif bir hareketle dağılan dumanı kokladı. Donuk bakışlı ela gözleri bir garip bakıyordu:

— Ölümün kokusu bir başkadır bayım, dedi. Bir denemek istemez miydiniz?

Pırıl pırıl parlayan tabancayı Bond'a adeta bir gül sunarmış gibi uzattı.

Bond durduğu yerde sanki taş kesilmişti.

— Kendine gel, dedi. Çek elini kolumdan.

Scaramanga'nın kaşları çatıldı. O yavan, kurşun gibi bakışlarla Bond'u sanki ilk kez görüyormuş gibi süzdü. Sonra bıraktı kolunu.

Bond tezgâhın arkasına dolandı. Scaramanga'nın kendisini alaylı bir gülüşle izlediğini gördü. Tiffy'nin yanına eğildi. Genç kız tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi acı hıçkırıklarla ağlıyordu. Caddenin aşağılarında bir yerde hoparlörden bir kalipso sesi gelmeye başladı.

Bond adamın gözlerinin içine baktı:

— Teşekkür ederim. Ölümün kokusunu çok iyi bilirim. Ve sana Berlin ürünü kokuyu salık veririm. Ama 1945 yılının ürünü olsun.

Dostça, ama ince bir alay taşıyan ifadeyle güldü:

— Ama sen o tarihte ölümün kokusunu tadamayacak kadar gençtin herhalde...

VI. BÖLÜM

KOLAY KAZANÇ

Bond, Tiffy'nin sağ yanağına sertçe iki tokat attı. Sonra da sol yanağına. Kızın yaşlı gözlerindeki bakış normale dönmeye başladı. Elini yanağına götürdü, hayretle Bond'a baktı. Bond ayağa kalktı. Bir bez alıp muslukta ıslattı. Sonra eğildi, bir kolunu genç kızın vücuduna dolayıp, ıslak bezle hafif hafif yüzünü sildi. Kızı ayağa kaldırdı, tezgâhın arkasındaki rafın üzerinde duran el çantasını eline verdi:

— Haydi, artık uzatma Tiffy, dedi. O güzel yüzünün makyajını tazele bakayım. Biraz sonra müşteriler gelmeye başlayacak. Bu evin bir numaralı hanımı müşterilerin karşısına güzel bir yüzle çıkmalı...

Tiffy çantasını açarken Scaramanga'ya baktı. O biçimli dudaklar vahşi bir sırıtmayla gerildi. Sadece Bond'un duyabileceği kadar hafif bir sesle, yılan tıslar gibi:

— O aşağılık herifin hesabını göreceğim. Yukarda tepede Edna Ana var. Portakal Tepesi tarafında. Büyücülerin en müthişidir. Yarın oraya gideceğim. Birkaç gün sonra bu herif neye uğradığını anlayamayacak, dedi.

Bir ayna çıkararak makyajını tazelemeye başladı. Bond elini cebine attı. Cebinden birer sterlinlik beş banknot çıkarıp saydı. Onları kızın çantasına tıktı:

— Burada olup bitenlerin hepsini unut. Bu parayla kendine cici bir kanarya alabilirsin. Sana arkadaşlık eder. Hem sonra yem verirsen çok geçmeden bir, iki kling-kling kuşu daha gelir sana. Onları da alıştırırsın.

Kızın omuzunu okşayarak oradan ayrıldı. Tekrar Scaramanga'nın yanına geldi.

— Az önce yaptığını sirkte yapsaydın (Sirk sözünü kasıtlı olarak ikinci kez kullanmıştı) iyi bir numara olurdu, fakat kıza çok dokundu. Üç beş kuruş ver ona.

Scaramanga ağzınının içinde geveleyerek:

— Daha neler, dedi.

Sonra kuşkuyla Bond'a baktı:

— Hem sonra nedir bu sirk lafları? dedi. Sen şu olduğun yerde kal da sorularımı cevapla bakalım. Polisten misin? Halinde bir polis havası var. Değilsen bile ne arıyorsun burada?

— Kimse bana emir vermeye kalkışamaz, dedi Bond. Emri hep ben veririm.

Odanın ortasına yürüdü ve bir masaya oturdu:

— Gel otur da omuzuma yaslanıp durma. Ben payanda değilim, dedi.

Scaramanga omuz silkti, bir iki büyük adım attı, iskemlelerden birini kaptı çevirdiği gibi bacaklarının arasına soktu, sonra tersine oturdu ve sol kolunu iskemlenin arkalığının üzerine sarkıttı. Sağ kolunu ise kalçasının üzerine, fildişi tabancasının yanına koydu. Bond, bir silahşör için bunun mükemmel bir pozisyon olduğunu bilirdi. Bir çatışma olduğu takdirde iskemlenin madeni arkalığı vücudun hayati noktalarını bir kalkan gibi korurdu. Çok dikkatli ve çekirdekten ye-

tişme bir adam olduğu kesindi karşısındakinin. Bond her iki elini de masaya koyarak neşeyle:

— Hayır, dedi. Polisten falan değilim. Adım Mark Hazard. "Tarnsworld Consortium" adlı bir şirket hesabına çalışıyorum. Frome'de WİSCO şeker çiftliğinde işim vardı. Bilir misin o çiftliği?

— Bilir misin ne demek? Ne işin vardı orada?

— Sen de ne tez canlı adamsın birader! Önce sen söyle bakalım, kimsin, ne iş yaparsın?

— Scaramanga adım. Francisco Scaramanga. İşçi ilişkileri üzerinde çalışırım. Adımı duymuşluğun var mı?

Bond kaşlarını çattı:

— Var diyemem. Duymuş olmam mı gerekiyordu?

— Duymamış olanların çoğu öbür dünyaya göç ettiler.

— Benimkini duymamış olanların çoğu da öbür dünyaya göç ettiler.

Bond arkasına yaslandı. Bacak bacak üstüne atıp bir eliyle ayak bileğini kavradı. Bu haliyle kalantor kulüp üyelerine benziyordu. Alaycı bir sesle sürdürdü konuşmasını:

— Sekiz sıra madalyalı, cepheden yeni gelmiş bir kahraman edasıyla konuşmasan daha iyi edeceksin. Örneğin, yedi yüz milyon Çinliden hiçbiri senin ya da benim adımı duymuş değildir. Küçücük bir havuzda yaşayan bir kurbağadan başka nesin ki?

Scaramanga karşılık vermedi. Düşünceli bir tavırla:

— Evet, dedi. Karayipleri oldukça ufak bir göl sayabilirsin. Fakat bu gölde de nefis balıklar yakalanabilir. "Altın Tabancalı Adam". Böyle derler bana buralarda...

— Tabanca işçi sorunlarını halletmekte çok pra-

tik bir araçtır. Frome'da bir hayli işimize yarayabilirsin.

— Başınız dertte mi yoksa orada?

Scaramanga bu işe sıkılmış gibiydi.

— Evet, şekerkamışı tarlalarında durmadan yangınlar çıkıyor.

— Senin işin o konuyla mı ilgili?

— Aşağı yukarı. Çalıştığım şirketin uzmanlık alanlarından biri de sigorta soruşturmasıdır.

— İş yerinde güvenlik önlemleri ha? Daha önce de rastladım senin gibi işlerde çalışanlara. Şimdi seni görünce neden polis kokusu aldığımı anladım.

Scaramanga önsezisinde yanılmamış olduğunu anlayınca bayağı keyiflenmişti. Rahatlamış bir ses tonuyla sordu:

— Peki bir sonuç verdi mi bari soruşturman?

— Birkaç Rastafari yakaladım. Hepsini temizleyip buralardan uzaklaşmak çok daha hoşuma giderdi ama iki gözleri iki çeşme sendikalarına başvurdular. Müslüman oldukları için kendilerine kötü muamele yapıldığından şikâyet ettiler. Bunun üzerine aleyhlerine başlatılan işlemi durdurduk. Senin anlayacağın, yakında yeniden başlar yangınlar. İşte bu yüzden demin Frome'da bileğine ve silahına güvenen bir adamın çok işimize yarayabileceğini söyledim. Senin mesleğin de aşağı yukarı bu sanırım, değil mi?

Scaramanga Bond'un hafif alaylı bir ifadeyle sorduğu bu soruyu duymazlıktan geldi. Cevap vermek yerine:

— Silah taşır mısın? diye sordu.

— Tabii, Rastafarilerin peşinden silahsız gidilir mi?

— Ne tip silah taşırsın?

— Walther PPK. 7.65'lik.

— Evet, etkili silahtır.

Scaramanga tezgâha döndü:

— Hey, soğuk kedi! Kendine geldiysen iki Red Stripe getir bize.

Tekrar masaya döndü. Bond'un gözlerinin içine bakarak:

— Bundan sonra ne yapacaksın?

— Bilmem. Londra ile ilişkiye geçip bu bölgede halletmemi istedikleri başka bir iş olup olmadığını soracağım. Fakat acelem yok. Aslında bir bakıma serbest çalışıyor sayılırım. Benimki işin çıkmasına bağlı. Neden sordun? Bir teklif falan mı var?

Tiffy tezgâhın ardından çıkıp yanlarına gelene kadar cevap vermedi adam. Sonra gelip üzerinde şişelerle bardaklar bulunan metal tepsiyi Bond'un önüne koydu. Bir kerecik başını çevirip bakmamıştı Scaramanga'ya. Scaramanga havlar gibi kesik bir kahkaha attı. Elini ceketinin iç cebine attı. Timsah derisi bir cüzdandan bir yüz dolarlık çıkarıp masanın üzerine koydu.

— Hadi bakalım artık barışalım güzelim. Arada bir şu bacaklarını aralasan daha cici bir kız olurdun. Haydi gül bakalım, etrafımda asık suratlı insanlardan hoşlanmam.

Tiffy banknotu aldı:

— Teşekkür ederim bayım, dedi. Paranızı nasıl harcayacağımı bilseniz çok şaşırırdınız.

Adama uzun sert bakışlarla baktı, sonra topuklarının üzerinde dönüp uzaklaştı.

Scaramanga omuzlarını silkti. İki adam da bardaklarını doldurup içtiler. Scaramanga cebinden lüks bir puro tabakası çıkardı, içinden ince kalem gibi bir yaprak sigarası alıp yaktı. Dumanı dudaklarının arasından hafif hafif bıraktı, sonra ince dumanı burun deliklerinden tekrar çekti. Bu işi birkaç kez tekrarladı. Bir yandan da Bond'u sözüyordu Nihayet:

— Şöyle ayaküstü para kazanmak ister misin? diye sordu. Bin dolar mesela.

— Neden olmasın? dedi Bond.

Bir an duraklayıp, "mümkündür" diye devam etti. "Senin yakınında kalmak fırsatı yaratacaksa kabul dostum" demek istiyordu.

Scaramanga bir süre konuşmadan sigarasını içti. Dışarıda bir araba durdu. Kahkahalarla gülen iki adam hızlı adımlarla merdivenleri çıktılar. Boncuklu perdeden içeri girer girmez gülmeleri kesildi. Kıyafetlerinden işçi oldukları anlaşılıyordu. Bankoya doğru sessizce gittiler, Tiffy ile fısıldaşarak konuşmaya başladılar. İkisi de tezgâhın üstüne birer paund koydular. Sonra beyaz adamların mümkün olduğu kadar uzağından bir tur atarak salonun arkasındaki boncuklu perdeden geçip gözden kayboldular. Bond adamların biraz uzaklaştıktan sonra yeniden gülüşürek konuşmaya başladıklarını duydu.

Scaramanga gözlerini bir an bile Bond'un yüzünden ayırmamıştı.

— Başımda bir dert var, dedi. Ortaklarımdan bazıları bu Negril projesiyle ilgilenmeye başladılar. Arazinin en sonundaki Kanlı Körfez adı verilen yer. Bilir misin orasını?

— Haritayı incelerken gördüm. Hemen Yeşil Ada Limanı'nın berisinde değil mi?

— Tamam. Senin anlayacağın, bu işte benim de bazı hisselerim var. Onun için orada bir otel inşa etmeye başladık Birinci katını, lobisini, konferans salonlarını, restoranını filan da tamamladık. Fakat o sırada turist akını hafifledi... Amerikalılar, Küba'ya fazla yakın olduğu için eskisi gibi adaya sık gelmiyorlar. Tabii ki, daha başka nedenler de vardır. Bankalar da güçlük çıkartmaya başladı. Para sıkıntısı belirdi. Beni anlayabiliyor musun?

— Demek canını sıktı bu inşaatın durumu?

— Tamam. Onun için birkaç gün önce geldim. Thunderbird Oteli'nde kalıyorum. En önemli ortaklardan beş,altısı inşaat yerinde bir toplantı için uçakla geliyorlar. Yani inşaatı ve o bölgeyi gözden geçirmek için. Sonra kafa kafaya verip bundan sonra ne yapacağımızı kararlaştıracağız. O adamları en iyi şekilde ağırlamak istiyorum. Onun için Kingston'dan nefis bir kombo ekibi, kalipso, limbo şarkıcıları, güzel kızlar getirttim. Ne mümkünse yaptım yani... Grup halinde denize girip yüzeceğiz. İnşaat sahasının en önemli özelliklerinden biri de bir zamanlar şekerkamışı taşıyan ufak bir tren hattı olması. İnşaat yerinden Yeşil Ada Limanı'na kadar uzanır. O limanda da 13,5 metre boyunda bir Criscraft Roamer tipi motorum var. Derin deniz balıkçılığı için. O tekneyle de denizde ayrıca gezintiye çıkacağız. Anlıyor musun? Çok iyi vakit geçireceğiz.

— Onlar da bu arada o kadar eğlenecek ve o kadar memnun kalacaklar ki, senin hisselerini de satın alacaklar. Öyle mi?

Scaramanga öfkeyle kaşlarını çattı:

— Ne münasebet! Sana bin doları böyle garip düşüncelere kapılasın diye vermiyorum, anladın mı?

— Niçin veriyorsun öyleyse?

Scaramanga bir iki dakika puronun dumanını ağzından çıkarıp burnundan geri çekmeye devam etti. Bu hareket onu yatıştırıyor gibiydi. Alnındaki kırışıklar kayboldu.

— Bu ortaklardan bazıları zorlu kişilerdir. Hepimiz hissedarız bu işte. Fakat hissedar olmak dost olmak değil tabii. Anlıyor musun? Herbirinin kendi çıkarı açısından neler düşündüğünü anlamak için bazen onların ikisini üçünü toplayıp özel olarak görüşmek isteyeceğim. Küçük toplantılar yapacağım yani. Belki

bu sırada öbürleri, yani özel toplantıya katılmayanlar bundan kuşkulanıp toplantıya zorla girmek isteyebilirler. Seni muhafız olarak çalıştırmayı düşünüyorum. Eh, ne de olsa güvenlik işlerinden anlıyorsun. Yaptığın iş de az çok buna benziyor. Toplantılardan önce odaları kontrol edip gizli mikrofon vs. yerleştirilip yerleştirilmediğini kontrol edebilir, toplantı sırasında da kapının önünde bekleyerek kimsenin yaklaşmamasını, adamlarla yalnız kalmamı sağlayabilirsin, diye düşündüm. Çakıyor musun manzarayı?

Bond kendini tutamayarak güldü:

— Yani bir çeşit fedailik yaptırmak istiyorsun bana? Öyle mi?

Scaramanga'nın kaşları yine çatılmıştı:

— Bunda o kadar garip ne var bayım? Önerdiğim para iyi para değil mi? Üstelik, Thunderbird gibi lüks bir otelde üç dört gün yan gelip eğleneceksin. Sonunda bin dolar. Bu teklifte o kadar acayip olan ne var ki?

Scaramanga yaprak sigarasını masanın altına attı ve hınçla bastırarak ezdi.

Bond düşünüyormuş gibi ensesini kaşıdı bir süre. Gerçekten de düşünüyordu... Hem de nasıl! Scaramanga'nın kafasından geçenlerin hepsini kendisine anlatmadığını çok iyi biliyordu.

Bond bir sigara yakarak:

— Ben sadece senin gibi ustaca silah kullanan birisinin muhafız tutmak istemesine güldüm, dedi. Fakat duruma bakılırsa, çok eğlenceli bir iş olacak. Tabii, kabul ediyorum, geleceğim. Ne zaman başlıyorum işe? Arabam yolun aşağısında duruyor.

Scaramanga ceketinin kolunu sıyırıp altın kol saatine baktı.

— Saat 6.32, dedi. Arabam gelmiş olmalı. Haydi gidelim. Yalnız bir noktayı unutma meçhul adam:

Çok çabuk tepem atar, bilesin. Anlaşıldı mı?

Bond rahat bir ifadeyle:

— Deminki masum kuşların başlarına geleni gördüm, dedi. Birbirimize kızmamız için ben bir neden göremiyorum.

Scaramanga kayıtsız bir sesle:

— Peki öyleyse, dedi.

İkisi de kalktılar. Scaramanga salonun arka tarafına yürüyerek valizini aldı. Geniş adımlarla ön kapıya doğru ilerledi ve merdivenden indi.

Bond çabucak tezgâha gitti.

— Hoşça kal Tiffy, dedi. İnşallah bir gün yine yolum bu taraflara düşer de gelirim. Biri gelip beni soracak olursa, Kanlı Körfez'deki Thunderbird Oteli'nde olduğumu söyle, olmaz mı?

Tiffy elini uzatıp ürkek bir hareketle yakasına dokundu:

— Orada çok dikkatli olun Bay Mark. O otel gangster parasıyla çalışıyor. Kendinize çok dikkat edin olmaz mı?

Hafifçe eğilerek fısıldadı.

— O adam bugüne kadar karşılaştığım insanların en kötüsüdür. O valizin içinde esrar var. Rasta bu sabah getirip bıraktı onun için. Kokladım, esrar kokusu var.

Genç kız alelacele fısıldadığı bu bilgilerden sonra çabucak geri çekildi.

— Sağolasın Tiffy, dedi Bond. Edna Ana'ya söyle, ona sıkı bir büyü yapsın. Bir gün sana anlatırım nedenini. Umarım fırsat olur. Haydi hoşça kal.

Evden hızla çıkıp merdivenlerden indi ve caddeye çıktı. Kırmızı bir Thunderbird spor araba egzozu lüks bir deniz motoru gibi sesler çıkararak binanın önünde onları bekliyordu. Şoför bir Jamaikalıydı. Gayet şık giyinmişti, kafasında bir kasket vardı. Otomobilin tel-

siz anteninde takılı kırmızı ufak bir bayrağın üzerinde altın harflerle "Thunderbird Oteli" yazılıydı. Scaramanga şoförün yanında oturuyordu.

Sabırsızlanarak:

— Bin arkaya, dedi. Seni arabanı bıraktığın yere götürürüz. Ondan sonra da arkamızdan gelirsin. Yol biraz ileride düzeliyor.

James Bond arkaya bindi. Tam Scaramanga'nın arkasına oturdu. Adamı eski Gestapo, şimdiki KGB usulüyle hemen oracıkta ensesinden vurup vurmamayı düşündü. Fakat birçok nedenden dolayı yapamadı bunu. Bir kere, öteden beri soğukkanlı bir şekilde cinayet işlemek yapısına uygun değildi. İkincisi içinde bu adamı temizleme zamanının daha gelmemiş olduğuna dair bir önsezi vardı. Üçüncüsü Scaramanga'yı öldürürse, şoförü de hemen oracıkta öldürmesi gerekecekti ki, bunu istemiyordu. Bu nedenlere bir de gecenin yumuşaklığı ve caddenin aşağısındaki hoparlörden gelen müzik sesi eklenince içinden "hayır" dedi. Araba Aşıklar Yolu'ndan aşağıya, deniz kıyısına inerken bu "hayır"ın hem emre karşı gelmek hem de büyük bir çılgınlığa kalkışmak olduğunu çok iyi biliyordu...

VII. BÖLÜM

HAYALİ MÜLK

Karanlık bir gecede bir yere, özellikle daha önce hiç görmediği yabancı bir diyarda bir yere geldiği zaman en cesur, en gözüpek insan bile sıradan bir turistin duyduğu çekingenliği ve ürkekliği duyar.

James Bond, Jamaika'nın coğrafyasından iyi kötü anlardı. Yol boyunca, sol tarafında denizin olduğunu biliyordu. Öndeki arabayı takip ederek gözalıcı bir kapıdan girip iki yanında genç Royal palmiyeleri dikili geniş bir bulvardan yukarıya doğru çıktığı sırada, çok yakındaki plajdan gelen dalga seslerini duydu. Şekerkamışı tarlalarının,Thunderbird Oteli'ne ait araziyi çeviren yeni yüksek duvarın hemen ötesinde başladığını tahmin etti. Tepelerin ardından hafif bir bataklık kokusu da geliyordu. O tepeleri yolda gelirken ay ışığı altında belli belirsiz görmüştü. Fakat bu tahminlerin dışında, nerede bulunduğu ve yaklaştığı yerin nasıl bir yer olduğu konusunda en küçük bir bilgisi yoktu. Bu durum Bond'un bütün huzurunu kaçırıyordu.

Bir gizli ajan için ilk ilke bulunduğu yerin coğrafyasını iyi bilmek, o yere giriş çıkış konusunda bil-

gi sahibi olmak ve dış dünyayla ilişki sağlamaktır. James Bond bir saattir bilinmeyen bir semte doğru araba sürdüğünü ve kendisiyle ilişkiye geçebilecek en yakın kimsenin de elli kilometre uzaktaki genelevde çalışan bir kız olduğunu düşündükçe rahatı kaçıyordu. Durumu hiç de parlak değildi doğrusu.

Öndeki arabanın ışıklarını yedi,sekiz yüz metreden gören biri düğmelere basmış olmalıydı. Çünkü birdenbire ağaçlar arasında parlak ışıklar yandı ve nihayet son virajı da aldıktan sonra otel göründü. Işıklandırma gayet ustalıkla yapılmıştı. Daha tamamlanmamış inşaata ait iskeleler zifiri karanlıkta kaldığı için gözükmüyor, otelin biten giriş katıyla cephesi ön plana çıkıyordu. Büyük, pembe ve beyaz renklerle dekore edilmiş giriş bölümü, otele asil bir görünüş veriyordu. Bond dış kapıdaki diğer arabanın arkasında durduğu zaman cephedeki pencerelerin gerisinde ışıl ışıl yanan avizelerin altında siyahlı beyazlı mermer zemini gördü. O sırada şef garson yanındaki siyah ceketli kırmızı pantolonlu Jamaikalı maiyetiyle birlikte telaşla merdivenlerden indi. Scaramanga'ya büyük bir saygı ve ilgi gösterdikten sonra bavulları alıp küçük bir konvoy halinde hole girdiler. Bond müracaat masasında uzatılan fişe adını "Mark Hazard",adresini de Transworld Consortum'un sicilli ticarette kayıtlı adresi Kensington Caddesi olarak yazdı.

O sırada Scaramanga otelin müdürü olduğu anlaşılan bir adamla konuşuyordu. Temiz yüzlü, zarif giyimli bu gencin Amerikalı olduğu belliydi. Scaramanga Bond'a döndü:

— Batı Kanadı'ndaki 24 numarada kalacaksın, dedi. Ben de hemen yanındaki 20 numaradayım. İstediklerini oda servisine söylersin. Sabah onda görüşürüz. Adamlar da Kingston'a öğle sularında gelecekler, tamam mı?

Bakışlarından alacağı cevaba hiç aldırmadığı belliydi. Bond "Tamam" diye cevap verdikten sonra valizini taşıyan komilerden birini izleyerek kaygan mermer holü geçti, lobinin sol tarafındaki bir kemerden girip baştan aşağı mavi Wilton halısı ile kaplanmış uzun beyaz bir koridordan yürüdü. Havada taze boyayla Jamaika sedirinin kokusu vardı. Kapılar ve elektrik tesisatı son derece zevkle yapılmıştı. Bond'un odası hemen hemen koridorun en sonunda, soldaydı. 20 numara da onun tam karşısındaydı. Odaya girince içerde klima cihazının çalıştığını gördü. Burası gayet hoş çift yataklı, modern bir yatak odasıyla gri beyaz bir banyodan ibaretti. Bond klimanın düğmesini kapatarak camı açtı. Bir an uçsuz bucaksız denizi, göz alabildiğine uzanan kumsalı ve palmiyeleri seyre daldı. Bond sol tarafta, giriş kapısından dağılan sarı ışıkta, birisinin arabayı çalıştırdığını gördü. Tahminen otelin arka tarafındaki park yerine gidiyor olmalıydı. Tekrar odasına döndü. Odayı yukarıdan aşağıya çok dikkatli bir şekilde kontrol etti. Kuşku uyandıran tek şey, iki kişilik yatakla telefonun hemen yukarsında duvarda bulunan büyük tabloydu. Tablo Jamaika pazarından bir görüntüyü resmediyordu. Mahalli bir ressam tarafından yapılmıştı anlaşılan. Bond tabloyu kaldırdığında arkasındaki duvarın maun olduğunu gördü. Sonra telefonu incelemek için cebinden bir çakı çıkardı. Ahizeyi oynatmadan dikkatlice onu ters çevirip yatağın üzerine koydu. Hiç gürültü yapmadan telefonun altındaki kapağı çıkardı. Tablanın iç tarafında ufak bir mikrofon vardı. Bu mikrofon iki kabloyla telefon içindeki ana kabloya bağlanıyordu. Bond telefonun alt kapağını yine vidaladı, sonra hiç ses yapmadan eski yerine koydu. Bu aleti tanıyordu. Transistörlü bir dinleme cihazıydı. Odanın neresinde olursa olsun, normal bir konuşmayı alabilecek

güçteydi. Yatmadan önce sofu bir katolik gibi yüksek sesle dua etmek geldi aklına. Tam, merkezi ses alma cihazının faaliyet programına uygun bir açılış olurdu doğrusu.

James Bond üç beş parça eşyasını valizden çıkardı, sonra oda servisine telefon etti. Jamaikalı bir ses cevap verdi. Bond, bir şişe Walker de Luxe Burbon ısmarladı, üç bardak buz ve saat dokuz için de Benedict usulü yumurta söyledi. Sonra soyundu, tabancasıyla kılıfını bir yastığın altına soktu, zile basıp komiyi çağırdı. Elbiselerini ütüye gönderdi. Önce sıcak sonra soğuk bir duş aldı. Ayağına bir külot geçirene kadar burbonu da geldi.

James Bond bardağına buz ve üzerine de üç parmak burbon koydu. Pencerenin önüne bir sandalye çekti, onun yanına alçak bir masa koydu, valizinden Jack Kennedy'nin "Fazilet Mücadelesi" adlı kitabını aldı ve rasgele açtı. Edmund G. Ross'un "Eğilip açık mezarımın içine baktım" sözleriyle başlayan bölümü açılmıştı. Gidip pencere önüne oturdu. Burbonu iki yudumda içti, boğazında ve midesinde tatlı bir yanma duydu. Bardağını tekrar doldurdu, bu defa daha hafif bir içki yapmak için daha fazla buz koydu. Arkasına yaslandı ve Scaramanga'yı düşünmeye başladı.

Scaramanga'da mutlaka bu odanın bir yedek anahtarı vardır diye düşündü. Bond, ertesi gün kapısının altına sokmak için bir takoz yapmaya karar verdi. Bu gecelik, valizini dikine bir şekilde kapının arkasına dayadı. Sonra valizin üstüne üç içki kadehi koydu. Bu, çok basit bir kapandı. Ama oldukça etkiliydi. Böylelikle elinde yedek anahtar da olsa, birisinin odasına sessizce girmesi mümkün değildi. Sonra şortunu ayağından çıkardı ve çırılçıplak yatağa girip uykuya daldı.

Sabaha karşı iki civarında kan ter içinde bir kâ-

busla uyandı. Düşünde bir kaleyi savunuyordu. Çevresinde başkaları da vardı. Ama bunlar kaleyi korumak yerine etrafta amaçsızca dolaşıyor, savunma için çaba harcamıyorlardı. Bond onları yardıma çağırdığı zaman da duymamış gibi davranıyorlardı. Scaramanga, kalenin dışında, açıktaki ovada muazzam bir altın topun yanıbaşında bir sandalyeye tersine oturmuştu. Zaman zaman uzun purosunun ateşini topun arkasındaki bir noktaya değdiriyordu. Toptan bir alev sütunu yükselmesine rağmen hiç ses çıkmıyordu. Sonra futbol topu büyüklüğünde bir şarapnel havaya yükseliyor ve gelip korkunç bir çatırdıyla kalenin içine düşüyordu. Bond'un elinde ise bir okla yaydan başka silah yoktu. Elindeki oku da kullanamıyordu. Çünkü ne zaman oku elindeki yayın üzerindeki oyuğa yerleştirip çekmek istese, ok elinden kayıp yere düşüyordu. Kendi beceriksizliğine küfrediyordu. Neredeyse muazzam bir şarapnel durduğu yere düşecekti. Scaramanga bir kez daha uzun purosunu topun ateşleme yuvasına dokundurdu. Siyah top namludan havaya yükseldi. Bu kez doğruca Bond'a doğru geliyordu. Tam onun önünde bir yere düştü, sonra gittikçe büyüyerek yavaşça ona doğru gelmeye başladı. Bu arada gittikçe kısalan fitilden duman ve kıvılcımlar saçılıyordu. Bond kendini korumak için bir kolunu kaldırmak istedi, kolu müthiş bir acıyla gece masasının yanına çarptı, uyandı.

Bond yataktan çıktı, soğuk bir duş yaptı ve bir bardak su içti. Tekrar yatağına döndüğünde kâbusu unutmuştu, çabucak uykuya daldı ve sabahın 7.30'una kadar mışıl mışıl uyudu. Uyandığı zaman külotunu giydi, kapının arkasına kurduğu barikatı kaldırıp koridora çıktı. Sol taraftaki bir kapı doğruca bahçeye açılıyordu. Bond bahçeye çıktı. Çiğ düşmüş yeşil sahayı geçerek plaja doğru yürüyordu ki, sağ ta-

raftaki palmiyelerin arasından acayip bir ses duydu. Dönüp o tarafa doğru yürüdü. Gürültüyü yapan Scaramanga idi. Elinde kırmızı bir bornoz tutan yakışıklı bir zenci yanıbaşında dururken Scaramanga da bir tramplen üzerinde egzersiz yapıyordu. Gerilmiş branda üzerinde sıçrarken vücudu ter içinde kalmıştı.

Nefis bir jimnastik gösterisiydi bu. Göğsünün üzerindeki üçüncü meme başı, açık bir hedef oluşturuyordu. Bond çevresinde palmiyeler bulunan hilal şeklindeki beyaz kumsala düşünceli düşünceli indi. Scaramanga'nın antrenmanına kafası takıldığı için düşündüğünden daha fazla denizde kaldı.

Yüzme faslı bittikten sonra odasında hızlı ve hafif bir kahvaltı etti ve giyindi. Sıcak yüzünden isteksiz isteksiz koyu mavi takımını giydi, silahlandı, sonra otelin etrafında bir yürüyüşe çıktı. Durumu çabuk kavradı. Geceleyin binanın ışıklı cephesi yüzünden inşaatın yarısını göremememişti. Lobinin öbür tarafındaki Doğu Kanadı'nın sıvası ve boyası ne yapılıyordu. Otelin ana gövdesi -"T" şeklindeki binanın kuyruğunu oluşturan restoran, gece kulübü, oturma salonları-alelacele hazırlanmıştı. En gerekli eşyalarla, halılarla, ışıklandırma düzeni ve rasgele konulmuş mobilyalarla kostümlü bir provaya hazırlanmış gibiydi. Fakat felaket bir şekilde boya ve talaş kokuyordu. Belki de elli işçi aynı anda çalışıyordu. İşçilerden kimi perdeleri asıyor, kimisi elektrik süpürgeleriyle ortalığın tozunu alıyor, kimisi de elektrik düzenini tamamlıyordu. Fakat asıl inşaatta, otelin arka tarafında, bir devin terkedilmiş oyuncaklarını andıran çimento karıştırıcısıyla kompresörlerde, demir karkaslar üzerinde çalışan bir tek kişi yoktu.

Bond otel alanından biraz daha ileri yürüdü. Arabasının nerede olduğunu görmek istiyordu. Arabayı Batı Kanadı'nın arkasındaki ıssız bir park yerin-

de buldu. Güneş biraz sonra arabanın üzerine gelecekti. Bond onu daha ileriye büyük bir kauçuk ağacının altındaki gölgeliğe aldı. Benzin durumunu kontrol etti, kontak anahtarını da cebine attı. Şimdilik ancak bu kadar güvenlik önlemi alabilirdi.

Bond saatine bir göz attı, sonra ağır ağır geri döndü. Sol tarafta sırf o tesisleri gizlemek amacıyla dikilmiş, ama henüz büyümemiş körpe zakkumların gerisinde mutfaklar, çamaşırhane ve otel personelinin lojmanları, kısacası lüks otellerin arka sokağı vardı. Bond bir müzik sesi duydu. Bir Jamaika kalipsosunun kalp atışlarını andıran bir temposu vardı müziğin. Muhtemelen konukları eğlendirmek için tutulan Kingston kombosu prova yapıyordu. Bond binayı dolanıp ön tarafa geldi, büyük lobiye girdi. Scaramanga müracaat masasında müdürle konuşuyordu. Bond'un ayak sesini duyunca dönüp baktı ve başıyla kabaca selamladı. Bir gün önceki gibi giyinmişti. Boynundaki beyaz eşarp holün görkemine pek uygundu. Müdüre "Öyleyse tamam" diyerek doğruldu, Bond'a döndü:

— Gel gidip bir konferans salonuna göz atalım, dedi.

Bond onu izleyerek restoran kapısından girdi, sağ tarafta lobiye açılan başka bir kapıdan geçip duvarları baştan başa kadeh ve tabaklarla dolu bir başka lobiye çıktılar. Scaramanga önden yürüyerek ilerde bir oyun ya da mektup odası haline getirilecek olan salona girdi. Bu odada şarap rengi bir halının tam ortasına konulmuş yuvarlak masayla etrafına yerleştirilmiş yedi beyaz maroken koltuk vardı. Her koltuğun hizasında masanın üzerine bloknotlar ve kurşunkalemler konulmuştu. Tam kapıya bakan koltuğun -herhalde Scaramanga'nın koltuğu- önünde beyaz bir telefon bulunuyordu.

Bond odayı dolaştı. Pencereleri, perdeleri gözden

geçirdi, duvarlardaki elektrik duylarına, prizlerine baktı. Sonra:

— Bu elektrik düğmelerinin ve prizlerin altlarına mikrofon yerleştirilmiş olabilir, dedi. Sonra tabii telefonda da bir dinleme cihazı olabilir. Bir bakmamı ister misin?

Scaramanga Bond'a bakarak:

— Hayır, gerek yok. İçinde dinleme cihazı var, ben yerleştirdim. Konuşulanların elimde bir kaydı olması gerek.

— Pekâlâ öyleyse. Benim nerede bulunmamı istiyorsun?

— Kapının dışında. Orada oturup bir dergi oku ya da zaman geçirecek başka bir şey bul. Bugün öğleden sonra dört sıralarında bütün ortaklarla genel bir toplantı yapacağız. Yarın da belki daha küçük çapta iki üç toplantı olacak, ama hepsi katılmayacak. Sadece iki üç tanesi. O toplantılar sırasında kimse bizi rahatsız etmemeli, anlaşıldı mı?

— Duruma bakılırsa işim gayet basit. Artık başına bela olabilecek kişilerin isimlerini ve kabaca kimi temsil ettikleri konusundaki bilgileri bana vermenin zamanı gelmedi mi?

— Şöyle otur da bir kalem al eline, dedi Scaramanga. Sonra odanın içinde ağır ağır volta atmaya başladı:

— Önce Bay Hendriks var. Hollandalıdır. Avrupalıları, daha çok İsviçrelileri temsil ediyor. Ondan yana endişe etmene gerek yok. Çünkü tartışmadan hoşlanan bir tip değildir. Sonra Sam Binion var. Detroitli.

— Mor Çete'den mi?

Scaramanga volta atarken birden durdu. Oldukça sert bakışlarla Bond'a baktı.

— Bu saydıklarımın hepsi de son derece saygide-

ğer beyefendilerdir, bay bilmem neyin nesi.

— Adım Hazard'dır.

— Peki, Bay Hazard olsun. Konuklarım saygıdeğer kişilerdir, anladın mı? Bu toplantının New York'ta Mafia liderlerin yaptığı Apalachian toplantısı gibi bir şey olacağı falan gelmesin aklına. Hepsi de namuslu işadamlarıdır dostlarımın. Şu Sam Binion mesela? Emlakçılık yapar. Kendisi ve dostları en azından iki yüz milyonluk bir serveti temsil ediyorlar.

— Peki sen kimleri temsil ediyorsun Bay Scaramanga?

— Karayip bölgesindeki servetleri.

— Küba kaynaklı mı?

— Karayip bölgesindeki dedim. Küba da Karayiplerde değil mi?

— Castro parası mı, Batista parası mı?

Yine kaşları çatılmıştı Scaramanga'nın. Sağ elini yumarak Bond'a ters ters baktı:

— Sana fazla üstüme varma dedim, beyzadem. İşlerime burnunu sokup durma, yoksa bil ki canın yanacak.

Ve artık kendisine hakim olamıyormuş gibi topuklarının üzerinde döndü, hızla odadan çıktı.

James Bond gülümsedi. Tekrar önündeki listeyi incelemeye başladı. Listedeki isimlerin gangsterler dünyasının en ileri gelen kodamanlarına ait olduğunu hissediyordu. Fakat kendisini en fazla ilgilendiren "Avrupa parasını" temsil eden Bay Hendriks'ti. Bond, "Bu adamın gerçek ismi Hendriks ise ben de arap olayım" diye geçirdi içinden.

Kaleminin kâğıt üzerinde bıraktığı izleri ortadan kaldırmak için bloknotun üstünden üç sayfa yırttı, sonra odadan çıktı, lobiye geldi. Otelin giriş kapısından giren iri kıyım bir adam danışmaya yaklaşıyordu. Yaz sıcağında giydiği yünlü takım yüzünden boncuk

boncuk terlemişti. Dışardan bakan biri için sıradan bir insandı. Antwerpli bir elmas tüccarı, bir Alman dişçi, İsviçreli bir banka müdürü... Hepsi olabilirdi. Soluk, sert çeneli yüzde kimliğini açığa vuran en ufak bir ipucu yoktu. Ağır evrak çantasını masasının üzerine koydu, sonra boğuk bir Orta Avrupalı şivesiyle:

— Adım Hendriks, dedi. Bana bir oda ayrılmış olması gerekir.

VIII. BÖLÜM

"SANDVİÇLERİ İKRAM ET"

Arabalar birbiri ardından gelmeye başladı. Scaramanga konukları karşılamak için bekliyordu. Gelenler ev sahibine ya "Piştov" ya da "Bay S" diye hitap ediyorlardı. Sadece Bay Hendriks hiçbir şey söylemedi ona.

Bond masada konuşulanları duyabilecek bir uzaklıkta duruyor, tiplere ve yüzlere bakıyor, ezberlediği isimlerin kimlere ait olduğunu kestirmeye çalışıyordu. Aslında hepsi de aynı hamurdan yoğurulmuş gibiydiler. Esmer tenli, sinekkaydı tıraşlı, boyları bir seksen civarında, cılız bir gülümsemeyle aralanmış dudaklar ve sert bakışlı bir çift göz. Komiler, ellerindeki evrak çantalarını almak istediler, ama hiçbiri vermeye yanaşmadı. Sonra Doğu Kanadı'ndaki odalarına dağıldılar. Bond cebindeki listeyi çıkardı, kafasına iyice yerleşmiş olan Hendriks dışında bütün diğer isimlerin hizasına birtakım notlar düştü. Gengerella'nın karşısına, "İtalyan menşeli, kaba, dudaklarını şapırdatıyor"; Rotkopf'a "Küt boyunlu, tamamen dazlak, yahudi." Binion'a "Kepçe kulaklı, sol yanağından çenesine inen bir yara izi var, yürür-

ken topallıyor ''; Garfinkel'e ''En zorbası. Dişleri kararmış, sağ koltuk altında silah taşıyor'' ve nihayet Paradise'a da ''Aktör tipli. Kendinden emin, küstah, dudaklarında daima yapay bir gülümseme var, parmağında da tek taşlı bir yüzük taşıyor'' diye yazdı.

Scaramanga geldi yanına.

— Ne yazıp duruyorsun?

— Onlar hakkında ufak notlar alıyorum.

— Ver bakalım şu notlarını.

Scaramanga kesin bir tavırla elini Bond'a uzattı. Bond listeyi ona verdi. Scaramanga listeye yukarıdan aşağı bir göz attı ve geri verdi.

— Anlaşıldı, dedi. Fakat farkettiğin o silahı özellikle belirtmene hiç gerek yoktu. Çünkü bunların hiçbiri silahsız gezmez. Hendriks dışında. Bu adamlar yurtdışına çıktıkları zaman çok sinirli olurlar.

— Neden acaba?

Scaramanga omuz silkti.

— Belki de yerli halktan çekiniyorlar.

— Yerli halktan çekinen son insanlar vaktiyle bu bölgeleri işgal eden Kırmızı Ceketlilerdi. Onun üzerinden de yüz elli yıl geçti.

— Her neyse, bana ne? On iki civarında barda görüşürüz. Seni yardımcım diye tanıtacağım onlara.

— Mükemmel.

Scaramanga'nın kaşları çatıldı. Bond da ağır ağır kendi odasının bulunduğu tarafa yürüdü. Bu adamı sürekli iğneleyecekti. Ta ki, onun sinirlerini iyice bozup silahlı bir düelloya davet ettirinceye kadar. Ancak şimdilik Bond ne kadar sinir bozmaya çalışırsa çalışsın Scaramanga ona katlanacak gibi görünüyordu. Çünkü Bond'a ihtiyacı vardı. Ama, elbette artık daha fazla dayanamayacağı bir an gelecekti. Bu anda tanıklar da hazır bulunmalıydı. O zaman Bond'un çok küçük de olsa bir avantajı olacaktı. Çünkü planı kendisi

yapmıştı. Çok kaba bir taktikti bu. Fakat Bond'un aklına Scaramanga'yı düelloya zorlamak için başka bir yol da gelmiyordu.

Bond sabahleyin odasının karıştırılmış olduğunun farkına vardı. Öylesine ustaca aranmıştı ki! Bond daima eski tip kalın yüzlü Gillette tipi Hoffritz marka tıraş makinesi kullanırdı. Tıraş makinelerinin sapları küçük casusluk aletleri,şifreler, mikrodot banyo ilaçları, siyanür ve diğer hapları gizlemek için ideal bir yerdir. Bond o sabah tıraş makinesinin sapını döndürdükten sonra tam imalatçının ismideki Z harfinin hizasına minicik bir çentik yapmıştı. Çentik şimdi Z harfinin bir milimetre sağındaydı. Hazırladığı diğer küçük tuzaklar da odasının arandığını kanıtlıyordu. Valizinin duvarla yaptığı açı bozulmuş, yedek elbisesinin göğüs cebinin yarı yukarı çekilmiş astarı aşağı inmiş, Maclean diş macunu tüpünün üzerindeki göçük yerlerin simetrisi bozulmuştu. Ama hepsi de gayet titiz bir elin eseriydi. Jamaikalı uşaklar bütün sevimlilik ve gayretlerine rağmen bu kadar becerikli olamazlardı. Hayır, saat dokuzla on arasında Bond otelin etrafında dolaşırken işini gayet iyi bilen biri odasını baştan aşağı aramıştı.

Bond keyiflenmişti. Karşı tarafın savaşa bütün gücü ve dikkatiyle katıldığını bilmek hoşuna gitmişti. 20 numaralı odaya şöyle bir girip etrafı kolaçan etme fırsatını ele geçirebilse orada çok daha iyi şeyler bulabileceğini ümit ediyordu. Bir duş aldı. Sonra saçlarını fırçalarken aynada yüzünü inceledi. Kendini tam anlamıyla formunda hissediyordu. Fakat yine de Park'a girdiği ilk gün tıraş olduktan sonra aynada kendisine bakan donuk cansız gözleri, yüzündeki dalgın sinirli bakışı hatırladı. Oysa şimdi o gri mavi gözler eskiden zor zaptedilen bir heyecanın parıltısıyla bakıyordu. Teni artık solgun değildi. Bronzlaşmıştı. Bir yarış-

tan, bir bilgi yarışmasından, bir tür sınavdan önce her insanın yaptığı gibi kendini süzerken, aynadaki bakışa alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi. Artık hiçbir özürü yoktu.

Gitmeye hazırdı.

Bara, konferans salonunun karşısındaki lobinin yanındaki pirinç kabaralı maroken kaplı bir kapıdan giriliyordu. Burası son derece lüks dekoruyla -o günlerin modasına göre- bir İngiliz meyhanesine benzetilmeye çalışılmıştı. Cilalı ağaçtan tahta sandalyelerle sıraların kırmızı deri kaplı gözenekli kauçuktan minderleri ve arkalıkları vardı. Barın bankosunun arkasındaki büyük dubleler kurşun ve kalay karışımından değil, gümüşten veya gümüş benzeri bir madendendi. Duvarlarda av sahnelerini gösteren çeşitli tablolar, bakır ve pirinç av boruları, çakmaklı tüfekler ve barut keseleri Londra'daki Parker Galerisi'nden alınmaydı sanki. Masaların üzerinde porselen bira dubleleri yerine antika buz kovaları içinde şampanya şişeleri duruyordu. Ev sahibi Scaramanga maun bara yaslanmış tetiği işaret parmağına geçirerek altın tabancasını kovboy filmlerinin kahramanları gibi fırıl fırıl çeviriyordu. Bu arada misafirleri de içkilerini içiyordu.

Kapı Bond'un ardından hafifçe kapandı ve altın tabancanın namlusu Bond'un midesine çevrildi. Scaramanga yapmacık bir tavırla ve yüksek sesle:

— Dostlarım, dedi. Size yardımcım Londralı Bay Hazard'ı tanıştırayım. Bu hafta sonu işlerin yolunda gitmesi için bana yardım edecek. Mark, buraya gel de bizim çeteyle tanış, sandviçleri ikram et bakayım.

Tabancasının namlusunu indirip silahı pantolon kemerinin altına soktu.

James Bond yapmacık şekilde gülerek bara yürüdü. Belki de İngiliz olduğu için herkesle ayrı ayrı el sı-

kıştı. Kırmızı ceketli barmen kendisine ne içeceğini sordu.

— Bir kadeh pembe cin, dedi. Yalnız içinde Bitteri fazla olsun. Beefeaters marka cinle yapın.

Sonra cinin diğer içkilerden daha üstün olduğu üzerine küçük bir sohbete giriştiler. Bardakilerin hepsi şampanya içiyorlardı. Bir kenara çekilmiş yalnız başına Schweppes Bitter içen Bay Hendriks dışında. Bond konukların arasında gezinmeye başladı. Herbiriyle yolculukları, Amerika'daki havalar ve Jamaika'nın güzellikleri hakkında konuştu. Elindeki listede yazılı isimlerin kimlere ait olduğunu böylece iyice ezberlemişti. Nihayet ağır ağır Bay Hendriks'e doğru yöneldi. Ona:

— Burada Avrupalı olarak galiba yalnızca ikimiz varız Bay Hendriks, dedi. Hollandalısınız sanırım. İşim gereği sık sık geçerim Hollanda'dan. Fakat hiç uzun boylu kalma fırsatım olmadı. Çok güzel bir ülke.

Soluk mavi gözler Bond'a donuk bir ifadeyle baktı:

— Teşekkür ederim.

— Neresindensiniz Hollanda'nın?

— Den Haag'dan.

— Hep orada mı yaşadınız?

— Çok uzun seneler.

— Nefis bir şehirdir.

— Teşekkür ederim.

— Jamaika'ya ilk kez mi geliyorsunuz?

— Hayır.

— Beğendiniz mi burayı?

— Çok güzel bir yer.

Bond neredeyse "Teşekkür ederim" diyecekti karşısındaki gibi. Bay Hendriks'e, "Ben sohbeti buraya kadar sürdürdüm. Şimdi siz de bir şeyler söyleyin"

der gibi bakarak gülümsedi. Ama Bay Hendriks hiç oralı olmadan donuk bakışlarla ileriye baktı. Aralarındaki sessizlik her an biraz daha artıyordu. Bay Hendriks nihayet daha fazla dayanamadı. Düşünceli, düşünceli Bond'a bakarak:

— Siz de Avrupalısınız demek? Londralısınız değil mi? diye ona sordu.

— Evet, bilir misiniz Londra'yı?

— Evet, orada bulundum.

— Londa'da bulunduğunuz zamanlar genellikle nerede kalırsınız?

Adam bir an tereddüt etti.

— Dostlarımın yanında.

— Çok hoş bir şey olmalı.

— Anlayamadım?

— Yani insanın yabancı bir kentte samimi dostları olması çok hoş bir şeydir demek istedim. Otellerin hepsi birbirine benzer.

— Aynı kanıda değilim. İzninizle lütfen.

Hendriks Bond'u Almanlar gibi resmi bir şekilde selamlayarak uzaklaştı. Hâlâ barın önünde yalnız olan Scaramanga'nın yanına gitti. Bay Hendriks ona bir şeyler söyledi. Scaramanga omuzlarını dikleştirerek doğruldu. Bay Hendriks'i izleyerek barın uzak bir köşesine yürüdü. Hollandalı kendisine çabuk çabuk bir şeyler anlatırken Scaramanga da adamın sözünü hiç kesmeden saygıyla dinledi.

Bu manzara Bond'un çok ilgisini çekmişti. Bay Hendriks'ten başka bardaki hiç kimsenin Scaramanga'ya böyle muamele edemeyeceğini tahmin ediyordu. Bu arada, diğer konukların da onları kaçamak bakışlarla izledikleri gözünden kaçmadı. Bond, bu iki adamın ya Mafya'ya ya da KGB'ye mensup olduklarına kalıbını basmaya hazırdı. Diğer beş adam, bu ikisinin hangi örgüte mensup olduklarını bilmiyorlardı belki,

ama Bay Hendriks'in her halinden etrafa yayılan "Örgüt" kokusunu almamış oldukları da düşünülemezdi.

Öğle yemeğinin hazır olduğu bildirildi. Jamaikalı şef garson her şeyiyle mükemmel hazırlanmış iki masanın arasında duruyordu. Herkesin sandalyesinin önüne ismi yazılı kartlar konulmuştu. Scaramanga masalardan birinin başına, ev sahibine ait olan yere oturdu. Bond ise diğer masanın başına, Bay Paradise ile Bay Rotkopf'un arasına yerleşti. Yurtdışındaki Amerikan otellerinin klasik menüsü olan karides kokteyli, ardından da biftek ve meyve salatasını yuvarladıktan sonra, Bond, yanında oturan iki adamla bir sıfır ya da iki olduğu zaman ruletteki kazanma şansları konusunda tatlı bir sohbete girmiş olduğunu farketti. Bay Rotkopf'un konuyla ilgili bütün söylediği, ağzı kızarmış patates ve biftekle doluyken anlattığı bir deneyi oldu. Bir keresinde Miami'deki Kara Kedi Kumarhanesi'nde üç sıfırı denemiş fakat deneme sonuç vermemişti. Bay Paradise'a göre bu normal bir sonuçtu.

Konuşmalar üst düzeyde finans tartışmaları şeklinde sürüp gitti. Bitişik masada ise bu kadarcık hareket bile yoktu. Scaramanga çok az konuşan bir adamdı. Hele böyle topluluklarda sohbete hiç hevesli değildi. Onun karşısında oturan Bay Hendriks ise taştan bir Buda heykeli kadar sessizdi. Üç gangstre de zaman zaman bir iki laf ediyordu. James Bond bu suratsız ve huysuz konukların nasıl çoşturulup eğlendirileceğini bir türlü kestiremiyordu.

Yemek sona erdi ve konuklar odalarına çekildiler. James Bond ağır ağır yürüyerek otelin arka tarafına dolandı, orada çöp yığının üzerine atılmış bir kiriş tahtası buldu. Güneş etrafı çayır çayır kavuruyordu, buna karşılık da denizden karaya doğru Doktor

Rüzgârı esiyordu. O en son sistem havalandırma tesisatına rağmen Bond'un yatak odasında insanı bunaltan bir sıcak vardı. Bond sahil boyunca yürüdü, ceketiyle kravatını çıkarttı ve bir çalının gölgesine oturdu. Bir yandan çakısıyla iki takoz yontarken, bir yandan da kıyıda küçük yengeçlerin kumlardaki oynaşmasını seyretti. Sonra gözlerini yumdu ve Mary Goodnight'ı düşündü. Şimdi herhalde Kingston banliyösündeki villasında öğle uykusundaydı. Villa Mavi Dağlar'ın serin yüksek yamaçlarında bir yerde olmalıydı. Bond genç kızı yatağında cibinliğin altında uyurken hayal etti. Bu sıcakta yüzde yüz çırılçıplak yatardı ve cibinliğin filesi arasından fildişi, altın rengi teni görünürdü. Fakat yine de üst dudağının üzerinde ve göğüslerinin arasında minicik ter taneleri ve altın rengi saçlarının uçları da hafif nemlenmiş olmalıydı. Bond hayalinde soyundu. Kalçalarını onun kalçalarına değdirmek için genç kızı uyandırmadan sessizce cibinliğin köşesini kaldırdı. Yine de Mary uykusu arasında mahmur ona döndü, kollarını uzattı: "James"

Aniden irkilerek doğruldu. Hayal ettiği sahneden iki yüz kilometre uzakta bir çalı gölgesinde oturduğunu hatırladı birden. Çabucak, bir suçlu gibi saatine baktı: 3.30. Odasına döndü. Soğuk bir duş yaptı, çakısıyla yonttuğu takozların kapının altına uyup uymadığını kontrol etti, sonra ağır adımlarla koridordan lobiye gitti.

Danışma masasındaki şık giyimli, temiz yüzlü müdür onun yanına gelerek:

— Affedersiniz Bay Hazard, dedi.

— Buyurun?

— Yardımcım Bay Travis ile tanışmadınız sanırım.

— Hayır, tanıştığımı sanmıyorum.

— Bir dakika için büromuza gelir ve kendisiyle

tanışmak lütfunda bulunur musunuz?

— Daha sonra belki. Birkaç dakikaya kadar konferans başlıyor.

Adam bir adım daha sokuldu. Sakin bir sesle:

— Yardımcım sizinle bir an önce tanışmak istiyor Bay şey... Bond, dedi.

Bond içinden bir küfür savurdu. Şu meslekte başına hep bu tür işler geliyordu. Kırmızı kanatlı bir böcek bulmak için bir ağacın kabuğuna bakarken hemen onun yanıbaşında, ki tıpkı ağaç kabuğuna benzeyen bir renkte ve bir böcek koleksiyoncusu için en az azından aradığınız böcek kadar önemli olan bir başka kelebeği farketmiyorsunuz bile. Gözlerin bakış açısı çok dardır aslında. Kafanız sadece o aradığınız böcekle meşguldür ve başka hiçbir şeyi göremezsiniz. Bond, dolandırıcılar, eşcinseller ve gizli ajanlara mahsus bir bakışla karşısındakine baktı. Gizli işlerle -ortak belalarla- birbirlerine bağlanmış insanların bakışıydı bu.

— Elinizi çabuk tutsanız iyi edersiniz.

Temiz yüzlü adamın açtığı kapıdan Bond içeri girdi.Kapıyı arkasından kapadı.Dosya dolabının önünde uzun boylu bir adam duruyordu.Adam Bond'a döndü. Dağınık, dalgasız sarı saçların altında ince uzun bronz rengi bir Teksaslı çehresi vardı ve sağ elinin yerinde de parlak çelik bir kanca görülüyordu. Bond olduğu yerde kalakaldı. Yüzü birdenbire çok tatlı bir gülümsemeyle aydınlandı. Ağzı kulaklarına vardı. Üç yıl mı olmuştu dört yıl mı?

— Seni hergele, seni batakçı seni, dedi mutlu bir sesle. Ne haltlar karıştırıyorsun burada?

Doğruca adamın yanına gitti ve sol kolunun pazusuna sert bir yumruk attı.

Teksaslı dostça güldü. Güldüğü zaman yüzünde oluşan kırışıklar Bond'un hatırladığından daha faz-

laydı.

— Adım Leiter, dedi. Felix Leiter. Morgan Guarantee Trust Firması tarafından geçici olarak çalışmak üzere Thunderbird Oteli'nin emrine verildim. Sizin de kredi durumunuzu gözden geçiriyoruz Bay Hazard. Lüften işaret parmağınızı uzatıp gerçekten iddia ettiğiniz kişi olduğunuzu kanıtlar mısınız?

IX. BÖLÜM

KONFERANS

Sevinçten adeta sarhoş olmuş olan James Bond öndeki masanın üzerinden bir deste turistik broşür aldı, Bay Gengeralla'ya bir "merhaba" sarkıttı ama cevap alamadı, sonra onun ardından konferans salonuna girdi. Son gelenler onlar olmuşlardı. Konferans salonunun açık kapısının ağzında duran Scaramanga anlamlı bir ifadeyle saatine baktı, sonra Bond'a:

— Tamamdır, dedi. Biz yerlerimize oturduğumuz zaman kapıları kilitle. Otel ateş alsa bile odaya kimseyi bırakma.

Sonra ağzına kadar dolu olan büfenin arkasındaki barmene döndü.

— Sen de toz ol bakalım Joe. Sonra seni çağırırım.

Odadakilere de:

— Tamamdır, hepimiz hazırız, başlayabiliriz, dedi.

Öne geçerek konferans odasına yürüdü, altı adam da onu izlediler. Bond kapının yanı başında ayakta durdu ve masanın etrafındaki oturuş sırasına baktı. Sonra kapıyı kapattı ve dışardan kilitledi. Ça-

bucak lobiden çıkıp oranın da kapısını kitledi. Sonra büfeden bir şampanya bardağı aldı, bir sandalye çekti, sandalyeyi konferans odasının kapısına yerleştirdi. Şampanya kadehinin ağzını kapının menteşesine mümkün olduğu kadar yakın bir yere dayadı, sonra kadehi sapından tutarak sol kulağını kadehin dibine yapıştırdı. O basit amplifikatör sayesinde az önce kendisine sadece bir homurtu gibi gelen ses, şimdi Bay Hendriks'in sesine dönüştü.

— ..... Ve bu durum karşısında şimdi Avrupa'daki üstlerime bunu rapor etmem gerekiyor.

Ses bir an ara verdi. Sonra bir sandalyenin gıcırtısı duyuldu. Bond bir şimşek hızıyla sandalyesini birkaç adım geriye çekti, kucağında bulunan turistik broşürlerden birini açtı ve kadehini de dudaklarına götürdü. Kapı birden ardına kadar açıldı. Scaramanga kapının anahtarını bir zincirin ucunda döndürerek kapının ağzında belirdi. Sandalyede masum masum oturan Bond'a baktı, sonra:

— Peki ahbap, dedi. Bir kontrol edeyim dedim de.

Sonra içeri çekildi, kapıyı bir tekmeyle kapattı. Bond kapıyı tekrar dışarıdan gürültüyle kilitledi ve eski yerini aldı. Kadehi deminki yerine yerleştirdi. Bay Hendriks:

— Başkanımıza verilecek çok önemli bir mesajım var, dedi. Bu haberi emin bir kaynaktan aldım. James Bond adında birisi bu bölgede dolaşıyormuş. Sözünü ettiğim adam İngiliz Gizli Servisi'nden. James Bond hakkında hiçbir bilgim yok. Eşkâlini de bilmiyorum. Fakat üstlerim bu adamın birinci sınıf bir ajan olduğunu söylüyorlar. Bay Scaramanga, bu adamdan haberiniz var mı?

Scaramanga burnundan soludu:

— Yok canım. Hem olsa kimin umurunda? Ben

arada bir onların o ünlü gizli ajanlarını sabah kahvaltımda yerim. Daha on gün önce peşimden gelip burnunu oraya buraya sokan bir ajanı temize havale ettim. Ross adında birini. Cesedi şu anda Doğu Trinidad'da La Brea denilen bölgede ağır ağır bir zift gölünün dibine doğru çöküyordur. Trinidad Gölü Asfalt Şirketi firmasının eline önümüzdeki günlerde ilginç bir varil ham petrol geçecek. Başka bir sorunuz var mı, Bay Hendriks?

— Bir başka sorum şu: Şekerkamışı tarlalarındaki sabotaj konusunda grubun siyaseti ne olacak, bunu bilmek isterim. Altı ay önce Havana'daki toplantımızda benim azınlıkta kalan görüşüme karşılık, bazı avantajlar sağlayacağı için Fidel Castro'ya yardım edilmesi ve Flora Kasırgası'nın neden olduğu zararın kapatılması için de şekerin dünya piyasasındaki fiyatının korunması hatta yükseltilmesi yolunda karar alınmıştı. O günden bu yana Jamaika'da ve Trinidad şekerkamışı tarlalarında sayısız yangınlar çıktı. Bu konuda üstlerimin kulaklarına gelen haberlere göre, gruba üye bazı kişiler özellikle Bay Gengerella, Bay Rotkopf, Bay Binion ve başkanımız, kişisel çıkarları için alivre satışla önemli miktarda şeker kapatmışlardır.

Masanın etrafında oturanların ağızlarından öfkeli mırıltılar yükseldi.

— Bu da ne demek oluyor? Bunu yapmamıza engel olan ne?

Gengerella'nın öfkeli sesi ötekilerinkini bastırdı.

— Para kazanmamızın yasak olduğunu da kim söyledi? Grubun ana amaçlarından biri de bu değil mi zaten? Size altı ay önce sorduğum soruyu yeniden soruyorum: Şu sözüm ona üstlerimiz dediğiniz şahıslar içinde ham şeker fiatını düşük tutmak isteyen kerata kimdir? Benim kanımca böyle bir oyunla en yakından ilgilenen ülke Sovyet Rusya'dır. Ham şeker karşılığın-

da Küba'ya binbir çeşit mal satıyorlar. Bu arada izin verirseniz söyleyeyim, son zamanlarda anavatanıma yönelik füzeler satmaya bile giriştiler, ama hevesleri kursaklarında kaldı. Çok usta tüccarlardır kızıllar. Dostları ve müttefikleri olan bir ülkeyle bile alışveriş ederken iki yanlı çalışıyor, daha az mal verip karşılığında daha çok ham şeker almaya uğraşıyorlar. Öyle değil mi? Acaba diyorum, üstlerinizden biri Kremlin'de olmasın Bay Hendriks?

Bu soruyu izleyen gürültüyü Scaramanga'nın sesi bıçak gibi kesti.

— Bir dakika arkadaşlar! Bu kooperatifi kurduğumuz zaman, ilk amacımız aramızda işbirliğinin sağlanmasaydı. Bu konuda anlaşmaya varılmıştı. Tamam mı? Bay Hendriks izin verin de size durumu daha etraflı olarak açıklayayım. Grubun mali durumu bir bütün olarak değerlendirildiğinde gelişmelere hiçbir şey denilemez. Yatırım amacıyla kurulmuş bir grup olarak iyi yerlere de para yatırdık, kötü yerlere de. Şeker iyi bir yatırım alanıydı. Grubun bazı üyeleri bu işe karışmamayı tercih ettikleri halde bu alana yatırım yapmaya devam etmeliyiz. Sözlerimi anlayabiliyor musunuz? Şimdi daha dikkatle dinleyin. Şu anda grubun kontrolu altında bulunan ve New York ile diğer Amerikan limanları dışında demirlemiş altı şilebimiz var. Bu gemiler Bay Hendriks, şeker borsasındaki fiatlar yüzde on daha yükselmeden rıhtımlara yanaşıp şeker boşaltmayacaklar. Washington'daki Tarım Bakanlığı yöneticileri de, şeker borsasıyla yakından ilgili politikacılar da bunu biliyorlar. Onları kıskıvrak yakalamış olduğumuzun farkındalar yani. Bu arada şekerkamışından içki imal eden firmaların ileri gelenleri de ham şeker satıcılarının gözünün içine bakıyorlar... Rusya gibi. Şekerle birlikte ham şeker ve içki fiyatları da artıyor. Rom imalatçıları kıyametleri kopar-

tıyor ve piyasada gerçek anlamda bir darlık başlamadan ve fiatlar alabildiğine yükselmeden gemilerin limanlara yanaşıp tahliyeye başlamasını istiyorlar. Fakat işin bir başka yönü daha var. Bekleyen gemilerin mürettebatının paralarını düzenli ödememiz ve liman kiralarını vermemiz gerekiyor. Yatan gemi ölü gemidir. Devamlı masrafa sokar insanı. Onun için er geç bir taraftan bir şey patlak verecek. Şeker fiatlarını yükseltmek için izlediğimiz taktiğe "Yüzer Ürün Oyunu" deniyor. Tamam, dördümüz ya on milyon dolar kazanacağız, ya da on milyon dolar kaybedeceğiz. Girişti̇ği̇miz işlerin zarar hanesinde bir de bu ufak Thunderbird Oteli inşaatı var. Peki bu durumda ne düşünüyorsunuz Bay Hendriks? Tabii, fırsat bulabildiğimiz her yerde şekerkamışı tarlalarını ateşe verip ürünü yakıyoruz. Rastafariler arasında kredim vardır... Rastafariler buraya yayılmış zavallı bir mezhebin üyeleridir. Sakal bırakır, esrar içerler. Genellikle Kingston dışında Dungle - Tezek Tepesi - denilen bölgeyi anavatanları olarak kabul ederler. Onların içine bir adamımı yerleştirdim. Bu adam Rastafarilere esrar temin ediyor. Ben de kendisinden esrar karşılığında tarlalarda yangın çıkarmasını istiyorum. İşte böyle karşılıklı anlaşıp gidiyoruz. Yani durum iyidir, Bay Hendriks. Onun için, üstlerinize söyleyin, bir malın fiatı yükseldiği gibi düşebilir de. Şeker fiatları da aynı yasaya tabidir. Tamam mı?

Bunun üzerine Hendriks:

— Bu söylediklerini üstlerime aktaracağım Scaramanga, dedi. Fakat bu durumdan memnun olmayacaklardır. Sonra bu otel inşaatı meselesi var. Lütfen inşaatın ne durumda olduğu konusunda biraz açıklama yapar mısınız? Sanırım gerçek durumu burada bulunanların hepsi bilmek istiyor, öyle değil mi?

İçerdekilerin hepsi de mırıltılarla Bay

Hendriks'in bu son sözlerini desteklediklerini belli ettiler.

Scaramanga o zaman inşaat konusunda ayrıntılı bir açıklamaya girişti. Bu konu Bond'u pek ilgilendirmiyordu. Felix Leiter nasıl olsa bu konuşmayı odasındaki dosya dolaplarından birinin içine yerleştirdiği bir teybe alıyordu. Bu konuda Bond'a kesin garanti vermişti.

Leiter, Bond'a o temiz yüzlü Amerikalının CIA'dan Nick Nicholson adında bir gizli ajan olduğunu anlatmıştı. Nick Nicholson'u özellikle ilgilendiren kişi, Bond'un da tahmin ettiği gibi, KGB'nin önde gelenlerinden biri olan Bay Hendriks idi. KGB bütün örgütü çok uzaktan yönetmeyi tercih ederdi. Örneğin, İtalya'daki Gizli Örgüt'ün yöneticisi İsviçre'nin Cenevre kentinde otururdu. Lahey'de oturan Bay Hendriks de gerçekte Karayip bölgesinin yöneticisi idi. Havana merkezini de o idare ediyordu. Leiter hâlâ Pinkertons Dedektif Ajansı hesabına çalışıyordu, fakat aynı zamanda CIA'nın yedek ajanlar listesindeydi. CIA, geçmişte James Bond ile birlikte Jamaika'da yaşadığı serüvenler sırasında edindiği bilgilerden dolayı onu bu görev için angaje etmişti. Görevi grubun kimlerden oluştuğunu ve bu adamların neler yapmak istediklerini öğrenmekti. Gruptakilerin hepsi de FBI'yı yakından ilgilendiren tanınmış gangsterlerdi. Fakat Gengerella Mafya şefi idi ve CIA ilk kez Mafya'nın KGB ile birlikte çalıştığını saptamıştı. Bu son derece huzur kaçırıcı ortaklığa gerekirse silah zoruyla ve ne pahasına olursa olsun son verilmesi isteniyordu. Takma adı Stanley Jones olan Nick Nicholson bir elektronik uzmanıydı. Scaramanga'nın odada konuşulanları saptamak için odaya gizlice yerleştirdiği mikrofon kablosunu izleyerek ana santral odasının zeminin altında bir ses alma cihazı bulmuş, sonra kendi kablosu-

nun ucunu da odasındaki dosya dolabının içine yerleştirdiği bir teybe bağlamıştı. Onun için Bond'un fazla üzülmesine gerek yoktu. Sırf kendi merakını tatmin etmek ve dinleme cihazının alış alanı dışında kalacak konuşmaları kaçırmamak için dinliyordu. Bond da iki ajana orada ne iş için bulunduğunu açıklamıştı. Bunun üzerine Leiter hayranlığını belirtmiş ve yardımcı olacağını söylemişti, ama yine de Bond kendi görevini diğer iki ajandan bağımsız bir şekilde sürdürmenin daha doğru olacağını söylemiş, sonunda bu konuda anlaşmaya varmışlardı. Fakat her ihtimale karşı acil durumlarda buluşmak üzere bir yer saptamış, ayrıca birbirleriyle haberleşmek için de lobinin yan tarafında bulunan henüz tamamlanmamış erkekler tuvaletinde bir "posta kutusu" da ayarlamışlardı. Nicholson Bond'a otelin bütün odalarına ve kararlaştırdıkları erkekler tuvaletine girebilmek için bir paso anahtarı vermiş, ondan sonra da Bond nefes nefese oradan uzaklaşıp konferans salonuna gitmişti.

Hiç beklenmedik bir anda, beklenmedik bir yerden gelen bu takviye Bond'u son derece rahatlatmıştı. Hayatının en tehlikeli maceralarının birkaçında Leiter ile birlikte çalışmıştı. İşler kötüye gittiği zaman onun gibi bir yardımcı bulmak Leiter'in sağ elinin yerinde bir çelik kanca -geçmişteki tehlikeli işlerden birinin anısı- bulunmasına rağmen Amerika'nın sol elle ateş eden en keskin nişancılarından biriydi. Çelik kancası da yakın dövüşte korkunç bir silahtı.

Scaramanga artık konuşmasının sonuna gelmiş, söylediklerini toparlıyordu.

— Özetlemek gerekirse arkadaşlar, dedi. On milyon dolar daha bulmamız gerekiyor. Temsil ettiğim kurumlar ki, çoğunluğu temsil ediyorum, bu paranın yüzde on faizli, on yıl vadeli hisse senedi çıkarılarak toplanmasını teklif ediyorlar. Ve bu hisse senetlerinin

de bütün diğer ipoteklere oranla daha üstün olmasını istiyorlar.

Rotkopf öfkeyle Scaramanga'nın konuşmasını kesti.

— Yok öyle şey. Burada enayi yok beyim. Daha bir yıl önce benim ve dostlarımın yüzde yedi faizle ikinci derece ipotek karşılığında verdiğimiz paralar ne olacak? Las Vegas'a biraz önce yaptığın teklifle dönersem bana ne yaparlar biliyor musun? Eski sistem bir temizlik.. Tabii, en iyimser ifadeyle demek istiyorum.

— Dilenci için bir seçim yapmanın imkânı yoktur, Ruby. Ya dediğim gibi hareket ederiz, ya da burasını kapatırız. Sizler ne düşünüyorsunuz arkadaşlar?

Hendriks:

— İlk defa çıkarılan hisse senetleri için yüzde on iyi sayılır. Ben ve dostlarım bir milyon dolarlık alacağız. Bu hisse senetlerinin çıkarılışıyla ilgili şartlar da, nasıl diyeyim, Bay Rotkopf ile dostlarının ikinci derece ipoteğinin şartlarından daha açık olmalı kanımca, dedi.

— Tabii, ben ve dostlarım da bir milyonluk alacağız. Ne diyorsun Sam?

Bay Binion da isteksizce:

— Peki peki, dedi. Biz de aynı miktarda alırız. Ama bizden başka metelik işlemez , dedi.

— Ya siz Bay Gengerella?

— Fena bir yatırım gibi görünmüyor. Geri kalanını da ben alırım.

Bay Garfinkel ve Bay Paradise'ın sesleri heyecanla yükseldi. Ama Garfinkel'inki daha baskın çıktı:

— Yok devenin pabucu! Ben de hisseme düşen bir milyon dolarlık payı alacağım, dedi.

— Ben de, diye atıldı Bay Paradise. Hisseleri eşit olarak bölüşelim. Ama Ruby'ye de haksızlık etmeye-

lim. Ruby, ilk seçim hakkı senin. Ne kadar almak istiyorsun? Dilediğin miktarda alabilirsin.

— O sahte hisselerinizden bir tane bile almam. Amerika'ya döner dönmez de ülkenin en dişli avukatlarını tutacağım. Lafla bir ipoteği hükümsüz bırakmak istiyorsanız, size ne kadar yanıldığınızı göstereceğim.

Ortaya bir sessizlik çökmüştü. Sonra Scaramanga'nın sesi duyuldu:

— Büyük bir hata işliyorsun Ruby, dedi. Buraya yatırdığın para Las Vegas'ta kazandıklarının vergisinden indirim yapmak için şahane bir zarar olacak. Sonra bu grubu oluşturduğumuz zaman hep birlikte yemin ettiğimizi de unutma. Birbirimizin aleyhinde bir şey yapmamaya söz verdik, değil mi? Son sözün hayır mı?

— Hem de nasıl.

— Acaba bu senin fikrini değiştirebilir mi? Küba'da bir parola vardır: Rapido! Segurno! Economica! Hızlı, emin ve ekonomik derler. Ve sistemin uygulanışı da şöyledir...

Bir dehşet çığlığıyla silah sesi birbirine karıştı. Aynı anda bir koltuk çatırtıyla devrildi. Sonra bir sessizlik çöktü odaya. Biri sinirli sinirli öksürdü. Bay Gengerella sakin bir sesle:

— Tatsız bir çıkar çatışmasını daha uygun bir şekilde halletmek mümkün değildi, dedi. Ruby'nin Las Vegas'taki dostları gürültü çıkarmayı sevmezler. Olanlardan şikâyet edeceklerini bile sanmam. İkinci derece ipotek alacaklısı bir ceset olmaktansa gayet güzel basılmış kabartma kâğıtların sahibi olmak yeğdir. Bana bir milyonluk hisse ayır Piştov. Gayet hızlı ve dürüst davrandın. Şimdi bu pisliği nasıl temizleyeceksin.

— Siz orasını bana bırakın. Scaramanga'nın sesi

rahat ve mutluydu. Ruby, Las Vegas'a gitmek üzere buradan ayrıldı. Bir daha da kendisinden haber alamadık. Nehirde aç karnına dolaşan yüzlerce timsahımız var. Kendisini gideceği yere bedava götürürler. Hatta iyi deriden yapılmışsa bagajını da alırlar. Bu gece yapılması gereken biraz işim var. Bana yardım edebilirsin Sam? Sen de Louie?

Bay Paradise yalvarırcasına:

— Beni bu işe karıştırma Piştov, dedi. Dini bütün bir katoliğim ben.

Bay Hendriks:

— Onun yerine ben gelirim, dedi. Çünkü katolik değilim.

— Öyle olsun. Eh dostlar, başka konuşacak bir şeyimiz kaldı mı? Kalmadıysa toplantıya ara verelim de birer kadeh içki içelim.

— Bir dakika Piştov, dedi Garfinkel sinirli sinirli. Kapının dışında bekleyen o herif ne olacak? Şu İngiliz? İçeriden gelen silah seslerine ne diyecek?

Scaramanga kıkır kıkır güldü:

— Minicik kafanı bu kadar basit mesele için yorma. Bu hafta sonu onun da icabına bakılacak. Onu buraya yakın bir genelevden aldım. Esrarı teslim almak için gittiğim bir yer. Sadece siz dostlarımın burada güzel bir hafta sonu geçirmesine yardımcı olsun diye tutum onu. Burada çalışanlar içinde en geçici olanı odur. Siz timsahların ne kadar aç olduklarını bilemezsiniz. Önce Ruby ile karınlarını doyuracaklar. Sonra bir de soğukluk gerek değil mi? Siz o işi bana bırakın. Kimbilir, belki de Bay Hendriks'in sözünü ettiği James Bond bu adamdır. Olsa da umurumda sanki. Oldum olası hoşlanmam zaten bu tiplerden. Vaktiyle aklı başında bir Amerikalının dediği gibi, "Ölen her İngiliz için kalbimde bir şarkı bestelerim." Hatırladınız mı herifi? İsrail'deyken savaş sırasında söyle-

mişti bu sözü. Herif yerden göğe kadar haklı. Ukala keratalar. Kibirlerinden yanlarına varılmaz. Ama zamanı gelince benim piştovun içini boşaltacağım. Siz onu bana bırakın.

Bond'un dudaklarında cılız bir gülümseme belirdi. Scaramanga'nın o anda altın tabancasını çıkararak parmağında çevirdikten sonra pantolon kemerinin altına soktuğunu görür gibiydi. Kalkıp sandalyesini kapıdan uzaklaştırdı. Epeyce işine yaramış olan bardağın içine şampanya doldurdu, sonra büfeye yaslandı, Jamaika Turizm Bürosu'nun hazırladığı son broşürlerden birini incelemeye başladı.

Scaramanga'nın anahtarının çıtırtısı duyuldu. Kapıyı açıp Bond'a baktı.

— Tamamdır ahbap, dedi. Bu kadar şampanya yeter. Hemen müdüre yollan. Bay Ruby Rotkopf'un bu gece otelden ayrılacağını söyle. Üst tarafıyla ben ilgilenirim. Sonra toplantı sırasında kofralardan birinin patladığını da söyle. Bu odayı mühürleyeceğim ve otelin elektrik tesisatının neden bu kadar kalitesiz yapıldığını da ayrıca soruşturacağım. Tamam mı? Ondan sonra da içkiler, yemekler, dansözler gelsin. Çaktın mı manzarayı?

James Bond, anladığını söyledi. Lobi kapısına hafifçe yalpalayarak gitti ve kilidini açtı. Gerçekten manzarayı çakmıştı. Ve öylesine çakmıştı ki, bir kenarından alev almamış olması mucizeydi.

X. BÖLÜM

GÖBEK DANSI

James Bond, otelin arka tarafındaki büroda konferansın ana hatlarını çabucak aktardı. Nick Nicholson ile Felix Leiter'in banda aldığı bilgi Bond'un tanıklığıyla mahkeme önünde doğrulandığı takdirde, Scaramanga idam sehpasını boylardı. O gece iki adam Rotkopf'un cesedini yok etmekle meşgulken içlerinden biri etrafı kolaçan edecek, Garfinkel'in ve özellikle Hendriks ile Scaramanga'nın suç ortakları olarak mahkum edilmelerini sağlayacak belgeler arayacaklardı. Fakat James Bond'un geleceğini hiç de parlak görmüyorlardı.

Felix Bond'a:

— Sakın yanına o emektar delikliyi almadan bir adım bile atayım deme, dedi. The Times Gazetesi'nde bir kez daha ölüm ilanını okumaya hevesli değiliz.

Bond bir kahkaha attı:

— Sen eşi bulunmaz bir dostsun Felix, dedi. Onca yıl sana iyi bir örnek olmak için harcadığım çabaları düşünüyorum da yaptıklarıma bin kere pişman oluyorum.

Sonra odasına gitti, iki kadeh burbon yuvarladı, soğuk bir duş yaptı. Yemek saati gelene kadar yatağına uzanıp tavanı seyretti durdu. Akşam yemeğindeki hava öğle yemeğinkinden daha iyiydi. Herkes o günkü toplantıdan memnun gibiydi. Yalnız Scaramanga ile Bay Hendriks tedirgin gibiydiler, durmadan içiyorlardı. Bond:

— Benim başım ağrıyor, gidip yatacağım, dedi Scaramanga'ya.

Scaramanga başını kaldırdı, bir kertenkeleninkini andıran ince göz kapaklarının altından ona baktı:

— Olmaz. Eğlenceyi beğenmediysen gayrete gel de biraz toparla programı. Sana niçin para veriyoruz? Bir de Jamaika'yı bilir geçiniyorsun. Haydi şu herifleri ve karıyı canlandır bakalım biraz.

Bond, böyle bir meydan okuyuşa karşılık vermeyeli yıllar olmuştu.

— Pekâlâ Bay Scaramanga, dedi. Bana yüz dolarlık bir banknotla tabancanızı verin.

Scaramanga kımıldamadı bile. Başını kaldırıp hayretle Bond'a baktı. Yüzünde şaşkınlık ve kararsızlık vardı. Louie Paradise içkiden boğuklaşmış sesiyle bağırdı:

— Haydi Pištov, biraz hareket olsun burada. Belli, herif işini biliyor.

Scaramanga elini arka cebine attı, cüzdanını çıkardı, içinden bir banknot aldı. Sonra ağır ağır elini pantolon kemerinin altına görürdü, tabancasını çekti. Altın tabanca salonun ışığında parıl parıl parladı. James Bond, tabancayı alarak sırtını döndü. Onu avucunda şöyle bir tarttıktan sonra horozu geri çekti, silanın dolu olup olmadığını kontrol etti. Birdenbire topaç gibi döndü. Hedefi, arka plandaki müzisyenlerin başlarının yukarsında kalsın diye çömeldi, kolunu alabildiğine uzatarak tetiğe asıldı. Kulakları sağır ede-

cek kadar müthiş bir patlama oldu. Müzik ağır ağır dindi. Sinirli bir sessizlik çökmüştü salona. Dansözün başındaki yapma ananasın parçaları arka tarafta bir yere çarptı. Kız projektör ışığının altında durdu, ellerini yüzüne kapadı, sanki Kuğu Gölü'nden bir sahneyi oynuyormuş gibi ağır ağır pistin üzerine yığıldı. Şef garson koşarak geldi.

Masadakiler aralarında heyecanla fısıldaşırken, James Bond yüz dolarlık banknotu alarak projektör ışığının altına yürüdü. Eğildi, kızı kolundan tutarak kaldırdı ve yüz dolarlık banknotu sütyeninin içine soktu.

— Birlikte nefis bir numara yaptık güzelim, dedi. Üzülme artık. En küçük bir tehlike söz konusu değildi senin için. Sadece ananasın üst kısmına ateş ettim. Şimdi git de bundan sonraki numarana hazırlan.

Bond onu çevirerek kıçına sert bir tokat attı. Kızın gözleri korkudan faltaşı gibi açılmıştı. Bond'a şöyle bir bakıp koşarak karanlığın içine daldı ve gözden kayboldu.

Bond ağır ağır yürüyerek orkestranın yanına geldi.

— Kim bu grubun şefi? Kim idare ediyor programı? diye sordu.

Uzun boylu, avurtları çökmüş bir zenci gitarist ağır ağır ayağa kalktı. Gözlerini kırpıştırarak Bond'un elindeki tabancaya baktı. Sanki ölüm fermanını imzalıyormuş gibi kararsızca:

— Benim beyim, dedi.

— Adın ne senin?

— King Tiger, beyim.

— Pekâlâ King, kulağını aç da beni dinle şimdi. Burada Yardımseverler Derneği yararına yemek vermiyoruz. Bay Scaramanga'nın dostları hareket istiyor.

Şimdi toparlanın bakalım, yoksa gece fiyaskoyla sona erecek, partinin sonunda da bahşişin ucunu göremeyeceksiniz. Anlaşıldı mı, tamamsa haydi iş başına.

Kambonun müzisyenleri arasından sinirli bir kahkaha yükseldi. King Tiger'a laflar atıldı. O da ağzı kulaklarına vararak:

— Peki kaptan, emredersiniz kaptan, diye cevap veriyordu.

Adamlarına döndü:

— İron Bar'ı çalın, ama o biçim olsun. Ben de gidip Daisy ile öteki kızlara biraz istim vereyim, dedi.

Servis kapısına yürüdü, o dışarı çıkmadan orkestra daha hızlı çalmaya başlamıştı bile.

Bond geri döndü, tabancayı Scaramanga'nın önüne koydu. Scaramanga ona uzun uzun baktı, sonra silahını alıp pantolon kemerinin altına sürdü. Donuk bir sesle:

— Önümüzdeki günlerin birinde yirmi adımdan kalbe nişan alarak seninle bir atış yarışması yapalım beyim, ne dersin?

— Teşekkür ederim, dedi Bond. Annem kızar, yapamam. Lütfen orkestraya biraz rom yollar mısınız? Bu adamlar içmeden dünyada çalamazlar.

Tekrar koltuğuna gitti. Etrafındakiler onun farkına bile varmamışlardı. Beş adam, daha doğrusu bütün gece kendi aleminde olan Hendriks'i saymazsak, dört adam, "İron Bar"ın müstehçen güftesini tam olarak duymak için kulak kabartmış dinliyorlardı. Üzerlerinde pullu dansöz elbiseleri bulunan tombul kocaman memeli dört kız pistin ortasına doğru koştular ve Louie Paradise ile Hal Garfinkel'i boncuk boncuk terleten ateşli bir şark dansı yaptılar.

O seksüel numaradan sonra programın geri kalan kısmı tamamen değişik bir havada sürdü. Kızlardan bi-

ri ip ince bir sütyen ve külotla iki bira şişesinin üzerine yerden sadece kırk beş cm. yukarı konulmuş olan bir bambu kamışının altından kıvrıla kıvrıla geçti. Başındaki yapma ananasla Bond'un Giyom Tel numarasının canlı hedefi olan kız tekrar sahneye geldi. Bir yandan "Göbek Yalama"yı söylerken, bir yandan da öylesine ustaca striptiz yaptı ki, seyirciler tekrar pür dikkat kesildiler. Sonra, Çinli güzel dışındaki bütün kızlar masaya gelip erkekleri dansa davet ettiler. Scaramanga ve Hendriks kızları kibar bir şekilde reddettiler. Bond açıkta kalan iki kızın kadehlerine şampanya doldurarak onların şereflerine kadeh kaldırdı, sonra öbür dört adamın müziğe ayak uydurarak kaba bir tarzda çaça yapmaya çalışmalarını ve dans ettikleri kızlara ayı gibi sarılışlarını seyretti. Parti artık sonuna yaklaşmıştı. Bond iki kıza tuvalete gideceğini söyledi ve Scaramanga'nın başka tarafa baktığı bir sırada kimseye farkettirmeden dışarı süzüldü. Fakat dışarı çıkarken Hendriks'in soğuk bakışlarıyla her adımını izlediği de gözünden kaçmadı.

Bond odasına girdiği zaman vakit gece yarısı idi. Pencereleri kapatılmıştı. Havalandırma tasisatı çalışıyordu. Onu kapatıp pencereleri yarım açtı, sonra huzur içinde bir duş yaparak yatağa girdi. Scramanga'nın tabancasıyla yaptığı o numara hiç de akıllıca bir iş değildi. Neden dikkati üzerine çekmişti sanki? Her neyse, olan olmuştu, artık yapacak bir şey yoktu. Az sonra uykuya daldı. Siyah pelerinli üç adamın, bulutlarla yer yer kapanmış bir mehtabın ışıkları altında biçimsiz bir cismi, yanıp sönen kırmızı gözlerle dolu karanlık sulara sürüklediklerini görmeye başladı. Timsahların gıcırdayan beyaz dişleri ve kırılan kemikler yerini çok geçmeden sürekli bir tırmalama halini aldı. Bu ses Bond'u aniden uyandırdı. Kol saatinin fosforlu kadranına baktı: 3.30. Tırmalama sesi

perdelerin arasından gelen hafif bir tıkırtıya dönüştü. James Bond sessizce yatağından çıkarak yastığının altından tabancasını aldı. Bir gölge gibi sessizce giderek hızla perdeyi çekiverdi. Altın rengi saçlar ay ışığında parıldadı bir an. Mary Goodnight, telaşlı bir sesle:

— Çabuk ol James, yardım et bana içeri gireyim, dedi.

Bond kendi kendine küfürler savurdu. Ne demek oluyordu bu da? Tabancasını halının üzerine bırakarak pencerenin dışında kendisini tutması için ellerini uzatan kızı yakaladı. Yarı çekerek, yarı sürükleyerek içeri aldı onu. Son anda Mary'nin topuğu çerçeveye takıldı. Pencerenin kanadı büyük bir gümbürtü koparak hızla kapandı. Bond içinden bir küfür daha savurdu. Mary Goodnight af dilercesine:

— Çok üzgünüm James, beni affet,diye mırıldandı.

Bond onu susturdu. Tabancasını yerden aldı ve tekrar yastığın altına soktu. Genç kızı banyoya götürerek ışıkları yaktı ve güvenlik önlemi olarak da duşu açtı. Aynı anda genç kızın ağzının hayretle açıldığını görünce birden çıplak olduğunu hatırladı.

— Affedersin Mary, dedi.

Hemen bir havluya uzanıp beline doladı, banyo küvetinin kenarına oturdu. Kıza da tuvaletin üzerine oturması için işaret yaptı. Sonra kızgın bir sesle:

— Senin ne işin var burada? diye sordu.

Kız suçlu suçlu:

— Gelmem gerekiyordu James, dedi. Başka çarem yoktu. Ne yapıp edip seni bulmam gerekiyordu. Şey... o korkunç yerde çalışan kız aracılığıyla buldum izini. Arabayı yolun ilerisinde, ağaçların arasında bıraktım, sonra etrafı koklaya koklaya buldum yolumu. Otel odalarından bazılarında ışık vardı. Bir süre kapılardan gelen, sesleri dinledim, sonra... Hikâyesi-

nin burasına gelince utancından kıpkırmızı kesildi Mary. Devam etti:

— Sonra senin o odalarından birinde olmayacağını anladım. Etrafa bakınırken nihayet açık bir pencere gördüm. Camı açarak yatan, olsa olsa sen olurdun.

— Neyse seni buradan çabucak uzaklaştırmamız gerek. Önce sorayım, ne bu telaş?

— Çok acele kaydı ile üç X'li bir şifre geldi dün gece. Telin içeriğinin ne pahasına olursa olsun sana ulaştırılması isteniyordu. Merkez seni Havana'da sanıyormuş. Telde, KGB'nin en önemli şeflerinden birinin Hendriks adıyla bu bölgede olduğu ve kendisinin bu otele geleceği bildiriliyordu. Senin bu kişiden mutlaka uzak kalman isteniyordu. Çok tehlikeli, fakat Hendriks'in aldığı görevlerden biri de şey, seni bulup öldürmekmiş. O teli okuyunca hemen kafamı çalıştırdım ve birtakım sonuçlara vardım. Senin adanın bu köşesinde bulunduğunu biliyordum. Laf arasında bana sorduğun bazı soruları hatırlayınca onun peşinde olduğun kafama dank etti. Farkında olmadan kendi ayağınla bir tuzağa düşebileceğini anladım. Yani sen onu takip ederken, onun da senin peşinde olduğunu bilmeyebileceğin geldi aklıma.

Mary doğru yaptığını söylemesini istercesine dalgın dalgın elini uzattı. Bond da elini tutarak okşamaya başladı. Bir yandan da düşünüyordu.

— O sözünü ettiğin adam burada. Scaramanga adındaki silahşör de burada. Sana söylemenin artık zamanı geldi Mary. Scaramanga Ross'u öldürmüş. Trinidad'da.

Genç kız dehşet içinde bir çığlık atmamak için eliyle ağzını kapattı.

— Bunun benim ağzımdan bir raporla Merkez'e bildir. Seni buradan çıkarmayı başarabilirsem tabii.

Hendriks'e gelince, o burada. Fakat henüz beni kesin olarak teşhis etmiş değil. Ona benim eşkâlimi vermişler mi? Merkez'den bu konuda bir bilgi geldi mi?

— Seni kendisine sadece ünlü gizli ajan James Bond diye tarif etmişler. O kadar. Fakat bu kadarcık bilgi Hendriks için bir anlam ifade etmemiş olmalı ki, bundan iki gün önce hakkında ayrıntılı bilgi istemiş. Bu da her an kendisine iletilebilir. Bir telle ya da telefonla. Şimdi neden gelmem gerektiğini anlıyorsun değil mi?

— Evet, tabii. Çok teşekkür ederim sana yaptıkların için. Şimdi seni şu pencereden dışarı çıkarmam lazım. Sen de acele edip buralardan uzaklaşmanın bir yolunu bulmalısın. Benim için hiç tasalanma. Ben kendi başımın çaresine bakabilirim herhalde. Hem sonra yardımcılarım da var.

Ona Felix Leiter ve Nicholson'dan söz etti.

— Mesajı bana ulaştırdığını ve CIA'nın iki adamıyla beraber burada bulunduğumu Merkez'e bildir yeter. Merkez, CIA'nın bu işle neden ilgilendiğini Washington'dan sorup öğrenir, tamam mı?

Bond bunları söyledikten sonra ayağa kalktı. Genç kız da onu izledi. Bond'a bakarak:

— Kendine çok dikkat edeceğine dair bana söz vermelisin, dedi.

— Tabii, tabii. Hiç merak etme sen.

Genç kızın omuzunu okşadı, sonra duşu kapadı ve banyonun kapısını açtı.

— Şimdi gel bakalım, dua edelim de şansımız rast gitsin.

Karanlığın içinden tatlı bir ses geldi:

— Eh, bugün şansınız pek yolunda gitmiyor, beyzadem. İkiniz de ortaya çıkın şöyle bakalım. Ellerinizi de havaya kaldırıp ensenizde kenetleyin.

Scaramanga ışıkları yaktı. Çıplaktı. Üzerinde bir

külot ve koltuk altındaki tabanca kılıfından başka bir şey yoktu. Altın tabancanın namlusu Bond'un midesine dayandı.

Bond şaşkınlıkla önce Scaramanga'ya sonra kapının iç tarafındaki halıya baktı. Takozlar hâlâ kapının altında, duruyordu. Birisi yardım etmeden Scaramanga'nın pencereden girmesi de olanaksızdı. Bond, o anda gardırobun kapısının açık olduğunu farketti. Bu aralıktan içeriye sızıyordu. Bundan daha basit bir şey olamazdı doğrusu. Gardırobun arkası bitişik odaya büyük bir kapı gibi açılıyordu. Bond'un bulunduğu taraftan bunu, görmek olanaksızdı.

XI. BÖLÜM

ŞAMANDIRA VE DİĞER GÜÇLÜKLER

Scaramanga odanın doğru yürüdü ve ikisini birden süzmeye başladı. Tıpkı bir sırtlan gibi gülerek:

— Bu pilici ortalıkta gördüğümü hatırlamıyorum, dedi. Onu nerede saklıyordun ahbap? Hem niçin banyoda? Yoksa o iş duş altında daha mı bir keyifli oluyor?

Bond kibarlığı bir tarafa bırakıp dik dik:

— Biz nişanlıyız, yakında evleneceğiz, diye cevap verdi.

— Nişanlımın adı Mary Goodnight'dır. Burada bulunmasından daha doğal ne olabilir? Gecenin köründe, elinde tabancayla paldır küldür odama nasıl girersin? Hem sonra o pis laflarını da kendine sakla.

Bond kıza döndü:

— Sen de ellerini indir artık Mary. Bay Scaramanga pencerenin çarptığı duyunca, herhalde içeriye hırsız girdi sandı. Neyse ben üzerime bir şeyler giyeyim de, seni arabana götüreyim. Kingston'a kadar epeyce yolun var. Ama bence geceyi burada geçirip sabaha yola çıksan çok daha iyi olur. Eminim ki, Bay

Scaramanga sana bir oda bulabilir.

Scaramanga'ya dönerek devam etti:

— Ben nişanlıma kefil oluyorum Bay Scaramanga, odanın ücretini de öderim.

Mary Goodnight da kendini toparlamıştı. Ellerini indirdikten sonra küçük çantasını yatağın üzerinden aldı ve kadınca bir hava takınarak saçlarını taramaya, makyajını tazelemeye başladı. Bond'un o pervasız tutumundan cesaret almıştı.

— Hayır şekerim, açıkça söyleyeyim, burada kalamam, dedi. Hemen gitmem gerek. Yarın sabah bürodaki işime geç kalırsam, başım adamakıllı derde girer. Başbakan Sir Alexander Bustamonte, biliyorsun, sekseninci yaşgününü yeni kutladı. Yarın da Yüksek Komiser'e öğle yemeğine gelecek. Ekselans çiçekleri ve davetiye kartlarını hep benim düzenlememi ister.

Çok sevimli bir hava içinde Scaramanga'ya dönerek:

— Doğrusu çok zor bir gün geçirdim, dedi. Yarınki öğle yemeğinde on üç davetli var. Ekselans ondördüncünün de benim olmamı istedi. Şahane bir şey değil mi? Fakat, bu geceden sonra yarın yemekte ne durumda olacağımı da ancak Tanrı bilir. Yolun bazı yerleri son derece bozuk, değil mi Bay... şey Scramble. Ama yapabileceğim başka bir şey de yok. Bu kadar gürültüye yol açtığım ve sizi o güzelim uykunuzdan ettiğim için gerçekten özür dilemek isterim.

Sonra, Ana Kraliçe gibi elini uzatarak Scaramanga'ya doğru yürüdü.

— Haydi, siz şimdi yatağınıza dönün. Nişanlım da beni sağ salim arabama götürsün. Hoşça kalın Bay. ... şey...

— Olduğunuz yerde kalın bayan! Siz de bayım. Yerinizden kımıldamayın, dedi.

Mary Goodnight elini indirdi. Sanki uzattığı ne-

fis sandviç geri çevrilmiş gibi şaşkın şaşkın Scaramanga'ya baktı. İçinden Amerikalıların ne kadar da tuhaf insanlar olduklarını geçirdi. Kibarlıktan hiç anlamıyorlardı. Namlu ikisinin tam orta yerine çevrilmişti. Scaramanga Bond'a döndü.

— Pekâlâ sana inanıyorum. Kızı pencereden çıkar gitsin. Sonra seninle konuşacağım.

Tabancasını kıza doğru çevirdi.

— Haydi nonoşum, fırla bakalım. Bir daha da başkalarının arazisine izinsiz girmeye kalkma, tamam mı? O yarım akıllı Ekselans'ına da söyle, davetiye kartlarını müsait bir yerine soksun. Thunderbird'de onun lafı sökmez, ama benimki söker. Anladın mı? Bir de pencereden çıkarken dikkat et de jartiyerin açılmasın.

Mary Goodnight buz gibi bir sesle:

— Peki Bay... şey... sözlerinizi kendisine ileteceğim, dedi. Eminim ki, Yüksek Komiser bundan böyle adada bulunduğunuz zamanlar sizinle daha yakından ilgilenecektir. Jamaika Hükümeti de tabii.

Bond uzanıp kızın kolunu tuttu. Mary'nin her an açık vermesinden korktuğu için:

— Haydi yürü, dedi. Çok rica ederim, anneme buradaki işimi bir iki güne kadar bitireceğimi bildir. Kingston'dan kendisini telefonla ararım.

Genç kızı pencereye götürdü ve dışarı çıkardı. Daha doğrusu bir bohça gibi tutup aşağı attı. Mary elini salladı ve yeşil sahada koşarak gözden kayboldu. Bond pencereden çekilirken içinin iyiden iyiye ferahladığını hissetti. Doğrusu, bu berbat durumu böyle kolay atlatabileceğini hiç ummamıştı.

Gidip yastığın üzerine oturdu. Tabancasının sertliğini kalçasında duyunca yüreğine su serpildi. Scaramanga'ya baktı. Adamın tabancasını kılıfına yerleştirmiş olduğunu gördü.

— Yüksek Komiserlik Binası, ha? dedi Scaramanga. O meşhur Gizli Servis'inizin yerel temsilcisi de oradadır. Ya siz Bay Hazard, gerçek isminiz James Bond değildir umarım. Bu gece çok iyi silah kullandığınızı ispatladınız. Bond denilen adamın da bu konuda uzman olduğunu bir yerde okumuş gibiyim. Ayrıca onun Karayipler'de bulunduğundan ve beni aradığından da haberim var. Ne ilginç rastlantı değil mi?

Bond bir kahkaha attı.

— Gizli Servis İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra lağvedilmemiş miydi? Hem sonra siz rahat edesiniz diye, gerçek kimliğimi değiştiremem. Sabah olunca, Frome'a telefon edip oranın patronu Tony Hugill'i aramanız ve söylediklerimin doğru olup olmadığını araştırmanız mümkün. Bu kadarı yeter sanırım. Hem sonra bu Bond dediğiniz adamın sizi izleyerek Savannah La Mar'a kadar gelebilmesi o kadar kolay iş mi? O herifin sizinle ne alıp veremediği var?

Scaramanga bir süre onu süzdü.

— Sanırım benimle bir tabanca düellosu yapmak istiyor... Bu fırsatı ona sevinerek vermeye hazırım. 3 1/2 numaralı ev hakkındaki sözlerin akla yatkın. Ben de seni aynı şeyi düşünerek tutmuştum. Ama rastlantı dediğin şeyler bu kadar ısmarlama olmaz. Belki de bu mesele üzerinde yeniden düşünmem gerekir. Polisin kokusunu ilk bakışta alırım demiştim sana başta. O kız nişanlın mıdır, değil midir bilemem ama kızı banyoya sokup duşu açman midemi bulandırdı. Eski bir gangster numarasıdır bu. Gizli Servis'in de bundan yararlanmadığı ne malum. Tabii kızı oraya tıkmış beceriyorsan, o başka.

Bond bir kaşını kaldırarak:

— Ha şunu bileydiniz, dedi. Ama ne suç var bunda? Siz Çinli kızla ne yapıyordunuz içerde? Dama oynamıyordunuz herhalde.

Bond ayağa kalktı. Yüzündeki ifadeden adama içerlediği ve artık dayanamayacağı anlaşılıyordu.

— Buraya bakın Bay Scaramanga, dedi. Bu oyun artık sıktı. İkide bir bana baskı yapıp durma. O yere batasıca tabancana güvenerek kendini Tanrı sanıyorsun. Karşıma geçmiş bana Gizli Servis ile ilgili bir sürü hikâye anlatıyor, sonra da diz çökerek ayaklarını yalamamı bekliyorsun. Ama yanlış kapı çaldın dostum. Yaptığım işten memnun değilsen, ver bin dolarımı çekip gideyim. Hem sonra sen kendini ne sanıyorsun?

Scaramanga gülerek:

— Bu gidişle kim olduğumu tahmininden de çabuk öğreneceksin dostum, dedi. (Sonra omuzlarını silkti) Peki peki. Yalnız şunu unutma beyzadem. Eğer iddia ettiğin kişi değilsen seni duman ederim. Sırf işkence olsun diye yavaş yavaş hesabını görürüm. Anlaşıldı mı? Şimdi yat da biraz uyumaya çalış. Saat onda Bay Hendriks ile konferans salonunda toplantımız var. Bizi kimse rahatsız etmemeli. Ondan sonra bütün grupla o sözünü ettiğim tren yolculuğuna çıkacağız. Her şeyin yolunda gitmesinden de sen sorumlusun. İlk iş olarak müdürle konuş, tamam mı? Haydi sonra görüşürüz.

Scaramanga gardrobun içine girerek Bond'un elbisesini yana itti ve kayboldu. Bitişik odadan bir çıtırtı geldi. Bond ayağa kalktı. Bütün gücüyle bir "oh" çekti, sonra banyoya girip duşu açtı. Son iki saatin bütün dertlerini ve gerginliklerini atmak için yıkandı.

Saat 6.30'da kalktı. En büyük özelliği ise sabahları istediği saatte uyanmasıydı. Mayosunu giyip plaja indi ve açıldı. Saat 7.15'te Scaramanga'nın peşinde havlusunu taşıyan çocukla birlikte binanın Doğu Kanadı'ndan çıktığını görünce sahile doğru dönüp yüzmeye başladı. Bir an tramplenin vınlamasını dinledi,

sonra mümkün olduğu kadar gürünmemeye dikkat ederek otele girdi. Koridordan çarçabuk geçip odasına gitti. Scaramanga'nın hâlâ tramplende egzersiz yaptığından emin olabilmek için pencereye gidip bahçeden gelen sesleri dikkatle dinledi. Sonra Nick Nicholson'un verdiği anahtarı alıp 20 no'lu odaya girdi. Kapıyı kilitlemedi. Evet, hedefi tam karşısında, tuvalet masasının üzerindeydi. Bond tabancayı masanın üzerinden alarak ateşlenecek ilk mermiyi çıkarttı,sonra silahı tekrar eski yerine bıraktı. Koridorda birisinin olup olmadığını kontrol ettikten sonra odasına döndü. Pencereden kulak kabarttı ve Scaramanga'nın hâlâ aynı yerde olduğunu anladı. Gerçi Bond'un yaptığı pek amatörce bir işti, ama bu önlem kendisine en az bir salise kazandıracaktı. Bu da onun için çok önemliydi. Artık Mark Hazard kimliğinin iyiden iyiye sırıtmaya başlamış olduğunu biliyordu.Transworld Consortium şirketinden Mark Hazard adı çok yakında komik bir maske haline gelecek ve bunun ardından James Bond kabak gibi ortaya çıkacaktı. O zaman da ataklığı ve Walter PPK tabancasından başka hiçbir şeye güvenemezdi. Bu nedenle durumu bir parçacık olsun lehine çevirmek için alacağı her önlemin büyük değeri vardı. Önünde uzanan 24 saatin getireceği felaketlerden zerrece endişe etmeden, aksine heyecan içinde kendine nefis bir kahvaltı ısmarladı ve keyifle yedi. Tuvaletteki sifonun şamandıra pimini çıkardıktan sonra müdürün bürosuna gitti.

Felix Leiter görev başındaydı. Tam bir memur gülümsemesiyle:

— Günaydın Bay Hazard, dedi. Size ne gibi bir yardımda bulunabilirim?

Bond daha cevap vermeden Bay Hendriks danışma masasının önünde belirdi.

Bond'un "günaydın"ına Bay Hendriks soğuk

bir şekilde karşılık verdi. Sonra Leiter'e baktı.

— Uluslararası santral Havana'daki büromdan arandığımı haber verdi. Kimse tarafından rahatsız edilmeden en rahat nerede konuşabilirim?

— Yatak odanızdan konuşamadınız mı efendim?

— Orası da rahat değil.

Bond onun da telefonun içindeki gizli mikrofonu bulmuş olduğunu tahmin etti.

Leiter danışma masasının arkasından çıktı.

— Hemen şurada efendim. Lobi telefonu. Kulübe ses geçirmez.

Bay Hendriks ona donuk gözlerle baktı.

— Peki ya telefon cihazı? O da ses geçirmez mi acaba?

Leiter'in yüzünde şaşkın bir ifade belirdi.

— Ne demek istediğinizi korkarım ki, anlayamadım efendim. Lobi telefonu doğrudan doğruya santrala bağlıdır.

— Önemli değil, bana yerini gösterin lütfen.

Bay Hendriks, Leiter'in ardından lobinin en uzak köşesine yürüdü. Kendisine kulübe gösterildi. Kulübenin kapısını arkasından dikkatle kapadı. Telefonu alıp bir şeyler konuşmaya başladı. Sonra ayakta, Leiter'in mermer holü geçerek Bond'a doğru geldiğini, onunla saygılı bir tavırla konuştuğunu gördü.

— Ne diyordunuz efendim?

— Tuvaletimden şikayetçiyim. Sifonun şamandırasında bir bozukluk var. Başka bir yerde tuvalet var mı?

— Çok özür dilerim efendim. Derhal otel tamircisini gönderip şamandıraya baktıracağım. Evet, tabii başka tuvaletimiz var lobide. Dekorasyonu tamamlanmadığı için resmen kullanılmıyor. Fakat başka hiçbir eksiği yoktur.

Sesini alçaltarak:

— Tuvaletle büromun arasında da bir ara kapı var. On dakika süreyle onu açık bırak, şu itin konuşmalarını kaydettiğim bandı bir çalayım. Hendriks'in uluslararası telefondan aranması hiç hoşuma gitmedi. Dikkat et, başına bir iş açılabilir, dedi.

Hafifçe selam verdi, Bond'a el sallayarak üzerinde dergiler bulunan masayı gösterdi.

— Birkaç dakika şurada otururşanız, sorununuzla ilgilenirim efendim.

Bond başıyla teşekkür etti, dönüp uzaklaştı. Hendriks telefon kulübesinde konuşuyordu. Gözlerini Bond'a dikmişti. Bond midesinin üzerindeki kasların kasıldığını hissetti. Korktuğu başına geliyordu. Tamamdı bu iş. Oturdu, masanın üzerinden bir Wall Street Journal aldı. Çaktırmadan, birinci sayfanın tam ortasına ufak bir delik açtı. Sanki kat yeri delinmiş gibi. Buradan bakarak Hendriks'i gözetlemeye başladı.

Hendriks bir yandan Bond'a bakıyor, bir yandan da karşı tarafın söylediklerini dinliyordu. Sonunda ahizeyi yerine koydu ve kulübeden çıktı. Yüzü terden sırılsıklam olmuştu. Temiz beyaz bir mendil çıkarıp yüzünü ve boynunu kuruladı. Çabucak koridorun sonuna doğru yürüdü.

Nick Nicholson lobiyi geçti. Yüzünde kibar bir gülümseme ile geldi, Bond'a selam vererek geçti ve danışma masasındaki yerini aldı. Saat 8.30'du. Beş dakika sonra Felix Leiter iç taraftaki bürodan çıktı. Nicholson'a bir şeyler söyledi, sonra Bond'un yanına geldi. Dudaklarının etrafı morarmış gibiydi.

— Lütfen beni izler misiniz efendim? dedi.

Lobiyi geçti. Erkekler tuvaletinin kapısını açarak Bond'un ardından içeri girdi. Lavabolar arasındaki doğrama yığınının arasında durdular.

— Açığa çıktın James, dedi Leiter heyecanlı bir sesle. Rusça konuştular, fakat ikide bir isminden ve

numarandan söz ediyorlardı. Bir an önce buradan toz ol. O hurda arabaya tam gaz basarak kaçsan, çok iyi edersin.

Bond rahat bir tavırla gülümsedi.

— Önceden haberi olan, silahlanmış demektir Felix. Zaten bekliyordum bunu. Hendriks'e beni temizlemesi için talimat verilmiş. KGB karargâhındaki eski dostumuz Semichastnıy bana fena halde içerlemiş olmalı. Sebebini sana sonra anlatırım.

Leiter'e, gece başından geçen Mary Goodnight hikâyesini anlattı. Leiter endişeli bir ifadeyle dinledi onu. Nihayet Bond sözlerini tamamladı.

— Yani artık ortaya atılmamak için hiçbir neden kalmadı. Durumu ve benim için neler planladıklarını herhalde bugün saat ondaki konferansı dinlerken öğreneceğiz. Ondan sonra da şu tren gezintisi var. Sanırım düello faslı o kır gezintisi sırasında tenha bir yerde olacak. Sen, Nick ve adamların o gezinti programını bozacak bir şeyler yaparsanız, ben de son vuruşma anına hazır olurum.

Leiter'in yüzünde düşünceli bir ifade belirmişti.

— Bugün öğleden sonrası için hazırladıkları programı biliyorum, dedi. Önce minyatür trene binip şekerkamışı tarlalarının içinden geçerek piknik yapacaklar. Sonra da Yeşil Ada Limanı'ndan motora binip açılacak ve derin denizde balık avına çıkacaklar. Ben gezinti sırasında geçecekleri her yeri gezip hazırlığımı yaptım.

Zaman hızla geçti. Bond Saatine baktı. 9.50 olmuştu. Kalktı. İki eliyle yüzünü sıvazlayıp daldığı hayal aleminden tamamen kurtulmaya çalıştı. Sonra dışarı çıktı, koridordan geçerek konferans salonuna gitti.

XII. BÖLÜM

BİR KADEHİN DİBİNDEN

Konferansın düzenlenişi yine aynıydı. Bond'un turizm broşürleri büfenin üzerinde bıraktığı yerde duruyordu. Oradan geçerek konferans salonuna gitti. Oda üstünkörü bir şekilde toplanmıştı. Scaramanga'nın oraya personelden başkasının girmesine izin vermediği anlaşılıyordu. Koltuklar kabaca eski yerlerine konulmuş, fakat kül tablaları boşaltılmamıştı. Halının üzerinde hiçbir leke yoktu. Scaramanga kurbanını kalbinden tek kurşunla vurmuştu anlaşılan. Merminin vücudun içinde meydana getirdiği kanama müthiş olmalıydı. Ancak yere hiç kan akmamıştı. Bond koltukları düzeltiyormuş gibi yaparak masanın etrafını dolandı. Ruby Rotkopf'un koltuğunu tahminiyle buldu. Ruby tam Scaramanga'nın karşısına oturmuştu, çünkü bu koltuğun bir ayağı kırıktı. Sonra görevine son derece bağlı bir insan tavrıyla pencereleri kontrol etti ve perdelerin arkasına baktı. O sırada Scaramanga peşindeki Hendriks ile birlikte odaya girdi. Kabaca:

— Pekâlâ Bay Hazard, dedi. Her iki kapıyı da dünkü gibi kilitle. Kimse içeri girmesin, anlaşıldı mı?

— Evet, dedi Bond.

Sonra Hendriks'e dönerek neşeli bir tonla:

— Günaydın Bay Hendriks, dedi. Dün geceki partiden memnun kaldınız mı?

Hendriks her zamanki gibi kabaca selam verdi ve hiçbir şey söylemedi. Gözleri iki granit bilyeden farksızdı.

Bond salondan çıkarak kapıları kilitledi ve kapıyı dinlemek için pozisyonunu aldı. O sırada Hendriks telaşlı bir sesle hızlı hızlı konuşmaya başlamıştı.

— Bay S. size kötü haberlerim var. Havana'daki merkezim bu sabah telefonla beni aradı. Doğrudan doğruya Moskova'dan haber almışlar. Şu adam - Herhalde bu sırada kapıya doğru bir hareket yapmıştı- evet şu adam sözünü ettiğim İngiliz ajanı Bond'un ta kendisi. Hiç kuşkum yok. Bana verdikleri tanım tıpatıp onunkine uyuyor. Bu sabah yüzmek için sahile indiğimde dürbünle vücudunu inceledim. Yara izleri açık bir şekilde görünüyor. Yüzünün sağ tarafındaki ise kimliği hakkında en küçük bir kuşkuya yer bırakmıyor. Sonra dün gece silah kullanmadaki ustalığı. Kafasız herif bize gösteriş yapmaya kalkıp kendini deşifre etti. Ah, benim örgütümün elemanlarından biri öyle budalaca bir hareket yapsa hemen kurşuna dizdirirdim.

Bir duraklama oldu. Adamın ses tonu değişerek tehditkâr bir hal aldı. Şimdi hedefi Scaramanga idi:

— Fakat Bay S. böyle bir durumun ortaya çıkmasına nasıl göz yumdunuz? Yapılan hata Merkez'imi şaşkına çevirdi. Üstlerim dikkatli davranmamış olsalardı bu adam çok büyük zarara yol açabilirdi. Rica ederim bana bu konuda açıklama yapın Bay S.Çünkü olay hakkında ayrıntılı rapor vermem gerekiyor. Bu adamla nasıl karşılaştınız? Nasıl oldu da onu alıp Grup'un göbeğine getirdiniz? Başından sonuna kadar

bütün olup bitenleri bilmek istiyorum. Üstlerim düşmana karşı böylesine dikkatsizce davranılmasını sert bir şekilde eleştiriyorlar.

Bond bir kibrit yakıldığını duydu. Scaramanga'nın, koltuğuna gömülmüş her zamanki gibi puronun dumanını ağzından çıkarıp burnundan emerek beylik numarasını yaptığını tahmin etti. Scaramanga'nın sesi tekrar duyulduğunda son derece kararlı bir ifade taşıyordu.

— Bay Hendriks, örgütünüzün bu konudaki kaygılarını anlıyorum. Ayrıca yaptıkları güçlü istihbarat çalışmaları dolayısıyla da kendilerini kutlarım. Fakat şunu da Merkez'inize söylemeyi ihmal etmeyin: Ben söz konusu adamla tamamen bir rastlantı eseri olarak tanıştım. Daha doğrusu tanıştığım zaman bu karşılaşmanın bir rastlantı olduğunu sandım. Bu konferansı düzenlemek o kadar kolay olmadı. Bunun için bir yardımcıya ihtiyacım vardı. Otel personelini yönetmek üzere alelacele New York'tan iki müdür bulup getirtmem gerekti. Görevlerini çok iyi yapıyorlar, değil mi? Kat personelini ve diğerlerini de Kingston'dan bulup angaje etmem gerekti. Fakat bana hepsinden çok gerekli olan etrafta dolaşarak işlerin yolunda gitmesini sağlayacak bir yardımcıydı. Doğrusu benim her şeyle en küçük ayrıntısına kadar ilgilenmem olanaksızdı. O herif birdenbire ortaya çıktı. İş için de uygun görünüyordu. Bu yüzden kendisini tuttum. Fakat budala da değilim. Program bittiğinde kendisini temizlemem gerekeceğini daha baştan biliyordum. Çünkü bazı şeyler öğrenmiş olabilirdi. Şimdi siz gelip onun Gizli Servis'ten olduğunu söylüyorsunuz. Bu tür adamları istedim mi, sabah kahvaltısında çıtır çıtır yediğimi size daha önce de söylemiştim. Bugün öğrendiğimiz gerçek, sadece bir tek şeyi değiştiriyor: Bu adam yarın öleceğine bugün ölecek. İsterseniz, nasıl öleceği-

ni de anlatayım size.

Scaramanga sesini alçalttı. Şimdi Bond, kelimeleri yarım yamalak duyabiliyordu. Kulağını şampanya kadehinin dibine öyle bastırmıştı ki, şakaklarından şıpır şıpır ter damlıyordu.

— ... Trenle yapacağımız gezi...şekerkamışı tarlalarındaki fareler..... tatsız bir kaza olacak... ayrıntılarını ben hazırlarım... katıla katıla güleceksiniz, eminim...

Scaramanga tekrar arkasına yaslanmış olmalıydı. Sesi yeniden normale dönmüştü.

— Onun için içiniz rahat olabilir. Bu gece ortalık kararduğı zaman Bond'dan geriye bir kırıntı bile kalmamış olacak. Aslında bu işi hemen şu kapıyı açıp bitirebilirim. Fakat iki gün içinde iki kofranın atması çevrede kuşku yaratabilir. Hem demin anlattığım planı uygularsak piknikte biraz eğlenmiş de oluruz.

Bay Hendriks'in sesi donuk ve ilgisizdi. Kendisi üzerine düşeni yapmış, verilen emri yerine getirmişti. Şimdi sıra harekete geçmeye ve kesin sonucu almaya kalmıştı. Verilen emirlerin uygulanmasında hiçbir gecikme olmamalıydı.

— Evet, dedi. Önerdiğiniz çözüm uygun. Planınızın uygulanışı mutlulukla izleyeceğim. Şimdi öbür işlerimize gelelim. Portakal Planı na. Üstlerim bu konuda her şeyi öğrenmek istiyorlar.

— Peki. Reynolds Maden, Kaiser Boksit ve Jamaika Aluminyum şirketlerinde işler yolunda. Fakat verdiğiniz madde son derece uçucu. Her beş yılda bir tahrip bölmelerine yerleştirilen infilak maddelerinin değiştirilmesi gerekiyor, hey. (Scaramanga kıkır kıkır güldü.)Bidonların üzerindeki nasıl kullanılacağını anlatan yazının hem İngilizce, hem de bazı Afrika dillerinde yazılı olduğunu gördüğüm zaman ne güldüm, bilemezsiniz. Siyahilerin ayaklanmasına

hazırız ha? Büyük Gün gelmeden önce bana haber verirseniz daha iyi olur. Çünkü Wall Street'te çok önemli senetlerim var.

Bay Hendriks kati bir sesle:

— Öyleyse bir hayli para kaybedeceksin, dedi. Çünkü Büyük Gün'ün tarihini bana da söylemeyecekler. Ben böyle şeylere önem vermem. Çünkü hisse senedim falan yok. Sen de paranı altına, elmasa ya da değerli pullara filan yatırsan daha akıllılık edersin. Şimdi ikinci meseleye gelelim. Üstlerim çok büyük partiler halinde uyuşturucu madde bulmak istiyorlar. Senin bir kaynaktan esrar sağladığını biliyoruz. Bizim için de yüzer kiloluk partiler halinde esrar sağlayabilir misin? Sen malı Pedro Cays'e nakledeceksin, dostlarım oradan teslim alacaklar. Ne diyorsun?

Kısa bir sessizlik oldu. Scaramanga mutlaka purosunu içmekle meşguldü.

— Evet, sanırım bu işi yapabiliriz. Fakat esrar içme ve satmayla ilgili yasalar son zamanlarda epey ağırlaştı. Çok ağır hapis cezaları isteniyor, anlıyor musunuz?Bu yüzden fiyatlar da yükseldikçe yükseldi. Şu anda malın 25 gramı 16 sterline satılıyor. Yüz kilo esrar bin sterlin eder. Benim balıkçı motoru bir seferde ancak yüz kilo nakledebilir. Hem sonra nereye gönderilecek bu mal? Karşı sahillerde çok esrar bulabilmek için epey şanslı olmak gerek. Bir,iki kilosu bile hayli güç bulunuyor.

— Malın nereye gönderileceğini söylemediler. Kanımca Amerika'ya sokulacak. Esrar orada çok gidiyor. İlk ve ikinci partileri Georgia Eyaleti karasuları açıklarında teslim alacaklar. Bütün hazırlıklar tamam. O bölgede birçok küçük adacık ve bataklıklar olduğu için kaçakçılar iş yapmak için o bölgeyi tercih ediyorlar. Para meselesi önemli değil. Bu işe ilk ağızda bir milyon dolar yatırmak üzere yetki aldım. Fakat

mal piyasanın en düşük fiyatıyla alınacak. Sen de bu işten her zamanki gibi yüzde on komisyonunu koparacaksın. Bu öneri seni ilgilendirir mi?

— Yüz bin dolarla her zaman ilgilenirim. Bu iş için hintkeneviri yetiştiren adamlarımla ilişkiye geçmem gerek. Çiftlikleri Maroon yöresindedir. Adanın merkezinde yani. Bu iş epey zaman alacak. İki hafta içinde malı bulmuş olurum. Pedro Cays'de yüz kilo teslim edilecek. Tamam mı?

— Tamam. Yalnız, hangi gün ve saatte teslim edileceğini önceden bildir. Cays denen adacıkların hepsi de tepsi gibi düz. Öyle rastgele bırakamazsın malı öyle değil mi?

— Elbette.

James Bond kulağını ve şampanya kadehinin dibini mendiliyle kuruladı. Dayanılır gibi değildi. Önce kendi idam fermanının okunuşunu dinlemiş, KGB' nin Scaramanga ve Karayip bölgesi ile ilişkilerinin hikâyesini öğrenmişti. Bu arada boksit endüstrisinde hazırlanan sabotajları, Amerika'ya büyük çapta uyuşturucu sokulmasını ve büyük kumarhaneler işleten şebekelerin çevirdikleri dolapları da işitmişti. İstihbarat faaliyetleri açısından son derece bereketli bir gün olmuştu kısacası. Acaba bu bilgileri değerlendirmeye ömrü yetecek miydi? Şu anda bir kadeh içki için neler vermezdi ki! Kulağını tekrar şampanya kadehinin sıcak dibine dayadı.

İçerde bir sessizlik vardı. Tekrar konuşma başladığında Hendriks'in sesi temkinli ve kararsızdı:

— Bay S, dedi. Güç bir iş bu, anlıyorsunuz sanırım. Üstlerim sonucu kârlı işlere prensip olarak karşı değiller. Fakat sizin de bildiğiniz gibi esas olarak siyasi amaçlı işlere daha fazla ağırlık verilmesinden yanalar. Bana verilen talimat, Grup'unuzla ancak bu şartlar çerçevesinde işbirliği yapmam yönünde. Üstle-

rim için para sorun değil. Fakat Jamaika'da kumarhane açmanın ne gibi siyasi hedeflere hizmet edebileceğini onlara anlatmam gerekiyor. Bu konuda neler söyleyebiliriz?

— Açılacak kumarhane yine de sorunlar çıkaracaktır. Buranın, halkı müthiş kumarbazdır, gelip burada oynamak isteyeceklerdir mutlaka. Tabii bu yüzden de olaylar çıkacaktır. Birtakım nedenler yaratılarak siyahlar kumarhaneye sokulmayacak. Sonra da bu tutumu muhalefet partisi parmağına dolayıp olay haline getirecektir. Ondan sonra işler zıvanadan çıkacaktır. Tabii, ortalıkta su gibi para akmaya başlayınca sendikalar da zam talebinde bulunacaklar. Bu yüzden de ücretler baş döndürücü bir hızla fırlayacak. Bütün bu olaylar bir araya gelirse, adada siyasi durum tamamen karışır. Buradaki hava ise son derece sakindir. Bir kumarhane açmamız adayı ayaklandırmak için girişilmiş çok ucuz bir tertip olacaktır. Sizinkilerin de isteği bu değil mi? Adaları tekrar karıştırmak yani?

İkinci defa kısa bir sessizlik oldu. Bu fikrin Bay Hendriks'in hoşuna gitmediği kesindi. Üstlerini hiç de tatmin edecek gerekçeler değildi bunlar. İkna olmamış bir ses tonuyla:

— Söylediğiniz şeyler çok ilginç Bay S, dedi. Fakat sıraladığınız bu sorunlar bizim bu işe yatıracağımız parayı da tehlikeye atmayacak mı? Ben yine de sorduğunuz sorunun cevabını derhal öğrenmeye çalışacağım. Bundan sizi de haberdar edeceğim. Üstlerimin bu teklifi olumlu cevaplamaları mümkün. Kimbilir? Şimdi Grup'ta boşalan ortaklığın doldurulması konusu var. Düşündüğünüz herhangi biri var mı?

— Bence bu defa Güney Amerika'dan sağlam bir ortağa ihtiyacımız var. İngiliz Guyanası'ndaki faaliyetlerimizi denetleyecek ve yürütecek bir adam gerekli

bize. Venezüela'da da daha akıllıca hareket etmek zorundayız. Nasıl oldu da Maracaibo Bar'ı bloke etmek için düşündüğümüz o planı yürütemedik? Blokaj için uygun bir gemi bulduktan sonra o işi becermek bir körü soymaktan daha kolaydı. O kadarcık bir tehdit bile petrol şirketlerini, kucak dolusu haraç ödemeye mecbur edecekti. Sonra sözünü ettiğiniz o uyuşturucu madde hikâyesi önemli bir iş olacaksa Meksika'dan yardım görmeden çalışamayız. Altıncı adam olarak Mexico City'den Bay Arosio'ya ne dersiniz?

— Sözünü ettiğiniz kişiyi tanımıyorum.

— Rosy Arosio'yu tanımıyor musunuz? Müthiş bir adamdır. Yeşil Işık Taşıt Şebekesi'ni yönetir. Los Angeles'a uyuşturucu madde ve kadın sevk eder.

— Aramızda bir yardımlaşma bulunması gerçekten sevindirici. Mafya ile işbirliğinden ikimizin üstleri de çok şeyler bekliyor. Ben kendi adıma o kadar emin değilim. Bay Gengerella iki örgüt arasında değerli bir bağ. Fakat benim edindiğim izlenime göre bu adamların bütün amaçları para kazanmak. Başka hiçbir şey düşünmüyorlar. Siz ne düşünüyorsunuz bu konuda?

— Az önce sorunuzun cevabını kendiniz verdiniz Bay Hendriks. Şefimin kanısına göre Mafya'nın ilk ve son düşüncesi yine Mafya'dır. Daima geleceğini düşünür. Bundan sonra da öyle olacaktır.

Bay Hendriks bir yorumda bulunmadı, sadece:

— Hah, dedi.

James Bond kapıdan uzaklaştı. Scaramanga'nın anahtarının kilitte döndüğünü duydu. Başını kaldırıp baktı, esnedi.

Scaramanga ile Hendriks başlarını eğerek ona baktılar. Yüzlerinde belirsiz bir ilgi vardı. Sanki Bond bir biftekti ve iki adam onu az mı pişirtsinler, çok mu pişirtsinler diye karar vermeye çalışıyorlardı.

XIII. BÖLÜM

TRENİN DÜDÜĞÜNÜ DİNLE

Saat 12'de hepsi de otelin lobisinde toplandılar. Scaramanga o gayet şık tropik kıyafetini geniş kenarlı beyaz bir kovboy şapkasıyla tamamlamıştı. Güneydeki çiftlik beylerinin en yakışıklısı, en şık giyimlisiydi. Bay Hendriks yine her zamanki anlamsız kılığını giymiş, yalnız bu kez başına gri bir melon şapka geçirmişti. Bond onun bu kıyafetle gri süet eldiven giymesi ve bir de şemsiye taşıması gerektiğini düşündü. Dört gangster ise sırtlarına giydikleri kocaman rengârenk çiçekli kalipso gömleklerini pantolonun dışına çıkarmışlardı. Bond memnun olmuştu buna. Çünkü kemerlerinin altında tabanca taşıyorlarsa, silahlarına davranmak istedikleri zaman işleri güçleşecekti. Otelin önüne sıra sıra arabalar dizilmişti. En başta Scaramanga'nın Thunderbird'ü duruyordu. Scaramanga danışma masasına doğru yürüdü. Nick Nicholson masanın gerisinde ayakta durmuş, ellerini sıvazlayarak patronunun emirlerini bekliyordu.

— Her şey tamam mı? Yüklenmesi gerekenlerin hepsi trene yüklendi mi? Travis denen herif nerede? Bugün ortalıkta göremedim onu.

Nick Nicholson'un yüzünde endişeli bir bakış belirdi.

— Dişi apse yapmış efendim. Çok berbat bir şey. Çektirmesi için Savannah La Mar'a yolladım. Öğleden sonra işinin başına dönmüş olur.

— Çok fena. Yarım yevmiyesini kes. Tembellere yer yok burada. Zaten personel sayısı eksik, bir de böyle izinler olursa işimiz tamam. İşe başlamadan önce aklı neredeydi, neden bir doktora ya da dişçiye gidip kontroldan geçmemiş? Ona böyle söyle!

— Emredersiniz efendim, tabii söylerim.

Scaramanga kendisini bekleyen gruba döndü.

— Pekâlâ arkadaşlar. Programımız şöyle: İstasyona kadar 1,5 kilometrelik bir yolumuz var. Oraya varınca arabaları bırakıp trene bineceğiz. İlginç bir araç bu. Lucius Beebe adında bir meraklı teknisyen onu Thunderbird firması hesabına eski Denver, South Park ve Pasifik demiryolları kumpanyasının lokomotifiyle vagonlarını kopya ederek imal ettirmiş. Trene bindikten sonra o eski şekerkamışı hattından otuz kilometre gideceğiz ve Yeşil Ada Limanı'na varacağız. Yol boyu kuşlarla ve tarla fareleriyle, nehirler de timsahlarla dolu. Belki küçük bir av partisi bile düzenleyebiliriz. Delikli demirleri biraz çalıştırıp eğleniriz. Hepinizin silahları yanında mı? Mükemmel. Yeşil Ada'da şampanyalı bir öğle yemeği yeriz. Gönlümüzü eğlendirmek için müzik ve kızlar da olacak. Öğle yemeğinden sonra Fırtına Kız'a, yani benim Criscraft motora biner, ufak bir sahil kasabası olan Luceą'ya doğru bir deniz yolculuğu yaparız. Bu arada akşam yemeği için biraz balık yakalamaya çalışırız. Balık avını sevmeyenler poker oynayabilir. Sonra da dönüp içkimizi içeriz. Herkes memnun mu plandan? Başka bir öneriniz yoksa gidelim.

İstasyon, Colorado'da dar hatlı trenlerin çalıştığı

günlerin nefis bir kopyasıydı. Dışının rengi solmuş, ahşap kaplamalı ve tek katlı bir binaydı. "Thunderbird Durağı" levhası eski usul işlemeli, kalın gölgeli bir tarzda yazılmıştı. Duvarlara yapıştırılmış afişlerin üzerinde "Gül Yaprağı Tütünü'nü çiğneyiniz. Çok nefis kokulu. En nefis Virginia Yaprağı'ndan yapılmıştır", "Bu istasyonda her saat yemek yenebilir", "Çek kabul edilmez" yazıları görülüyordu. Siyah boyalı, sarı vernikli ve pirinç kısmı cilalı lokomotif eşine az rastlanır bir şeydi.

Scaramanga herkese tepeden bakan bir tavırla:

— Tren düdüğünü duydunuz ahbaplar, herkes binsin, diye bağırdı.

Sonra havayı tamamen değiştiren bir şey oldu. Scaramanga Bond'un canını sıkan bir hareketle altın tabancasını çekti, namluyu göğe kaldırarak tetiğe asıldı. Sadece bir anlık bir tereddüt geçirdi, sonra tekrar ateş etti. Derin uğultu istasyon duvarına çarparak yankılar yaptı. Sırmalı üniformasıyla bekleyen istasyon memuru da epey sinirli bir tavırla elinde tuttuğu kocaman gümüş cep saatini cebine koydu ve yeşil bayrağı sallayarak geri çekildi. Scaramanga tabancasını kontrol etti. Sonra dalgın dalgın Bond'a baktı:

— Pekâlâ dostum, şimdi ön tarafa, makinistin yanına bin bakalım, dedi.

Bond sevinerek gülümsedi:

— Sağolun. Çocukluğumdan beri hep makinistin yanında yolculuk etmeyi ister dururdum. Kimbilir ne eğlenceli olacak! dedi.

— Ha şunu bileydin, dedi Scaramanga.

Sonra ötekilere döndü.

— Siz de Bay Hendriks, kömür vagonunun arkasındaki ilk sıraya oturun. Onun arkasına Hal ile Louie geçsin. Ben de fren kulübesinde olacağım. Şenliği seyretmek için ideal bir yerdir. Tamam mı?

Herkes yerini aldı. İstasyon memuru sinirlerine hakim olmuştu. O cep saatli ve yeşil bayraklı işlemi yeniden tekrarladı. Lokomotif muzaffer bir edayla düdüğünü öttürdü. Sonra gittikçe hafifleyen puf puf sesleriyle hareket etti, bir gümüş pırıltısıyla uzanan dar hattın üzerinde hızlandı.

Bond kilometre sayacına baktı. Otuzu gösteriyordu. Sonra makinisti süzdü. Başına terini silmek için kirli bir paçavra dolamış tutumlu ve çirkin bakışlı bir Rastafari idi bu. İnce bıyığıyla seyrek sakallarının arasından bir sigara uzanıyordu. Müthiş pis kokuyordu.

Bond:

— Adım Mark Hazard, dedi. Seninki ne?

— Rass, Buckra'larla konuşmam ben.

Jamaika dilinde "rass" "git işine" demekti. "Buckra" ise argoda "beyaz adam" anlamına geliyordu.

Bond üsteledi:

— Sizin dininizde komşuyla iyi geçinmek gerekir değil mi?

Rastafari düdük kolunu çekti. Çığlık nihayet sona erdiği zaman "geeeç" dedi, bir tekmede ocak kapısını açtı ve kömür küremeye başladı.

Bond farkettirmeden bulunduğu yere göz gezdirdi. Evet, tamam, işte şuradaydı. Uzun bir Jamaika palası. Bilene bilene eni ustura kadar daralmış, ucu da iğne gibi sivrilmişti. Adamın hemen elinin yakınındaki bir rafın üzerinde duruyordu. O yolla mı öbür dünyaya gitmesi kararlaştırılmıştı acaba? Bond bunu hiç tahmin etmemişti. Scaramanga o işi gerçekten şanına layık bir şekilde, bir facia havası içinde ve yakasını yasalardan rahatça kurtarabilecek bir tarzda yapacaktı. İkinci cellat da Hendriks olmalıydı. Bond alçak kömür vagonunun üzerinden geriye baktı. Hendriks'in

donuk ve kayıtsız bakışları Bond'unkilerle karşılaştı.

Bond küçük şekerkamışı yolunu ezbere biliyordu. Oteldeyken Mary'nin verdiği 1:50.000'lik kadastro haritası üzerinde uzun uzadıya çalışmıştı. Önce 8 kilometre kadar, şekerkamışı tarlalarında yol alacaklardı. Sonra da Orta Nehir'e ulaşmış olacaklardı.

Yüz metre kadar ileride bir akbaba demiryolunun kenarından havalandı ve yükselerek uzaklaştı. Aniden Scaramanga'nın silahının uğultusu duyuldu. Kocaman kuşun kanadından bir tüy düştü. Akbaba havada şöyle bir yalpaladı, daha da yükseldi. İkinci bir silah sesi duyuldu. Kuş havada birden sarsıldı, sonra yukarıdan aşağıya doğru düşmeye başladı. Şekerkamışı tarlaları altından alkışlar yükseldi. Bond lokomotifin yanından eğilerek Scaramanga'ya bağırdı:

— Rastafari'yle önceden anlaşmadıysanız 5 sterline mal olur bu size. İzinsiz bir akbaba öldürmenin cezası 5 sterlindir.

Bir kurşun Bond'un başını yalayarak geçti. Scaramanga bir kahkaha attı:

— Affedersiniz, bir sıçan gördüm de.

Sonra Bond'a döndü.

— Haydi bakalım Bay Hazard, sıra sizde gösterin bakalım hünerinizi. İleride demiryolu kenarında otlayan birkaç inek var. Bakalım on metreden birini vurabilecek misiniz?

Haydutlar bu sözlere katıla katıla güldüler. Bond tekrar başını tente seviyesinden yukarı çıkardı. Scaramanga'nın tabancası kucağındaydı. Bond gözünün ucuyla baktığı zaman kendisinden 3 metre geride oturan Bay Hendriks'in de ceketinin dış cebine el atmış olduğunu gördü. Bond seslendi:

— Etini yemediğim hayvanı katiyen vurmam.

Tamamını yemeğe söz verirseniz sizin için vururum onu.

Silah tekrar patlarken Bond çabucak başını kömür vagonu seviyesinin aşağısına çekti. Kaba bir kaha attı Scaramanga.

— Ağzından çıkan söze dikkat et, aptal. Yoksa ağızsız kalacaksın.

Bu söze oradakiler katıla katıla güldü.

Bond'un yanı başındaki Rastafari bir küfür savurdu. Düdük koluna olanca kuvvetiyle asıldı. Bond demiryolundan ileriye doğru baktı. Çok ilerlerde, rayların üzerinde pembe bir şey gördü. Makinist düdük çalmaya devam ederken bir yandan da kolu çekti ve tren istim bıraktı. Lokomotif yavaşlamaya başladı. İki el silah atıldı. Mermiler vınlayarak başlarının üstünden geçti. Scaramanga öfkeyle bağırdı:

— İstim salma, hay kör şeytan! Tam yolla devam.

Rastafari çabucak kolu yerine sürdü, tren yeniden hızlanarak saatte 30 kilometreyle gitmeye başladı.

— Rayların üstünde bir beyaz yatıyor. Belki bir dostu falandır patronun, dedi makinist.

Bond gözlerini kısarak bütün dikkatiyle ileriye baktı. Evet, altın sarısı saçlı, çıplak bir vücuttu demiryolunun üzerinde yatan. Bir kadın vücudu.

Scaramanga gür bir sesle konuşmaya başladı.

— Arkadaşlar, küçük bir sürprizim var hepinize. Eski zamanların kovboy filmlerinden bir sahne. İleride demiryolunun üzerinde bir kız yatıyor. Raylara bağlanmış durumda. İyi bakın. Hem kim biliyor musunuz? James Bond adında bir beyzadenin sevgilisi. Adı da Goodnight. Mary Goodnight. Biraz sonra dünyaya bir "goodnight" çekecek. Ah, o Bond denilen adam bu trende olsaydı, kimbilir şimdi nasıl yalvarır, yakarırdı bize.

XIV. BÖLÜM

BÜYÜK BATAKLIK

James Bond derhal lokomotife hız veren manivelaya atıldı ve var gücüyle aşağı çekti. Lokomotif epey yavaşladı. Şimdi rayların üzerine bağlanmış vücutla aralarında sadece yüz metre kalmıştı. Kızı kurtarabilecek tek şey, Scaramanga'nın bulunduğu yerdeki el freniydi. Rasta ise palayı kavramıştı. Gözleri çektiği esrardan kıpkırmızıydı. Bond'un elindeki tabancadan da korktuğu için köşeye kıstırılmış bir hayvan gibi geri geri çekildi. Artık kızı hiçbir şey kurtaramazdı. Bond, Scaramanga'nın kendisini kömür vagonunun sağında beklediğini bildiği için sola sıçradı. Hendriks de silahını çıkarmıştı şimdi. Daha namlusu kımıldayamadan Bond adamın kaşlarının arasına bir kurşun sıktı. Altın tabanca iki kere patladı. Rasta bir çığlık atarak gırtlağını tuttu ve yere yığıldı. Eli hâlâ düdük kolundaydı ve ufacık tren o matemli ikaz düdüğünü çalarak yol alıyordu. Şimdi elli metre kalmıştı. Altın saçlar rayların üzerinde unutulmuş gibi saçılmış, kızın yüzünü gizliyordu ve ayak bileklerini bağlayan ipler de gayet net görünüyordu. Çıplak göğüsler kendilerini adeta çığlık çığlığa yaklaşan lokomotife uzatı-

yorlardı. Bond dişlerini gıcırdattı, düşünemez haldeydi. Başını tekrar sola çıkardı, üç mermi savurdu. Mermilerden ikisinin hedefine ulaştığını sandı, fakat sonra sol omuz adalesinde büyük bir acı hissetti, lokomotifin içinde topaç gibi döndü, demir zemine yığıldı. Yüzü merdivenin en üst basamağına gelmişti. Bond yığıldığı yerden, demiryoluna bağlanmış vücudun ön tekerlekler tarafından ezildiğini, sarışın başın gövdeden ayrıldığını, porselen mavisi gözlerin kendisine son bir kez donuk donuk baktığını gördü. Ancak biraz sonra Mary'nin yerine demiryoluna bağlananın bir manken olduğunu anladı.

James Bond, kusmamak için kendini zor tuttu. Sonra sendeleyerek doğruldu. Lokomotife hız veren kola uzanarak onu yukarıya itti. Trenin durması halinde iki taraf arasında cereyan edecek savaşta durum çok daha zor olacaktı. Omuzundaki acıyı hissetmez olmuştu. Dikkatle kömür vagonunun sağ tarafından uzandı. Dört silah birden patladı. Bond başını hızla içeri çekti. Şimdi gangsterler branda tente engellediği için rastgele ateş ediyorlardı. Bond bir an çok uygun bir pozisyon yakalar gibi oldu. Scaramanga fren kulübesi içindeki tahtından yere kayarak dizleri üstüne düşmüş ve başı yaralı bir hayvanınki gibi bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Bond acaba onu neresinden vurmuştu? Şimde ne olacaktı? Tente yüzünden birbirlerini görmeden hesaplaşmak zorundalardı.

Tam o anda trenin arka tarafından, fren kulübesinin lokomotif düdüğünün çığlığını bile bastıran Felix Leiter'in gür sesi yükseldi.

— Bu iş bu kadar beyler. Dördünüz de kımıldamayın. Tabancalarınızı vagonun yan tarafından atın. Hemen, çabuk.

Birden bir el silah atıldı.

— Çabuk dedim size. İşte Bay Gengerella da ka-

vuştu dedelerine. Pekâlâ öyleyse, tamam mı? James, savaş bitti. Bir şeyin yok ya? Yoksa göster kendini. Son perde inmedi henüz. Elimizi çabuk tutmamız gerekiyor.

Bond dikkatle baktı. Gözlerine inanamıyordu. Leiter mutlaka fren kulübesinin ardındaki tamponların üzerinde gelmişti. Bond ateş ettiği için Leiter daha önce kendini gösterememiş olmalıydı. Evet, işte karşısındaydı. Sarı saçları rüzgârda dağılmıştı. Uzun namlulu tabancasını yukarı kaldırarak, çelik kancasının üzerine koymuştu. Şimdi fren kulübesinde yatan Scaramanga'nın üzerinde ayakta duruyordu. Birden Bond'un omuzu şiddetle yanmaya başladı. Hiç umulmadık bir anda gelen bu desteğin verdiği rahatlamayla öfkeli öfkeli haykırdı:

— Yerin dibine gir emi Leiter. Ne diye daha önce görünmedin? Yaralanmış olabilirdim.

Leiter bir kahkaha attı.

— Nerde o günler? Şimdi beni dinle aynasız. Atlamaya hazır ol. Ne kadar oyalanırsan dönüşte o kadar yol yürüyeceksin. Ben bir süre bu heriflerle birlikte kalmak zorundayım. Onları Yeşil Liman'da polise teslim edeceğim.

Bunun yalan olduğunu ifade için de başıyla hafif bir işaret yaptı.

— Şimdi yollan bakalım. Aşağısı bataklıktır. Pis pis de kokar biraz. Neyse, geri dönünce kolonyayla friksiyon yaparız sana. Meraklanma hiç. Tamam mı?

Tren ufak bir boğaza girdi, tekerleklerin sesi derin bir uğultuya dönüştü. Bond ileri baktı. Portakal Nehri Köprüsü'nün bir örümcek ağını andıran demir karkası çok ilerilerde belirmişti. Hâlâ düdüğünü tiz çığlıklarla öttürmeye devam eden trenin istimi zayıflıyordu. Kilometre sayacı 27'yi gösteriyordu. Bond, başını eğip yerde yatan ölü Rastafari'ye baktı. Çocuklu-

ğundan beri şekerkamışı yemekten uçları bilenmiş simsiyah dişleri vardı. Bond hızla tentenin altına baktı. Hendriks'in oturduğu yere göçmüş olan vücudu, trenin hareketiyle ağır ağır bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Cesedi bile çok antipatikti. Hemen onun gerisindeki koltukta oturan Gengerella'nın başı da Leiter'in bir kurşunuyla parçalanmış, suratı da darmadağın olmuştu. Hemen o tarafta onun gerisinde oturan üç gangster de kırbaçlanmış bir hayvanın bakışlarıyla Bond'a baktılar. Hiç beklememişlerdi bunu. Tatil yapmak niyetiyle çıkmışlardı bu sefere. Sırtlarındaki kalipso gümlekleriyle çok komik bir görünüşleri vardı. Yenilmez Scaramanga eğlenceye gidiyoruz demişti. Daha birkaç dakika öncesine kadar altın tabancasıyla da doğrulamıştı bu sözlerini. Şimdi ise her şey birdenbire değişivermişti. Büyük bir şeyh öldüğü zaman arapların dedikleri gibi artık kimse korunamaz olmuştu. "Gölge kalmamıştı başlarının üzerinde artık."Cepheden ve geriden tabanca namlularının tehdidi altındaydılar. Tren de o güne kadar hiç bilmedikleri bir yere doğru yol alıyordu. Lokomotifin düdüğü tekrar öttü. Güneş yakıyordu. Büyük bataklığın pis kokusu da genizlerini kavurup duruyordu. Burası yabancı bir ülkeydi. Kötü haberlerdi bunlar. Gerçekten de çok kötü. Turun şefi onları terketmişti. İçlerinden ikisi ölmüştü. Tabancalarının yerinde yeller esiyordu. Beyaz ayıları andıran sert bakışlı çehreler şaşkınca Bond'a bakıyordu. Louie Paradise'nin sesi korktuğu için çok az çıkıyordu.

— Bizi bu beladan kurtarırsanız, bir milyon dolar veririm size. Anamın başı üstüne yemin ederim, bir milyon.

Sam Binion ile Hal Garfinkel'in yüzleri de aydınlandı. Bir ümit ışığı belirmişti.

— Bizden de birer milyon.

— Benden de. Evladımın başı üstüne yemin ederim.

Felix Leiter'in sesi öfkeyle kükredi. Biraz da telaşla:

— Atla diyorum sana James, atla! dedi.

James Bond, sarı tentenin altından gelen seslere kulak vermeden, lokomotifin içinde doğruldu. Bu adamlar, kendisini öldürülürken seyretmek istemişlerdi. Onu bizzat öldürmeye bile hazırlanmışlardı. Bu işi kaç kez yapmışlardı acaba? Bond, lokomotifin merdiveninden indi, en alt basamakta durdu, uygun anı bekledi, sonra demiryolundan açığa pis bataklığa atladı.

Çamurun içine düştüğü anda müthiş bir koku yayıldı. Aynı anda bir kuş tiz bir çığlıkla havalandı, fundalıkların arasında kayboldu. James Bond, çamurun içinden toprağın daha sert olduğu kıyıya doğru yürüdü. Omuzu şimdi daha çok sancımaya başlamıştı. Diz çöktü ve alabildiğine kustu.

Başını kaldırdığı zaman, Leiter'in trenden atladığını gördü. Tren o anda, iki yüz metre kadar uzaktaydı. Çok kötü bir şekilde düşmüştü. Yerden kalkamadı. Sonra trenin büyük demir köprüye varmasına beş on metre kala, bir kişi daha atladı. Uzun boylu, çikolata rengi elbiseli biri. Hiç şüphe yoktu. Scaramanga idi atlayan. Bond, küfretti. Ne diye o herifin kafasına işini bitirecek bir kurşun daha sıkmamıştı Leiter? İş yine bitmemişti. Sadece deste karıştırılmıştı o kadar. Son elin bundan sonra oynanması gerekiyordu.

Makinistsiz trenin çığlık çığlığa gidişi köprünün traversleri üzerine girdiği anda bir uğultu halini aldı. Bond trenin istiminin ne zaman tükeneceğini düşünerek baktı ardından. İçindeki üç gangster ne yapacaklardı şimdi? Trenden atlayıp tepelere mi kaçacaklardı? Trene hakim olup Yeşil Liman'a giderek orada Thun-

derbird'e atlayıp karşıya, Küba'ya mı geçeceklerdi? Kafasını kurcalayan bu soruların cevaplarını hemen öğrendi. Lokomotif köprünün orta yerine geldiği anda birdenbire şahlanan bir aygır gibi arka tekerlekleri üzerinde dikiliverdi. Aynı anda korkunç bir gök gürültüsü duyuldu. Köprüden muazzam bir alev sütunu yükseldi, köprü orta yerinden kırılmış gibi aşağı doğru bel verdi. Demir parçaları iki yana uçtu, ana karkasın demirleri çökerek ağır ağır suya eğilirken kulakları sağır eden bir çatırtı oldu. Kırık bir oyuncaktan farksız hale gelen o güzelim tren, köprünün ortasında açılmış çukurdan aşağı uçarak nehre yuvarlandı.

Etrafa sinir bozucu bir sessizlik çöktü. Bond'un arka taraflarında bir yerde, gürültüyle uyanmış bir kurbağa ötmeye başladı. Dört beyaz balıkçıl kuşu dalarak nehre çökmüş enkazın üzerinden uçtular. Uzaklarda, gökte siyah benekler belirdi, sonra bu benekler tembel tembel daireler çizerek yaklaştılar. Akbabaların altıncı hissi çok uzaklardan duydukları bu patlamanın karınlarını doyurmalarına fırsat verecek bir felaket olduğunu haber vermişti. Güneş gümüş rayları kıyasıya kavuruyor, Bond'un uzandığı yerden birkaç metre ileride bir grup sarı kelebek dans edercesine uçuyorlardı. Bond ayağa kalkarak demiryolundan ağır ağır köprüye yürümeye başladı. Önce Felix Leiter'in sonra da kaçan Scaramanga'nın ardından gidecekti.

Leiter boylu boyunca pis çamurların içinde yatıyordu. Sol bacağı korkunç bir şekilde kırılıp yana dönmüştü. Bond yanı başında eğildi, susması için parmağını dudaklarına götürdü. Leiter'in başucunda diz çöktü, sonra hafifçe:

— Şu anda senin için fazla bir şey yapamam dostum, dedi. Sana bir mermi vereyim. Onu ağzına alıp

dişini sık. Bir de şöyle gölgelik bir yere çekeyim seni. Çok geçmeden bu taraflara gelen biri olur. Benim o hergelenin peşine düşmem gerekiyor. Şuralarda, köprü civarında bir yerlerde olmalı. Nasıl oldu da onu öldü sandın?

Leiter bacağının acısından çok, kendi kendine içerlediği için inledi.

— Her yer kan revan içindeydi, dedi.

Kenetlenmiş dişlerinin arasından zorlukla:

— Gömleği kandan görünmüyordu, dedi. Gözleri kapalıydı. Ölmediyse bile nasıl olsa biraz sonra ötekilerle birlikte köprüde havaya uçacak diye düşündüm.

Hafifçe gülümsedi.

— Nasıl buldun o Kwai Köprüsü numaramı? Becerebildim mi?

Bond "seni kutlarım" gibilerden baş parmağını kaldırdı.

— Tam zafer bayramı şenliklerindeki gibi. Eminim ki timsahlar şu anda ziyafet masasına oturmak üzereler. Ama o Tanrının belası manken yok mu? Ne kadar bozuldum, bilemezsin. Onu da sen mi koydun oraya?

— Tabii, ama affedersin James. Bay S. söyledi onu oraya koymamı. Bu sabah köprüye gelmek için bahane arıyordum. Bu yüzden işime de geldi. Ama sevgilinin sarışın olduğunu düşünmemiştim. Onun numarasını da yutacağın hiç aklıma gelmemişti.

— Kafasızlık benimki tabii. Belki de dün gece otelden çıkınca Mary'yi yakalamış olabileceklerini düşündüm. Neyse, kendini biraz toparla bakayım. Al şu mermiyi de ucundaki çekirdeği ısır. Masal kitaplarında mermi ısırmanın acıya dayanmayı kolaylaştırdığını söylerler. Şimdi canın epey yanacak ama burada kalamazsın, seni gölgeye çekmem gerekiyor.

Bond Leiter'i koltuk altlarından kavradı, mümkün olduğu kadar dikkatli davranarak gölgeye çekti. Acıdan Leiter'in yüzünden şıpır şıpır ter akıyordu. Bond adamın sırtını fundalığın köküne dayadı. Leiter derin derin inledi, sonra başı geriye doğru düştü. Bond bir süre başını öne eğerek düşünceli düşünceli ona baktı. Aslında Leiter için bu şartlarda olabilecek en iyi şey, bayılmasıydı. Leiter'in pantolon kemerinin altındaki tabancasını aldı, onu sağlam olan sol elinin yanına koydu. Bond'un başı Scaramanga ile yeniden derde girebilirdi. Bond'un hesabını gördükten sonra Scaramanga Felix'i de temizlemeye gelecekti.

James Bond bir fundalık köküne takılarak sendeledi, düşmemek için sağ elini fundalığa doğru uzattı, tutunamadı, tekrar tökezledi, paldır küldür düştü. Çıkan gürültünün derecesini anlamaya çalışarak bir saniye bulunduğu yerde kaldı.

Köprüye belki de yüz metre daha vardı. Bond'un sol tarafında, bataklık daha seyrekleşmiş, siyah çamur kurumuş, çatlamıştı. Fakat etrafta hâlâ yumuşak yerler vardı. Bond gömleğinin beyaz rengini gizlemek için ceketinin yakasını kaldırdı. Demiryolu boyunca yirmi metre daha ilerledi sonra sola, bataklığın içine saptı. Fundaların köklerine yakın basarak yürüyünce ilerlemek hiç de zor olmuyordu. Hiç olmazsa etrafta ayak altında hışırdayacak kuru yapraklar,dallar falan yoktu. Mümkün olduğu kadar nehre paralel bir yolu izlemeye çalışıyordu. Fakat zaman zaman yoğun fundalıklarla çalıların etrafını dolanması gerekiyordu. Ve yönünü ancak ayak altındaki çamurun kuruluğuna ve nehre doğru arazinin hafif bir eğimle yükselmesine bakarak saptayabiliyordu. En küçük bir sesi bile duyabilmek için kulak kesilmişti. Gözlerini bütün dikkatiyle kısarak ilerideki yeşillikleri tarıyordu. Burada zemin yer yer pavurya kabuklarıyla doluydu. Sivrisinek-

ler, kum sinekleri Bond'a saldırmaya başladılar. Bond ses yapmaktan çekindiği için ısırdıkları yere hızla vuramıyor, sadece mendiliyle hafifçe dokunuyordu. Çok geçmeden mendili kan ve terle sırılsıklam olmuştu.

Bond bataklığın içine doğru iki yüz metre kadar girdiğini tahmin ediyordu ki, birden kulağına kesik bir öksürük sesi keldi.

XV. BÖLÜM

PAVURYA ETİ

Ses yirmi metre kadar ileriden nehir tarafından gelmişti. Bond diz çöktü, sırf dikkat kesilmişti. Beş dakika bekledi. Öksürük sesini ikinci kez duymayınca, tabancası dişlerinin arasında sessizce emeklemeye başladı.

Adamı kurumuş ve yüzeyi çatlamış siyah çamurlu bir açıklıkta gördü. Nefesini kontrol etmeye çalışarak olduğu yerde kalakaldı.

Scaramanga sırtını bir bataklık fundasına vermiş, boylu boyunca yatıyordu. Şapkasıyla tabanca kılıfı gitmiş, elbisesinin sağ yanı kıpkırmızı kan olmuştu. Kanlı kumaşın üzerinde böcekler kaynaşıyordu. Fakat son derece canlı olan gözleri, iradesine tamamen hakim olduğunu ortaya koyuyordu. Gözleriyle belli aralıklarla çevresini tarıyordu. Elleri iki yanındaki fundalığın kökleri üzerindeydi. Yakınında tabancaya benzer bir şey de yoktu.

Scaramanga'nın yüz hatları birden koku almış bir tazı gibi geriliverdi. Etrafı tarayan bakışları sabitleşti. Bond onun dikkatini neyin çektiğini göremiyordu. Sonra açıklık alanın kenarındaki alacalı gölgelikte

bir şey kımıldadı. Sırtında siyah ve kahverengi desenleri bulunan çok güzel, kocaman bir yılan çamurun üzerinden adama doğru kararlı zikzaklar yaparak ilerlemeye başladı.

Bond büyülenmişti adeta. Bu galiba Epicrates familyasından büyük bir boa yılanıydı. Hayvanı Scaramanga'ya çeken herhalde kan kokusu olmuştu. Aşağı yukarı bir buçuk metre boyunda zararsız bir yılandı. Acaba Scaramanga da bunu biliyor muydu? Yüzünün ifadesi değişmemişti, fakat sağ eliyle pantolonunun paçasını farkettirmeden yukarıya çekmiş, kısa Teksas çizmesinin yan tarafından ince uzun bir hançer çıkarmıştı. Bıçağı midesinin üzerinde sustalı çakı gibi tutarak hazır bekledi. Yılan adamdan birkaç karış ötede bir an durdu, avını son bir kez süzmek için kafasını kaldırdı. Çatallı dili ağzından dışarı fırladı, sonra başı yukarıda ağır ağır ilerlemeye başladı.

Scaramanga'nın yüz ifadesi hiç değişmedi. Yalnız gözleri iki çizgi halini almıştı. Yılan bacağının üzerinden yavaş yavaş terden ıslanmış gömleğine doğru kaydı. Scaramanga yılan midesinin üzerindeyken beynini hançeriyle darmadağın etti. Kafasından hançerle yere çakmasına rağmen hâlâ çırpınmaya devam ediyordu.

Boa yılanının ölüm çırpınışları yavaş yavaş kesildi, nihayet tamamen durdu. Scaramanga yine de çok dikkatli hareket ediyordu. Elini boylu boyunca üzerinden geçirdi. Sadece kuyruğunun ucu yeri hafifçe kırbaçladı. O zaman Scaramanga hançeri çıkarıp kafasını kesti. Bir an düşündükten sonra onu pavurya yuvasının ağzına doğru attı. Bir pavuryanın yuvadan çıkıp kafayı kapmasını bekledi. Ama nafile. Yılan kafasının yere düştüğü anda saçtığı kokunun pavuryalar için çok iştah açıcı olduğu kesindi. Yine de tedbirli hayvanlar oldukları için meydana çıkmayacak, birkaç da-

kika kadar toprak altında bekleyeceklerdi.

Çalılıklar içinde diz çökmüş olan Bond olup bitenleri en küçük ayrıntısına kadar dikkatle gözledi. Scaramanga'nın her hareketi adamın ne kadar diri olduğunu gösteriyordu. Yılanı yakalayışındaki çeviklik ve ustalık, adamın bunca kan kaybına rağmen hâlâ son derece tehlikeli bir düşman olduğunun kanıtıydı.

İşini başarılı bir şekilde bitirmiş olan Scaramanga duruşunu hafifçe değiştirdi, bir kez daha bulunduğu açıklığı çeviren çalılıkları bakışlarıyla dikkatle taramaya başladı. Scaramanga'nın bakışları Bond'un bulunduğu yeri de kuşkusuz gözlerle tarayıp geçerken, Bond elbisesinin koyu renk oluşuna bir kere daha şükretti.

Scaramanga halinden memnun, yılanın hareketsiz vücudunu kaldırdı, karnının üzerine enlemesine serdi, sonra alt tarafından ta anüs deliğine kadar dikkatle boylamasına yardı. Sonra baş taraftan deriyi kavrayıp, elindeki hançeri bir cerrah ustalığıyla kullanarak etten sıyırdı. Yılanın istemediği parçalarını pavurya deliklerine fırlattı, her parçayı atışında da bu zengin sofrasından kimse gelip bir lokma almaya tenezzül etmediği için öfkeleniyordu. Yemek hazır olunca, Scaramanga etrafını çeviren çalılığı bir kez daha bakışlarıyla kolaçan etti, sonra gayet dikkatle öksürdü ve avucunun içine tükürdü. Bir an avucunun içindekini inceledi sonra yan tarafa fırlattı. Balgam siyah zemin üzerinde parlak pembe bir çizgi çizmişti sanki. Öksürüğe rağmen adam hâlâ çok fazla yorulmamış gibiydi. Bond bir tahminde bulundu: Attığı kurşun Scaramanga'nın göğsünün sağ tarafına gelmiş ve akciğerini kıl payıyla yalayarak geçmiş olmalıydı. Bir kanama vardı ve Scaramanga ancak hastanede kurtarılacak gibiydi, fakat kanlı gömleğinden her şey olduğu gibi anlaşılmıyordu.

Scaramanga durumundan hoşnut bir halde yılanın etini dişledi, sonra aç bir hayvan gibi yemeğe başladı.

Bond'a bir an öyle geldi ki, gizlendiği yerden açığa çıksa, Scaramanga bir köpek gibi ona dişlerini göstererek kudurmuşçasına hırlayacaktı. Dizleri üzerine çöktüğü yerden sessizce doğruldu, tabancasını çıkardı, gözlerini Scaramanga'nın elinden ayırmadan ufak açıklık alanın ortasına doğru yürüdü.

Bond yanılmıştı. Scaramanga köpek gibi hırlamadı. Dişlerini de göstermedi. Başını yediği yılandan pek kaldırmadı bile. Ağzı et doluyken:

— Çok uzun sürdü gelişin, dedi. Ziyafete buyurmaz mısın?

— Hayır, teşekkür ederim. Yılan etini şiş olarak ve tereyağlı tercih ederim. Sen yemene bak. İki elinin de dolu olması işime gelir.

Scaramanga dişlerini sıkarak sırıttı. Eliyle kanlı gömleğine doğru bir hareket yaptı.

— Son dakikalarını yaşayan bir insandan mı korkuyorsun? Ne kadar da nazlısın.

— Son dakikalarını yaşayan adam biraz önce o yılanı pek ustaca hakladı.

Scaramanga ceketinin düğmelerini çözmeye başlayınca Bond:

— Kımıldama, dedi. Hızlı hareket yapmak yok. Yalnız kemerini, koltuk altlarını göreyim, baldırlarının dış ve iç taraflarını da şöyle dikkatle bir yokla bakalım. Üzerini kendim aramak isterdim ama yılanın başına gelenlerin benim başıma da gelmesini istemem doğrusu. Hazır bu konuyu açmışken unutmayayım, o bıçağı da şu ağaçların arasına fırlat bakalım. Fırlat dedim sana! Bana atmaya da sakın kalkışma. İşaret parmağım bugün çok kaşınıyor. Kendi başına buyruk iş yapmak için yanıyor. Böyle, davranmasını is-

temezsin değil mi?

Scaramanga bir bilek haraketiyle bıçağı havaya attı. Çelik parçası güneşin ışıkları altında topaç gibi döndü. Bond hemen yana çekildi. Bıçak bir saniye önce Bond'un durduğu yerde toprağa gömüldü ve dimdik kaldı. Scaramanga, kaba bir kahkaha attı. Kahkahası bitmeden de öksürüğü tuttu. Gerçekten çok mu acı çekiyordu acaba? Scaramanga tükürdü. Balgamı hafif kanlıydı. Belki de bir, iki kaburga kemiği kırılmıştı. Bu haliyle hastaneye kaldırılsa iki haftada taburcu olurdu. Scaramanga elindeki yılan parçasını bıraktı, Bond'un kendisine söylediklerini yaptı. Bütün bu süre içinde o her zamanki soğuk, küstah bakışlarını Bond'un yüzüne dikti. Sonra işini bitirdi, yılan parçasını tekrar aldı, kemirmeye başladı. Nihayet başını kaldırıp baktı.

— Memnun oldun mu şimdi? dedi.

— Aşağı yukarı.

Bond çömeldi. Tabancası da elindeydi.

— Şimdi konuşalım bakalım, dedi Bond. Korkarım fazla vaktin yok Scaramanga. Yolun sonu göründü. Dostlarımdan pek çoğunun canına kıydın. Seni öldürme emri aldım ve öldüreceğim. Fakat çok çabuk bitireceğim işimi. Senin Margesson'a yaptığın gibi değil. Hatırladın mı onu? Her iki dizinden ve dirseklerinden vurmuştun. Sonra da yerde sürünerek yürütmüş ve çizmelerini öptürmüştün ona. Bu işten o kadar keyiflenmiştin ki, Küba'daki dostlarına bir marifetmiş gibi böbürlene böbürlene anlatmıştın. Kulağımıza kadar geldi. Sadece merak ettiğim için soruyorum. Şimdiye kadar kaç adam öldürdün?

— Seninle birlikte elli olacak. Yuvarlak hesap.

Scaramanga yılanın belkemiği üzerindeki son et parçasını da yiyerek temizlemişti. Kemiği Bond'a doğru attı:

— Ye şunu da, bitir işini sokak serserisi. Amacın ağzımdan laf almaksa benden hiçbir şey öğrenemeyeceksin ve şunu da unutma, nice keskin nişancılara canlı hedef oldum ama, ben hayattayım hâlâ. Belki yüzde yüz sağlıklı sayılmam, fakat bugüne kadar bir tek İngilizin bile ağır yaralı, savunmasız bir adama ateş edip öldürdüğünü duymadım. O kadar cesaretleri yoktur. İkimiz burada oturacağız ve kurtarma ekipleri gelene kadar da sabırla bekleyeceğiz. Ondan sonra da seve seve çıkarım adalet huzuruna. Bana ne ceza verirler dersin ha?

— Önce başlangıç olarak Bay Rotkopf var. Kafasında senin o ünlü gümüş kurşunlarından biriyle otelin arkasındaki nehirde yatıyor.

— Kafasında senin bir kurşununla yatan Bay Hendriks'i de hesaba katarsak ikimizin öldürdükleri başabaş geliyor. Belki seninle birlikte yatarız bir süre delikte. Çok hoş olurdu değil mi? İspanyol kasabasındaki cezaevinin çok konforlu olduğunu söylüyorlar. Ne dersin? İçeriye bir kere girmeyi gör, sırtında bir keskiyle buluverirler leşini. Hem sırası gelmişken ben sorayım: Neler biliyorsun Rotkopf hakkında?

— Konuşmaları dinlemek için telefonlar içine koyduğun mikrofonlar sayesinde. Duruma bakılırsa bugünlerde dert üstüne dert geliyor başına Scaramanga. Otel için tuttuğun adamlarda hep yanıldın. Müdürlerinin ikisi de CIA'dandı. Bütün konuşmalarınız banda alındı. Bant da şu anda Washington yolunda olmalı. Ross'u öldürdüğün konusundaki ifaden de onda kayıtlı. Ne demek istediğimi anlıyor musun şimdi? Bu sefer ne taraftan baksan ayvayı yedin.

— Banda alınmış ifadeler Amerikan mahkemelerinde kanıt sayılmaz. Yine de ne demek istediğini anlıyorum aynasız. Hata dediğin, insanoğlu yanılsın diye yapılmıştır. Onun için anlaştık sayılır.

Al bir milyon dolarını da ödeşelim.

— Demin trende üç milyon dolar teklif ettiler.

— Ben iki katını vereceğim onun.

— Hayır, kusura bakma.

Bond ayağa kalktı. Arkasındaki sol eli, yapmak üzere olduğu şey yüzünden duyduğu dehşet duygusuyla kasıldı. Kendini zorlayarak Margesson'u, bu adamın öldürdüğü onca kişiyi ve zaaf gösterirse bundan sonra öldüreceklerini düşündü. Bu adam dünya yüzünde tek başına çalışan katillerin en beceriklisiydi. Şimdi James Bond onu temizlemek için de talimat almıştı. Haklamalıydı. İster yaralı durumda yatarken olsun, ister başka durumda.

— Herhangi bir kimseye yollanacak bir sözün var mı Scaramanga? diye sordu. Bir isteğin veya senden sonra bakılmasını istediğin bir kimse falan? Korkma, bunu benden başka kimse bilmeyecek.

Scaramanga o kaba kahkahasıyla güldü. Fakat dikkatle. Bu defa kahkahası kanlı bir öksürüğe de dönmedi.

— Sapına kadar bir İngiliz centilmenciğisin! Tam demin dediğim gibi. Sana kitaplarda yazıldığı gibi, tabancanı ver de beni beş dakika için kendi halime bırak desem kabul etmezsin herhalde, değil mi? Haklısın da yerden göğe kadar, oğlum haklısın. Tabancayı elime geçirdim mi, sürüne sürüne de olsa peşinden gider kafana arkadan bir kurşun patlatıveririm.

Gözleri hâlâ Bond'un gözlerinin ta içine dikilmişti.

Bond dikkatle süzdü onu. Scaramanga nasıl oluyor da birkaç dakikaya kadar öleceğini bildiği halde bozulmuyordu? Yoksa oynamaya hazırlandığı son bir numara mı vardı? Bir gizli silah falan mı? Oysa adam sırtını bir fundalık köküne dayamış, öylece duruyordu. Alnındaki ter de Bond'un alnındakilerden daha

azdı. James Bond on dakikadır kavuran güneşin altında açıklık alanın ortasında duruyordu. Oysa düşmanı fundalığın gölgesi altındaydı. Birdenbire bütün enerjisinin bacaklarından kara çamurun içine süzülüverdiğini hissetti. Enerjisiyle birlikte bütün kararlılığı da gidiyordu. Konuştu, sonra sesininin kaba çınlamasını duydu.

— Pekâlâ Scaramanga. Artık vakit geldi.

Tabancayı kaldırdı, namlusunu hedefi olan adama çevirdi, kabzasını iki eliyle birden kavradı.

— Elimden geldiği kadar çabuk bitireceğim bu işi.

Scaramanga bir elini kaldırdı. İlk defa olarak yüzünde hiçbir heyecan belirtisi yoktu.

— Pekâlâ ahbap, dedi.(Sesi inanılmayacak kadar canlıydı.)Ben katoliğim. Anlarsın. Bırak da son duamı edeyim bari. Kabul mü? Uzun sürmez, ondan sonra çekersin tetiği olur biter. Herkes ölecek bir gün nasıl olsa. Sen de sapına kadar erkeksin doğrusu. Bir talih oyunu bu. Attığım kurşun iki üç santim sağa gitseydi şu anda benim yerime sen ölmüş olacaktın. Değil mi? Şimdi şu duamı edebilir miyim, beyzadem?

James Bond indirdi silahını. Karşısındaki adama birkaç dakikalık fırsat verecekti. Daha fazla değil. Acı, sıcak, açlık,susuzluk bitirmişti Bond'u. Kendisinin de birkaç dakikaya kadar dayanamayıp oraya, sıcaktan çatlamış çamurun üzerine uzanıvermesi işten bile değildi. Biri kendini öldürmek istese rahatça öldürebilirdi o anda. Yine konuştu, kelimeler ağır ağır çıktı dudaklarının arasından.

— Sen işine bak Scaramanga. Ama bir dakika için.

— Sağolasın ahbap.

Scaramanga'nın elleri yüzüne gitti, gözlerini örttü. Sonra Latince mırıldanmaya başladı. Duası devam

etti uzun uzun. Bond adamın karşısında durmuş, tabancasını indirmiş Scaramanga'yı izlemeye çalışıyordu. Acı bir yandan, sıcak bir yandan dikkatini köreltmişti. Bunu bile başaramıyordu.

Scaramanga çaktırmadan sağ elini yüzünde gezdirdi ve kulağına götürdü. Latince duanın temposu hiç değişmiyordu. Adamı uyutmak için bire birdi.

Sonra birden başının arkasından minicik altın Derringer tabancısını kaptı ve ateşledi. James Bond, çenesine kroşe yemiş gibi fırıl fırıl döndü, yere düştü.

Scaramanga bir anda ayağa fırladı, kedi gibi seri hareket ediyordu. Demin attığı bıçağı yerden kaptığı gibi ileri doğru bir hamle yaptı.

Fakat James Bond yerde can veren bir hayvan gibi kıvrandı. Elindeki silah patladı. Tekrar, tekrar... tekrar... tekrar... beş kere. Sağ eliyle açılan yarasını tutmak isterken tabancası da yere düştü.

Koca adam ayakta kalakaldı, sonra başını kaldırıp koyu mavi göğe çevirdi gözlerini. Kasılı parmakları gevşedi, bıçak düştü. Delik deşik olmuş kalbi bir iki kere tekledi, tökezledi, sonra da durdu. Sırtüstü ağaç gibi devrildi Scaramanga.

Bir süre sonra pavuryalar deliklerinden çıkıp yılanın parçalarını kemirmeye başladılar. Büyük yem gece oluncaya kadar bekleyebilirdi nasıl olsa...

XVI. BÖLÜM

HİKÂYENİN SONU

İmha ekibinden son derece akıllı bir polis mağrur adımlarla demiryolundan nehrin kıyısına indi. Hiçbir Jamaikalı polis koşmaz. Çünkü koşan adamın hiçbir otoritesi kalmayacağı öğretilmiştir onlara. Şimdi doktorun yaptığı morfinle uykuda bulunan Felix Leiter, bataklıkta iyi bir adamın kötü bir adamı kovaladığını ve karşılıklı birbirlerine ateş edebileceklerini anlatmıştı. Felix Leiter daha açık bir şey söylememişti fakat Washington'da FBI'a mensup olduğunu -uygun bir yalandı bu- söylediği zaman imha ekibinden birkaç kişiyi de kendisiyle birlikte gelmeye iknaya çalışmış fakat başaramayınca da bileğine takılı copu külhanice sallayarak yola koyulmuştu.

Silahların uğultusu ve bataklık kuşlarının çığlık çığlığa havalanışı polise aradığı kişilerin nerede bulunduklarını aşağı yukarı göstermişti. Buraya çok uzak olmayan Negril'de doğmuştu ve çocukluğunda bu bataklıklarda dolaşmış, sapanıyla avlanmıştı. Hiçbir şeyden korkmazdı buranın. Nehir kıyısında kararlama saptadığı noktaya geldiği zaman sola dönüp bataklık fundalarının arasına girdi. Mavi siyah üniformasının

çalılar arasında dikkati çekeceğini bildiği için gizlenerek avına doğru yürümeye devam etti. Kendini korumak için hiçbir şeyi yoktu. Copundan ve polis öldürmenin idam cezası giymek olduğunu bilmekten başka. İnşallah, bunu her ikisi de biliyordu.

Bütün kuşlar kaçmış olduğu için ölü bir sessizlik vardı etrafta. Polis, tarla farelerinin ve diğer küçük hayvanların kaçarken bıraktıkları izlerin, gittiği yönde olduğunu farketmişti. Sonra pavuryaların tıkırtısını duydu ve ardından Scaramanga'nın gömleğinin parıltısını gördü. Gözetleyerek kulak kabarttı. Ne bir hareket, ne de ses vardı. O zaman azametle açıklığın ortasına doğru yürüdü, yerde yatan iki vücutla tabancalara baktı, cebinden nikel beylik düdüğünü çıkarttı, uzun uzun üç kere öttürdü ve bir çalılığın gölgesine çömeldi, rapor bloknotunu çıkardı, sabit kalemin ucunu tükürükleyerek harıl harıl yazmaya başladı.

*

**

Bir hafta sonra James Bond nihayet kendine geldi. Yeşil panjurlu bir odada yatıyordu. Su altındaydı. Tavanda ağır ağır dönen vantilatör de onu çiğneyip geçmek üzere olan bir geminin uskuruydu. Can havliyle çırpınıyordu. Ama nafile. Eli ayağı bağlanmış, bir zincirle denizin dibine demirlenmişti. Ciğerlerinin bütün gücüyle avazı çıktığı kadar bağırdı. Ama hemşire için fısıltı halinde bir iniltiydi bu çığlık. Hemen başucuna geldi Bond'un. Serin elini alnına koydu. Genç kadın nabzını saydığı sırada James Bond başını kaldırıp ona baktı. Demek deniz kızları böyle oluyordu. "Çok cicisin" diye mırıldandı, sonra onun kolları arasına yığıldı.

Hemşire hasta tabelasına nabız kaydını doksan beş olarak yazdı. Sonra aşağıya koğuş hemşiresine telefon etti. Loş aynaya baktı, "Çok Önemli Hasta"yı

tedavi ile görevli olan doktoru karşılamak için saçlarına çekidüzen verdi.

Edinburgh mezunu olan genç Jamaikalı doktor başhemşireyle birlikte geldi. Başhemşire de Kral Yedinci Edward Hastanesi'nden geçici olarak gelmişti. Doktor önce hemşirenin raporunu dinledi. Sonra Bond'un karyolasına gitti, zarif bir hareketle onun gözkapaklarını araladı. Koltuğunun altına bir derece koydu, bir eliyle de nabzını tuttu. Küçük odaya bir sessizlik çökmüştü. Dışarda, Kingston yolunda ise trafik vızır vızırdı.

Doktor Bond'un nabzını bıraktı ve dereceyi aldı. Rakamları tabelaya yazdı. Hemşire ona kapıyı açtı, üçü birden koridora çıktılar. Doktor başhemşireyle konuştu. Hemşirenin de konuşmayı dinlemesine izin verilmişti.

— İyileşecek ve hiçbir şeyi kalmayacak. Ateşi hayli düştü. Nabız biraz hızlı. Bu birden uyanmasının sonucu da olabilir. Antibiyotikleri azaltın. Bu konuda koğuş hemşiresiyle konuşurum. Dr. Macdonald pansuman için gelecek. Hasta birazdan yine uyanacaktır. İçecek bir şey isterse meyve suyu verin. Bir iki güne kadar sulu yiyecekler de yiyebilir. Kurtuluşu gerçekten mucize. Yediği kurşun iç organlara dokunmamış. Sadece adaleye zarar vermiş. O mermiyi o kadar zehirde yatırmışlar ki bir öküzü bile öldürürdü. Neyse ki Savannah La Mar'daki adam yaralıda yılan zehirlenmesi belirtileri görüp yüksek dozda serum yapmış. Ona bir teşekkür mektubu yollamalıyım. Bana bunu hatırlatın başhemşire. Adamın hayatını kurtardı. Fakat hiç olmazsa bir hafta daha ziyaretçi kabul edemeyecek. İyileşmeye başlamış olduğunu polise ve Yüksek Komiserlik'e bildirebilirsiniz. Kimdir, neyin nesidir bilmiyorum, fakat Londra onun yüzünden bizi sürekli sıkıştırıyor. Savunma Bakanlığı ile yakın-

dan ilişkisi olmalı. Şu andan itibaren Londra'dan arayıp hastanın sağlığı hakkında bilgi almak isteyenleri doğrudan doğruya Yüksek Komiserlik'e bağlayın. Hastaya biz değil, onlar bakıyorlar sanki.

Durakladı.

— Aklıma gelmişken sorayım, hastanın on iki numarada yatan arkadaşı ne durumda? Şu Amerikan Elçisi ile Washington'un hakkında durmadan soru sorup başımızı şişiren hasta! Benim listemde değil ama ikide bir durmadan Bay Bond'u görmek istediğini söyleyip duruyor.

Başhemşire:

— Kaval kemiği kırılmış, dedi. Fakat bir komplikasyon falan yok. Yalnız hemşirelere biraz fazlaca musallat. On güne kadar bastonla yürümeye başlar. Polisle görüştü bile. Bana kalırsa bu hastalar geçen gün Gleaner'de okuduğunuz o olayla ilgili. Şu Yeşil Ada Limanı yakınlarındaki çöken köprüde ölen Amerikan turistlerile... Fakat soruşturmayı bizzat Yüksek Komiser yürütüyor. Gleaner'deki hikâye de çok yetersizdi zaten.

Doktor gülümsedi.

— Kimsenin bir şey söylediği yok. Söylemedikleri de bir bakıma iyi. Onları dinleyecek vaktim yok. Neyse, teşekkür ederim başhemşire. Ben gideyim, Yarımağaç yolunda birkaç araba birbirine girmiş. Ambülanslar neredeyse gelir.

Telaşla uzaklaştı. Başhemşire de kendi işine gitti. Konuşmalardan bayağı heyecanlanmış olan hemşire yavaşça yeşil panjurlu odaya döndü. Doktorun indirdiği çarşafın kenarını tekrar yukarı çekip Bond'un çıplak omuzunu örttü. Sonra karyolanın ayak ucundaki sandalyesine döndü ve oturup Ebony dergisini okumaya başladı.

*
**

On gün sonraydı. Küçük oda tıklım tıklım dolmuştu. Bir sürü yastık arasında doğrulup oturmuş olan James Bond odada toplanmış değişik rütbeli resmi kişilerin arasında bayağı keyiflenmişti. Sol tarafında siyah üniforması, gümüş apoletleri ve sırmalarıyla Polis Müdürü duruyordu. Sağında ise saygılı tavırlarıyla bir zabıt kâtibi ve resmi elbisesiyle bir Yüksek Mahkeme yargıcı... Koltuk değnekleriyle gezen Felixs Leiter'in oldukça saygı gösterdiği bu adamı Washington'dan gelen "Albay Bannister" diye tanıştırmışlardı, C istasyonu şefi olan ve uçakla Londra'dan gelen Alec Hill adında sakin bir devlet memuru da kapının yanında duruyor ve hayranlık dolu bakışlarını Bond'dan ayırmıyordu. Soruşturmanın zabıtlarını tutacak olan kişi de Mary Goodnight idi. Mary'nin bir başka görevi ve yetkisi ise, Bond'da herhangi bir yorgunluk belirtisi gördüğü anda toplantıya son vermekti. Bu yetkiyi başhemşireden almıştı. Mary steno bloknotunu dizlerinin üzerinde, karyolanın başucunda kuzu gibi oturuyordu. Fakat Bond hiçbir bezginlik hissetmiyordu. Bütün bu insanları görmekten ve tekrar hayata dönmüş olmaktan dolayı çok neşeliydi. Kendisini üzen tek şey Felix Leiter'i görememiş olmasıydı. Birlikte ifadelerini karşılaştıramamışlardı. Ayrıca kendisine, bu soruşturma sırasında hiçbir yasal vekilin bulunmasına gerek olmadığı Yüksek Komiserlik tarafından kibarca hatırlatılmıştı.

Polis Müdürü söze başlamak istediğini ifade etmek istercesine öksürerek:

— Binbaşı Bond, dedi. Bugün burada yaptığımız toplantı, daha çok bir formalite gereğidir. Bu toplantı Başbakan'ın talimatı ve doktorunuzun onayıyla düzenlendi. Adada ve ada dışında birçok söylenti dolaşıyor. Başbakan Sir Alexander Bustamante de sadece

adaletin yerini bulması ve adanın adının temizlenmesi için bu söylentilere kesin bir şekilde son verilmesini istiyor. Bu nedenle toplantı Başbakanlık düzeyinde bir adli soruşturma niteliğindedir. Sonuçlar tatmin edici olduğu takdirde başka hiçbir yasal işleme gerek kalmayacağını bütün kalbimizle umut ediyoruz. Anlıyorsunuz değil mi?

Bond hiçbir şey anlamadığı halde, "evet" dedi.

Polis Müdürü ağdalı bir üslupla:

— Şimdi, diye söze başladı. Bizce saptanan gerçekler şunlardan ibarettir: Geçenlerde Westmoreland bölgesindeki Thunderbird Oteli'nde, dünyaca isim yapmış bir grup azılı yabancı gangster olarak tanımlayabileceğimiz kimseler bir toplantı yaptılar. Bu toplantıya katılanlara Sovyet Gizli Servisi, Mafya ve Küba Gizli Polisi'nin temsilcisi de dahildi. Bu toplantının amacı, söz aramızda, şekerkamışı endüstrisiyle ilgili belli başlı Jamaika tesislerine sabotajlar yapmak, adada esrar elde edilen hintkenevirinin geniş çapta yetiştirilmesini teşvik etmek, çıkarılacak esrarı ihraç amacıyla satın almak, adada gangsterler yönetiminde kumarhaneler açılması için önemli bir Jamaikalı yöneticiye rüşvet yedirmek, Jamaika'da düzen ve güvenliğe aykırı birçok faaliyette bulunmak ve adanın ismini lekelemekti. Bu anlattıklarımda herhangi bir hata filan yok, değil mi binbaşım?

Bond bu defa daha rahat bir ifadeyle "hayır" dedi.

— Şimdi, diye devam etti Polis Müdürü. Bu grubun emelleri Jamaika Polisi'nin Cinayet Soruşturma Bürosu tarafından öğrenildi ve yapılması tasarlanan toplantıya ait bütün bilgiler bir dosya halinde düzenlenerek bizzat tarafımdan Başbakan'a sunuldu. Doğal olarak bu sırada gizliliğe son derece dikkat edildi. O zaman bu toplantının ne şekilde izlenebileceği ve bu

azılı gangsterlerin niyetlerinin öğrenilmesi için aralarına ne şekilde sızılabileceği konusunda bir karar verilmesi gerekti. İngiltere ve ABD de dahil,dost ülkeler bu olayla ilgili oldukları için İngiliz Savunma Bakanlığı'nın ve Amerikan Merkezi İstihbarat Örgütü'nün temsilcileriyle gizli görüşmeler yapıldı. Bunların sonucunda siz, Bay Nicholson ve Bay Leiter karşılığında hiçbir şey talep etmeksizin emrimize verildiniz. Jamaika toprakları üzerinde düzenlenen bu canice girişimlere engel olmak için Jamaika Hükümeti'ne yardımcı olacaktınız.

Polis Müdürü durakladı. Durumu doğru bir şekilde özetleyip özetlemediğini anlamak için odada bulunanlara şöyle bir göz gezdirdi. Bond, Felix Leiter'in odadaki diğer kişilerle birlikte "evet" diye işaret ettiklerini farketti.

Bond gülümsedi. Nihayet kavramıştı durumu. O da onayladığını belirtmek için başını salladı.

Polis Müdürü:

— Yine aynı şekilde, diye devam etti: Bay Bond, Bay Nicholson ve Bay Leiter Jamaika Cinayet Soruşturma Bürosu'nun emri altında ve onunla sıkı işbirliği içinde görevlerini kusursuzca başardılar. Gangsterlerin gerçek amaçları ortaya çıkarıldı. Fakat ne yazık ki, bu arada Jamaika Polisinin kontrolü altındaki ajanlardan birinin kimliği ortaya çıktı. Bunun üzerine gangsterlerle ajanlar arasında silahlı çatışma oldu. Bu sırada aşağıda isimleri yazılı caniler -burada bir liste olacak- Bay Leiter'in Lucea - Yeşil Ada Limanı demiryolu üzerindeki Portakal Nehri Köprüsü'nü başarılı bir şekilde tahrip etmesiyle öldürüldüler. Ancak Jamaika kontrolünde bulunan ajanlardan ikisi bu sırada ciddi yaralar aldılar. Bu hastalar halen Memorial Hastanesi'nde nekahet devrelerini geçiriyorlar. Geriye bu olaylarda yararlılığı

görülen ve son çarpışma yerine ilk varan Negril devriyelerinden Polis Percival Sampson ile yaralılara ilk yardımları yapan Dr. Lister Smith'in isimlerinin anılması kalıyor. Başbakan Sir Alexander Bustamante'nin talimatıyla yukarıdaki konular Bay Felix Leiter'in de huzurunda Binbaşı Bond'un başucunda adli bir soruşturma konusu oldu ve sözü geçen noktaların doğruluğu saptandı. Bu konuları aynı zamanda Yüksek Mahkeme Üyesi Yargıç Morris Gargill huzurunda bir kere daha tasdik ve teyid ederiz.

Polis Müdürü'nün bu ağız kalabalığını bitirmekten bayağı rahatladığı görülüyordu. Işıl ışıl gözlerle Bond'a baktı ve ona, mühürlü bir paket verdi. Onun bir benzerini Felix Leiter'e, bir diğerini de Albay Bannister'e verdi.

— Şimdi geriye sadece, diye başladı cümlesine, İngiliz vatandaşı Binbaşı Bond'a, Amerika vatandaşı Bay Felix Leiter'e ve Amerikan vatandaşı Bay Nick Nicholson'a da gıyabında, Bağımsız Jamaika Polis Madalyası'nı vermek işi kalıyor.

İçerdekiler hafifçe alkışladılar. Ötekiler alkışlamayı bıraktıktan sonra da Mary Goodnight bir süre daha el çırpmaya devam etti. Sonra birdenbire sadece kendisinin alkışladığını farketti ve fena halde kızardı.

James Bond ile Felix Leiter teşekkürlerini kekeleyerek ifade ettiler. Yargıç Gargill ayağa kalktı ve gayet resmi bir ses tonuyla Bond'a ve Leiter'e sırayla sordu.

— İfade edilen tarihler arasında vuku bulduğu bildirilen olaylar doğru ve gerçeğin ifadesi midir?

Bond:

— Evet, öyledir, dedi.

Felix Leiter de hararetle:

— Evet, doğru ve gerçeğin tam ifadesidir sayın yargıcım, diye cevapladı.

Yargıç selam verdikten sonra Bond dışında hepsi ayağa kalktılar. Bond sadece başını önüne eğmekle yetindi.

— Öyleyse bu soruşturmanın sona ermiş olduğunu beyan ederim.

Yargıç Mary Goodnight'a döndü:

— Tuttuğunuz zabıtları tanıklar huzurunda imzalatır ve bana yollarsanız size son derece minnettar kalırım. Çok teşekkür ederim.

Durup gülümsedi.

— Kopyalı olarak lütfen. Bir sakıncası yoksa tabii.

— Hiç şüphesiz sayın yargıcım.

Mary Goodnight Bond'a bir göz attı.

— Şimdi beni mazur görürseniz, hastanın dinlenmeye ihtiyacı var. Başhemşire kendisinin mutlaka dinlenmesi için özellikle...

Odadakiler Bond'a veda ettiler. Bond Leiter'i geri çağırdı. Mary Goodnight iki adamın özel olarak bir şeyler konuşmak istediğini anlamıştı.

— Bir dakikacık izin veriyorum, dedi.

Çıkıp kapıyı kapadı.

Leiter karyolanın ayak ucundan aşağı doğru eğildi. En kurnaz gülümsemesi vardı yüzünde:

— Doğrusu ne diyeceğimi bilemiyorum James, dedi. Hayatımda bu kadar ustalıkla yalan söylediğimi ve böyle karışık bir işin de bu kadar ustalıkla kapatıldığını görmedim. Her şey tereyağından kıl çeker gibi kolay oldu. Üstelik birer de madalya aldık.

Bond'un yaraları yeniden sancımaya başlamıştı. Acısını belli etmemek için gülümsedi. Leiter o gün öğleden sonra Jamaika'dan ayrılacaktı. Ona veda etmek istemiyordu Bond. Dostlarına çok değer verirdi ve Felix Leiter onun geçmişinde çok büyük bir yer tutardı.

— Scaramanga müthiş bir erkekti, dedi. Onu diri

diri ele geçirmeliydik. Belki de Tiffy denen kız gerçekten Edna Ana'ya gidip sağlam bir büyü yaptırdı ona. Çünkü Scaramanga gibisi ender gelir dünyaya.

Leiter hiç de aynı fikirde değildi:

— Sizler Rommel'lerden, Dönitz'lerden, Guderian'lardan söz ederken o ağızla konuşursunuz hep. Bir kez düşmanınızı yendiniz mi, hemen kahraman yaparsınız onları. Ben anlamıyorum bu işi. Düşman her zaman düşmandır benim kitabımda. Scaramanga'nın hayatta olmasını ve şu anda bu odada benim bulunduğum yerde olup o ünlü altın tabancasını sana yöneltmiş olmasını ister miydin? Bire bin koyarım ki, istemezdin. Budalalık etme James. Nefis bir iş yaptın. Haşarat imhası bu. Birinin çıkıp yapması gerek böyle işleri.

Leiter James Bond'un alnında birikmeye başlayan ter tanelerini görmüştü. Kapıya doğru sendeleyerek gitti, kapıyı açtı ve elini hafifçe kaldırarak vedalaştı. İki adam bir kerecik olsun el sıkışmamışlardı hayatlarında. Leiter koridorun sonuna doğru baktı:

— Tamamdır Bayan Goodnight, dedi. Başhemşireye söyleyin, tehlikeli hastalar listesinden çıkarsın onu. Ve bir iki hafta da benden uzak kalsın. Ne zaman onu görsem bir tarafımdan birkaç parça et kopuyor. Görünmeyen adam haline gelmeyi hiç istemem doğrusu.

Elini bir kere daha Bond'a doğru salladı, sonra topallayarak yürüdü, gitti.

Bond onun arkasından:

— Hey! Dur bir dakika koca serseri, diye bağırdı.

Fakat Leiter dönüp odaya girdiğinde enerjisi tükenmiş olan Bond tekrar kendinden geçmişti.

Mary Goodnight Leiter'i sessizce odadan çıkardı, sonra koşarak Bond'un durumunu kat hemşiresine bildirmeye gitti.

XVII. BÖLÜM

TELİN SONU

James Bond bir hafta sonra, bir koltukta oturuyordu. Beline bir havlu dolamış, Allen Dulles'in "Casusluk Sanatı" adlı kitabını okuyor ve kaderine küfredip duruyordu. Hastane onun için mucizeler yaratmıştı. Özellikle "Deniz Kızı" adını verdiği hemşire şeker gibiydi. Fakat bir an önce ayağa kalkıp oradan uzaklaşmak istiyordu. Saatine bir göz attı. Dört. Ziyaret saati. Mary az sonra gelirdi. İçinde birikmiş bütün öfkeyi ona boşaltıp rahatlayacaktı. Belki haksızlıktı bu, fakat hastane içinde ulaşabildiği kim varsa hepsini haşlamıştı. Mary de ateş sahası içine girdiğine göre talihine küssündü.

Mary Goodnight girdi kapıdan. Jamaika'nın bunaltıcı sıcağına rağmen bir gül goncası kadar tazeydi. Elinde daktiloya benzer bir şey vardı. Bond onu görür görmez üç X'li bir şifre makinesi olduğunu anlamıştı. Bu da ne oluyordu?

Bond onun sağlığı konusundaki sorularına huysuz cevap verdi.

— Ne halt etmeye getirdin bunu buraya? dedi sonra.

— "Çok gizli" kaydı taşıyan bir şifre geldi. Bizzat M.'den sana, dedi heyecanla. Otuz grup kadar var.

— Otuz grup mu? O hayırsız ihtiyar sadece tek kolumun çalıştığını bilmiyor mu? Haydi, haydi işbaşına Mary. Sen çözmeye başla bakalım. Gerçekten çok gizli bir şey varsa ben üstlenirim bu işi.

Mary Goodnight şaşalamıştı. "Çok gizli" kaydı önemliydi. Fakat Bond'un çenesi sinirden oynamaya başlamıştı bile. Bugün onunla hiç tartışılmazdı. Karyolanın kenarına oturdu, makineyi açtı ve çantasından da bir telgraf formu çıkardı. Steno bloknotunu makinenin yanı başına koydu. Günün şifre sinyalini - telin çekildiği tarih ve saati ifade eden karışık bir şifre grubu- saptarken kalemiyle kafasını kaşıdı. Merkez silindirin üzerindeki rakamları ve harfleri ayarlayıp makinenin kolunu döndürmeye başladı. Tamamlanıp çözülen her kelime makinenin dip tarafındaki ince uzun ekranda görülüyordu. Genç kız da bunları defterine yazıyordu.

James Bond onun yüzündeki ifadeyi inceledi. Gözlerinden memnun olduğu anlaşılıyordu. Birkaç dakika sonra çözülen ilk grubu okudu:

"007 İÇİN M.DEN ÖZEL ÇOK GİZLİDİR STOP SENİN VE EN YAKIN DOSTLARIMIZIN (CIA için kullanılan bir deyimdi bu) RAPORLARI ALINDI STOP AFERİN STOP SON DERECE GÜÇ VE TEHLİKELİ BİR İŞİ BENİ SON DERECE TEKRAR EDİYORUM SON DERECE MEMNUN EDECEK ŞEKİLDE BAŞARDIN STOP SAĞLIK DURUMUNDA BİR BOZUKLUK OLMADIĞINA EMİNİM (Bond öfkeyle burnundan soludu) STOP YENİ GÖREVLER İÇİN NE ZAMAN İŞBAŞI YAPACAKSIN?"

Mary Goodnight keyifli keyifli güldü.

— Onun hayatında kimseye bu kadar iltifat ettiğine tanık olmadım. Sen oldun mu James? Hele o SON DERECE kelimesinin tekrarına dikkat ettin mi? Müthiş bir şey bu.

Bond'un asık suratının düzelmesini sabırla bekledi.

Gerçekte Bond için için seviniyordu. Fakat duygularını belli etmek istemiyordu nedense. Mary bugün kendisini odasına kapatıp yatağa bağlayan kadın gardiyanlardan biriydi sadece. Dişlerini gıcırdatarak:

— İhtiyarın ağzından bu sözleri duymak gerçekten ilginç, dedi. Fakat istediği beni tekrar o yere batası masamın başında görmek. Hem sonra şu ana kadar okuduğum şeyler bir sürü laf. Ondan sonra ne diyor?

Küçük makine çalıştığı sırada sanki hiç ilgilenmiyormuş gibi kitabının sayfalarını çevirdi.

— Oh James! Mary Goodnight heyecanla patladı. Dur biraz, bitiriyorum hemen. Müthiş, müthiş bu.

Bond suratını ekşiterek:

— Biliyorum, dedi. Her iki haftada bir cuma günleri bedava öğle yemeği vaadi. M.nin özel tuvaletine girebilmek için anahtar. Delik deşik olmuş eski elbisemin yerine yeni bir takım elbise.

Fakat Mary Goodnight'ın heyecanı kendisine de bulaşmış olduğu için gözlerini makineye dikmişti. Ne diye bu kadar heyecanlanıyordu bu şaşkın da? Kendisi hesabına mı? Dikkatle süzdü kızı: Sırtında beyaz bir tişört, daracık bir etek. Bir bacağı dikkatle ötekine dolanmıştı. Çok kısa kesilmiş sarı saçlarının altında mutluluktan ışıl ışıl bir yüz vardı. Öyle bir genç kız ki, insan daima onu yanında görmek ister. Bir sekreter olarak mı? Ne olarak? Mary Goodnight gözleri ışıl ışıl döndü. Haftalardır olduğu gibi o soru yine cevapsız kaldı.

— Sen şimdi bunu dinle hele bir James. Çok rica

ederim, bana da öyle garip bakma.

Bond gülümsedi:

— Pekâlâ Mary, dedi. Devam et. İnşallah keyiften gerilirken dikişlerim patlamaz.

Kitabı kucağına bıraktı. Mary'nin yüzü aydınlandı. Ciddi bir ifadeyle:

— Hele şunu bir dinle, dedi.

Çok dikkatle okudu:

"YUKARIDA TEMAS EDİLEN DEĞERLİ HİZMETLERİNİZ VE BU HİZMETLERİN MÜTTEFİK AMAÇLARINA BELKİ DE SİZİN TAHMİN ETTİĞİNİZDEN ÇOK DAHA ÖNEMLİ YARDIMI NEDENİYLE VİRGÜL BAŞBAKAN SİZE DERHAL BİR ŞÖVALYELİK PAYESİ VERİLMESİ İÇİN MAJESTE KRALİÇE ELİZABETH'E BİR TEKLİF YAPACAK STOP BU NİŞANLA DA CHARLİE MİCHAEL GEORGE'UNUZUN ÖNÜNE BİR KATİE İLAVE EDİLECEKTİR"

James Bond bir kahkaha attı.

— Şu şifreciler de ne garip adamlar! Nişanı rumuzla KCMG diye ifade edeceklerine bir sürü isim sıralamışlar. Devam et Mary. Çok güzel.

"MAJESTELERİ BU PAYENİN VERİLMESİ KARARININ ÜZERİNE MÜHÜRÜNÜ BASMADAN ÖNCE PAYENİN VERİLECEĞİ KİŞİNİN O PAYEYİ KABUL EDİP ETMEYECEĞİ KONUSUNUN SORULMASI GELENEĞİ YERLEŞMİŞTİR STOP KABUL ETTİĞİNİZİN TEL İLE BİLDİRİLMESİNDEN SONRA ONAYINIZIN DERHAL BİR MEKTUPLA DOĞRULANMASI GEREKİR STOP BU ÖDÜLÜ DOĞAL OLARAK VE TAM ANLAMIYLA DESTEKLEDİĞİMİN BİLİNMESİNİ İSTERİM AYRICA SENİ KİŞİSEL OLARAK KUTLARIM TELİN SONU DEMİR YUMRUK"

James Bond yine duygularını saklamaya çalışa-

rak:

— Ne diye imzasını Demir Yumruk diye atar bilmem ki. Oysa İngilizcede kendi rumuzu için mükemmel bir kelime var. Herhalde bu rumuzu pek iddiasız buluyor. Gizli Servis işlerine bulaşmış herkes gibi o da romantik bir tip işte.

Mary Goodnight önüne bakmaya başladı. Bond'un bu tavrının yapay olduğunu, sevincini gizlemeyç çalıştığını biliyordu. Böyle bir şeyden gururlanmayacak kimse düşünemiyordu. Yeniden çalışmaya başlamaya hazır bir tavırla:

— Ehh, cevap telini hazırlayıp çekmemi istemez misin? Hazırlar, saat altıda dönerim. Herhalde o saatte de beni bırakırlar içeriye. Cevab telinin nasıl bir formülle yazılması gerektiği konusunda Yüksek Komiserlik'ten bilgi alırım.

James Bond mendiliyle alnını sildi. Tabii, memnun olmuştu. Fakat hepsinden önemlisi M.nin övgüleriydi. Üst tarafı o kadar önemli değildi kendisi için. Hiçbir zaman halkın malı olan bir insan olmamıştı. Olmaya hevesli değildi. İnsanın isminin önüne unvanların eklenmesine bir itirazı yoktu. Fakat her şeyden çok gölgede kalmaya önem verirdi. Gizlilik. Herkesin gözünde bilinmeyen kalmak. James Bond. Bu iki isim arasında bir orta isim yoktu asalet belirten. Lakin, anlamsız ve hiç kimsenin tanımadığı bir isim. Evet, Kraliyet Donanması'nda Yedek Özel Şube Binbaşısı idi, fakat rütbesini seyrek olarak yılda bir kez, iki sırayı bulan diğer madalyalarının nişan şeritleriyle birlikte, "Eskiler"in -Eski Gizli Servis elemanlarının kulübünün adı Çifte Yılan Kulübüydü- yıllık akşam yemeğine giderken takardı. O yemek de Blades Kulübü'nün ziyafet salonunda verilen sıkıcı bir gece olurdu. Bir zamanlar çok büyük cesaret ve yararlılık göstermiş yaşlı ajanlar orada eski zaferlerden konusurlardı. Giz-

li Servis'in eski mensupları, Kraliçe'nin içip içip sarhoş olduğu geceye ait hikâye türünden hatıraları da, hiçbir zaman tarih kitaplarına geçmeyeceğini bildikleri için, birer şişe Cockburn "12"nin başında masa arkadaşlarına anlatırlardı. Nişan barlarını ve CMG'sini de siyah kravatının altına yıllık partide "İhtiyarlar"a haz ve güven vermek amacıyla takardı. Balodan sonra May onları alır ve gelecek seneye kadar evin bir köşesine kaldırırdı.

James Bond bakışlarını kaçırarak Mary Goodnight'a:

— Mary bu bir emirdir, dedi. Hemen söyleyeceklerimi not et ve bu gece yolla bunu. Tamam mı? Başlangıç şöyle:

"DEMİR YUMRUK KİŞİYE ÖZEL ÇOK GİZLİ" (Bond bir an durdu)

"TELİNİZ ALINDI ÇOK MİNNETTARIZ STOP HASTANE YETKİLİLERİ LONDRA'YA GÖREVİMİN BAŞINA BİR AY SONRA DÖNEBİLECEĞİMİ BİLDİRDİLER STOP REFERANSINIZA GELİNCE BU PAYE BENİM İÇİN BİR ŞEREFTİR MAJESTE KRALİÇELERİNİN BU SADIK KULLARINA BAHŞETMEYİ UYGUN BULDUKLARI PAYE VE NİŞANI NAÇİZ DİLEKLERİMLE REDDİME MÜSAADE OLUNMASINI ÇOK RİCA EDERİM BU PAYEYİ NEDEN REDDETMEKTE OLDUĞUMU UYGUN BİR DİLLE KALEME ALARAK BAŞBAKAN'A BİLDİRİNİZ STOP ŞÖVALYELİĞİ REDDETMEMİN BAŞLICA NEDENİ ŞUDUR: BUNDAN SONRA OTEL VE LOKANTALARDA DAHA ŞİŞİRİLMİŞ HESAPLAR ÖDEMEK İSTEMİYORUM"

Mary Goodnight, dehşet içinde yazmayı kesti.

— Olmaz James, geri kalanı senin bileceğin iş, ama bu son cümleyi kesinlikle söyleyemezsin.

Bond başıyla onu onayladı.

— Sadece nasıl bir tepki göstereceğini anlamak istiyordum Mary. Pekâlâ,son STOP'tan sonraki kısmı yeniden yazalım, tamam mı?

"BEN ASLEN BİR İSKOÇ KÖYLÜSÜYÜM VE DAİMA BİR İSKOÇ KÖYLÜSÜ OLARAK KALMAKLA MUTLULUK DUYACAĞIM ŞUNU DA BİLİYORUM Kİ EFENDİM VİRGÜL NEDEN KÖYLÜ KALMAYI İSTEDİĞİMİ SİZ DE BİLİYORSUNUZ BU YÜZDEN HOŞGÖRÜ VE ANLAYIŞINIZA GÜVENİYORUM SATIRBAŞI TELİ DOĞRULAYAN MEKTUP DERHAL GÖNDERİLECEKTİR TELİN SONU SIFIR SIFIR YEDİ"

Mary Goodnight steno bloknotu hışımla kapadı. Canı sıkılmış bir halde başını salladı.

— Doğrusu bravo James, dedi. Yatıp uyusan da bu konudaki kararını yarın sabah versen daha iyi olmaz mıydı? Bugün sinirli ve aksi olduğunu içeri girer girmez anlamıştım zaten. Kararını yarına bıraksan belki fikrini değiştirirsin. Buckingam Sarayı'na gidip de Kraliçe ile Edinburgh Dükünü görmek ve şövalyelik payesini alırken kılıcı omuzunda hissederek Kraliçe'nin "Ayağa kalkınız Sir Şövalye" veya her ne diyecekse onu duymak istemez miydin?

Bond gülümsedi.

— Bu saydıklarının hepsini isterdim. Yeni ünvanımla birlikte ismimin rumuz halinde yazılması da, herhalde hoş bir şey olurdu. Hele hele bir İskoç için. Bir yerde kendimi tanıtırken dünyada Sir James Bond diyemem ve bir kere o payeyi alırsam, ondan sonra ne zaman aynanın karşısına geçsem kahkaha ile gülerim kendime. Benim harcım değil bu, Mary. Aklıma geldikçe bile tüylerim diken diken oluyor. M. nin beni anlayacağını biliyorum. Bu konularda tıpkı benim gibi düşünür. Her neyse, durum bu. Fikrimi falan da

değiştirecek değilim. Onun için bu teli derhal çekebilirsin. Akşama ben de bir mektup yazar teli doğrularım. Başka bir işimiz var mı?

— Bir tek şey var, James

Mary Goodnight başını eğdi. Sonra çekingen bir sesle sürdürdü konuşmasını.

— Başhemşire bu hafta sonunda hastaneden çıkabileceğini söylüyor. Fakat taburcu olduktan sonra da üç haftalık bir nekahet dönemi geçirmen gerekiyormuş. Herhangi bir yere gitmek gibi bir planın var mı? Bu dönemde de hastaneye yakın bir yerde bulunman gerekiyor.

— Hiçbir şey düşünmedim. Sen ne dersin?

— Bilmem, şey, benim Mona Barajı yamaçlarında küçük bir villam var James. (Sesinde telaşlı bir ifade belirdi.) Misafir odası da Kingston Limanı'na kuşbakışı bakıyor. Sonra yamaçta olduğu için de ev oldukça serindir. Benimle aynı banyoyu kullanmaya bir itirazın yoksa tabii.

Sözünün burasında iyice kızardı.

— Evde beni koruyacak bir dadım falan da yok. Bilirsin, Jamaika halkı aldırış etmez böyle şeylere.

Bond alaycı bir ifadeyle:

— Ne gibi şeylere? diye sordu.

— Aptal numarası yapma lütfen James. Biliyorsun, evli olmayan çiftlerin aynı evde oturmalarına falan.

— Ha, o biçim şeylere mi? Bana da çok pervasızca bir şey gibi geliyor. Sırası gelmişken sorayım, banyonun pembe fayansları, penceresinde de beyaz jaluziler var mı? Geceleri cibinlikli bir yatakta mı yatarsın?

Mary iyice şaşalamıştı.

— Evet ama nereden biliyorsun?

Bond cevap vermeyince Mary Goodnight devam etti.

— Sonra villa Liguanea Kulübü'ne de yakındır. Şimdilik gidip briç oynayabilirsin. Biraz daha iyileşince de golfe gidersin. Orada sohbet edecek birçok dost bulabilirsin. Tabii, evin yemeklerini de ben pişiririm. Düğmelerini falan da ben dikerim gerekirse.

Bir kadının, bir erkeğin mezar taşına yazabileceği yazılar içinde en sinsi, en kahredici olanı şüphesiz bunlardı.

James Bond, duygularına tamamen hakim olarak başını o vizon astarlı kapana kuzu gibi uzattı:

— Goodnight sen bir meleksin.

Bu sözünde çok ciddiydi.

Aynı anda Mary Goodnight ya da yeryüzündeki herhangi bir kadının vereceği aşkın kendisine hiçbir zaman yeterli gelmeyeceğini içinde, kalbinin en derin köşesinde hissetti. Bir kadınla yetinmesi, penceresi sadece tek yöne bakan bir odada oturmak gibi bir şeydi. Bond ise aynı manzaradan çok çabuk bıkardı.

Londra'da İngiliz Gizli Servisi Merkezi ve bir suikast... Katil Bond'dur... Kurban da, M... Kraliçe'nin özel izniyle adam öldürme yetkisi taşıyan ajan 007 James Bond bir yıl aradan sonra Merkez'e beklenmedik bir şekilde döner. Bu dönüş, altın tabancalı adam Scaramanga ile girişeceği ölüm dövüşüne atılan ilk adım olur...

"Olabildiğince hareketli, olabildiğince sürükleyici bir macera... Gerçekten şaşırtıcı..."

THE SCOTSMAN

200 LİRA